1. "He puts an end to darkness"

1

Rabbi Chiya introduces a discussion on the secret nature of good and evil. Rabbi Shimon then defines evil as "the end of the left"; that is, the lack of "remembrance" or connection between the Left and Right Columns. The friends relate this phenomenon to the dreams of Yosef and the Pharaoh. Yosef's dream of a river signifies the end of darkness and evil, and the beginning of peace and plenty. The Relevance of this Passage

The energy arising from the mystical shapes of the Hebrew letters enlightens us to the severity of our negative actions and their consequences. Negative behavior rooted in the Left Column refers to selfish indulgence without regard or concern for others. Awareness and careful management of both Columns--of receiving and of sharing--bring lasting Light to our lives. Inattention to either Column creates imbalance. Sharing without receiving [Right Column without Left Column], for example, quickly depletes our resources. If we share water from a glass without replenishment, the glass will soon be empty. Receiving without sharing is like casting a dehydrated man into the middle of a raging sea. Though he is in desperate need of water, overabundance eventually drowns him. Reading this section has a stabilizing effect on our spirituality and on the decisions we make. Intuitively, we begin making that strike a delicate balance between knowing when to share and when to receive.

1. "And it came to pass at the end of two years" (Beresheet 41:1). Rabbi Chiya opened the discussion with the verse, "He puts an end to darkness, and searches out all perfection: the stone of darkness and the shadow of death" (Iyov 28:3). "He puts an end to darkness" is the end of the left, WHICH IS NOT INCLUDED WITHIN THE RIGHT; IT IS THE SATAN, THE ANGEL OF DEATH. He hovers about the world AND INCITES PEOPLE TO SIN; he hovers above and stands before the Holy One, blessed be He, and blames and accuses the world. As it is written, he "searches out all perfection (Heb. tachlit)," for his deeds are not intended to achieve good, but rather to exterminate (Heb. lechalot) and bring extinction to the world, AS HE TAKES THE SOULS OF MEN AND KILLS THEM.

2. "... the stone of darkness and the shadow of death" refers to a stumbling stone, NAMELY THE SATAN, WHO IS CALLED A STUMBLING STONE BECAUSE the wicked stumble and sin on it. It abides in that which is called "a land of gloom, as darkness itself" (lyov 10:22). Come and behold: There is the land of the living above, which is the land of Yisrael, NAMELY, THE NUKVA OF ZEIR ANPIN. And there is a land below called "darkness and the shadow of death," namely the darkness that is issued from the land of gloom, WHICH IS THE NUKVA OF THE KLIPAH. What are "the stone of darkness. They are THE SATAN, the dross of gold, as we have already learned.

3. Come and behold how much it behooves men to look into the worship of the Holy One, blessed be He, and strive to study the Torah day and night, so they will know and behold His worship. For the Torah proclaims every day before men, saying, "Whoever is simple, let him turn in here: as for him that lacks understanding, she says to him" (Mishlei 9:4). We have already explained this matter.

4. When a man studies the Torah and cleaves to it, he is strengthened in the Tree of Life, WHICH IS ZEIR ANPIN, as it is written: "a Tree of Life..." (Mishlei 3:18). Come and behold: When a man is strengthened in the Tree of Life in this world, he is strengthened in it for the world to come. And when the souls leave this world, grades are prepared for them in the world to come. 1. וַיְהִי מִקַּץ, רִבִּי חִיָּיא בְּתַח וַאֲמַר, קֵץ שָׂם לַחֹשֶׁך וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקַר אֶבֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, הַאי קָרָא אִתְּמָר, קַץ שָׁם לַחֹשֶׁך, דָּא אִיהוּ קַץ דִשְׁמָאלָא, קָרָא אִתְּמָר, קַץ שָׁם לַחֹשֶׁך, דָּא אִיהוּ קַץ דִשְׁמָאלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיך הוּא, וְאַסְטֵי, וְקַטְרֵיג עַל עַלְמָא, וְהָא קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא, וְאַסְטֵי, וְקַטְרֵיג עַל עַלְמָא, וְהָא אִתְּמָר. וּלְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקַר, דְהָא כָּל עוֹבְרוֹי לָאו אִינוּן לְטַב, אֶלָא לְשֵׁיצָאָה תָּרִיר, וּלְמֶעְבַּר בְּלָיָה בְּעָלְמָא.

2. אֶכֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, דָּא אֶכֶן נֶגֶף, דְּכָהּ כִּשְׁלִין חַיָּיִבִין, וְקַיִימָא בְּהַאי דְאִקְרֵי, אֶרֶץ עֵפָּתָהּ בְּמוֹ אֹפֶל. תָּא חֲזֵי אִית אֶרֶץ חַיִּים לְעֵילָא, וְהַאי אִיהוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאַל. וְאִית אֶרֶץ לְתַתָּא וְנִקְרָא אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, אֹפֶל דְנַפְקָא מֵאֶרֶץ עֵפָתָה. מַאי אֶכֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, אֹפֶל דְנַפְקָא מֵאֶרֶץ עֵפָּתָה. מַאי אֶכֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת, דָּא הוּא קַץ, דְּאִיהוּ מִסְטְרָא דְחֹשֶׁךָ, זוּהֲמָא דְרַהֲכָא, וָהָא אִתִּמָר.

3. תָּא חֲזֵי, כַּמָּה אִית לוֹן לִבְנֵי נָשָׁא, לְאִסְתַּכָּלָא בְּרִיךֵ הוּא, וּלְאִשְׁתַּדְּלָא בְּרִיךֵ הוּא, וּלְאִשְׁתַּדְלָא בְּרִיךֵ הוּא, וּלְאִשְׁתַּדְלָא בְּרִיךֵ הוּא, וּלְאִשְׁתַּדְלָא בְּכִּלוּן בְּמוּלְחָנָא, יְמָמָא וְלֵילֵי, בְּגִין הְיִנְהְעוּן וְיִסְתַּבְּלוּן בְּמוֹזְי, בְּגִין הְיִנְהְעוּן וְיִסְתַּבְּלוּן בְּמוֹזְי, בְּגִין הְיִנְהְעוּן וְיִסְתַּבְּלוּן בְּמוֹזְי, בְּמוֹז הְיָנִהְעוּן וְיִסְתַּבְלוּן בְּמוֹז בְמוֹז בְּמוֹז הְיִנְהְעוּן וְיִסְתַּבְלוּן בְּמוֹז בְמוֹז בְּמוֹז הְיָנְהָעוּן וְיִסְתַּבְלוּן בְּמוֹז בְמוֹז בְּמוֹז בְּמוֹז בְיוֹנְהָא וּזְיִהָא בְּכָל יוֹמָא בְּכָל יוֹמָא בְמוֹז הְבָר בְּנוּא אוֹרַיְיתָא אוֹהִי מַכְרְזָא בְּכָל יוֹמָא קַמוּק הַמוּק הַמוּה הְבַר נָשׁ וְאָמְרָה, מִי בֶּתִי יָסוּר הֵנָה חֲסַר לֵב וּאַמִיה וְזָמוּ הַיָּבוּ בְּמוֹז בּמוֹז בּתוּתוּ אוֹז בּמוּן וּזים בּמוּר הְזָה הַיָּבוּן בּוּז הַיּתְיּנְהוּ הַיּוּז הַין בּנוּז הַין בּמוּיה הְבַר וּזיָים בּמוּרָה, מִי בָּתוּי יָסוּר הֵנָה חֲסַר לֵב בּנוּז וּז מִיה הַיָּבוּן וּזים בּמוּה הְזַש בּרָז הָיָמוּ בּיוֹז בּיוֹן בְנוּז שָׁמוּר הְהָנָה בְּאוֹן וּזים בּתוּרָים בּיּתוּה הְכָבוּן בּיהָרָ בּבּוּרָה, מִינּהָיה מְזּרָה, מִים בּתוּר הוּתוּה הְכָם בּיּרָן בּיהוּז הַיּתוּה הַיָּבוּר וּזים בּיּתוּה הַיָּים בּיּמָנוּה הוּיןים בּגּרָין בּיוּהָים בּיּתוּיה הַיּרָין בּיּוּז בּין בּין בּיוּזיה הַין בּיוּוּים בּיוּוּים בּיוּין הַיּוּיה הוּין הַיּין הוּזיה הַין בּיוּיה הוּין בּיוּיה היה הַים בּיוּיה הוּין בּיוּין בּיוּיה הוּין בּיוּיה הוּין בּיוּין בּיוּיה הוּין בּיוּיה הוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּיה הוּין בּיוּיה הוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּיה בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין הוּין היים בּיוּין הייןנון בּיוּין היוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין הוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיין בּיוּין בּין בּיון בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיוּן ב בּיוּין בּיין בּיוּין בּיוּין בּיוּין בּיין בּיוּין בּייוּין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייוּין בּיין בּיוּין בּין בּין בּיין בּייוּין בּיין בּיין בּין

4. וְכַד בַּר נָשׁ אִשְׁתַּדַל בְּאוֹרַיְיתָא, וְאִתְדַבַּק בָּה, זָכֵי לְאִתְתַקְפָא בְאוֹלָנָא דְחַיֵּי, הִכְתִיב עֵץ חַיִּים וּגו׳. וְתָא לְאִתְתַקְפָא בְאוֹלָנָא דְחַיֵּי, הִכְתִיב עֵץ חַיִּים וּגו׳. וְתָא חֲזֵי, בַּר בַּר נָשׁ אִתְתַקָף בְּאִילָנָא דְחַיֵּי בְּהַאי עַלְמָא, אִתְתַקַף בֵּיה לְעַלְמָא דְאָתֵין נָפְקון אַתִי, דְהָא בַר נִשְׁמָתִין נָפְקון אַתִי, בַּהַא בַר נִשְׁמָתִין נָפְקון מַזי, בַּהַאי עַלְמָא, אַתְתַקַף בֵּיה לְעַלְמָא דְאָתֵין בָּהָא בַר נִשׁ אַתְתַקַף בָּאילָנָא זְהַזַין.

5. Come and behold: The Tree of Life is divided into several grades, but they are all unified into one. For in the Tree of Life there are grades upon grades-branches, leaves, husks, the trunk, and the roots. All of them are the tree. In the same manner, whoever strives to study the Torah is strengthened and improved by the Tree of Life, NAMELY, IN THE TRUNK OF THE TREE.

6. All those of the faith, Yisrael, are strengthened by the Tree of Life. They all hold onto the tree, but some of them hold on to the trunk, some to the branches, some to the leaves, and some to the roots. It seems, therefore, that they hold onto the Tree of Life. All of those who are occupied in the study of the Torah hold to the trunk of the tree, and for that reason, he who studies the Torah holds onto the whole tree, BECAUSE THE TREE TRUNK INCLUDES ALL OF IT. This has already been explained.

7. "And it came to pass at the end." HE ASKS: What is the meaning of "the end?" Rabbi Shimon replied that this is a place in which there is no remembrance-the end of the left. What does this mean? For it is written, "But think of me (lit. 'remember') when it shall be well with you" (Beresheet 40:14). HE ASKS: Is it proper for Yosef the righteous to say, "But remember me." AND HE ANSWERS, When Yosef looked at the dream, he said, 'This is assuredly a dream of remembrance'--but he was wrong, because it all came from the Holy One, blessed be He.

8. Therefore, the place of forgetfulness rose against him. It is written: "Nevertheless the chief butler did not remember Yosef, but forgot him". HE ASKS: If it is said "the chief butler did not remember," why then add "but forgot him"? HE ANSWERS, "but forgot him" indicates the place in which there is forgetfulness, which is CALLED to the end on the side of darkness. HE ASKS: What are the two years? AND HE ANSWERS: The grade of forgetfulness returned after that time to the grade in which there is remembrance.

9. "...that Pharaoh dreamed: and behold, he stood by the river" concerns the dream of Yosef, NAMELY A DREAM OF REMEMBRANCE THAT REFERS TO YOSEF, because every river is part of Yosef the Righteous. This is the hidden meaning of the thought that whoever sees a river in his dream sees peace, WHICH IS THE GRADE OF YESOD, THAT IS, YOSEF, as it is written, "I will extend peace to her like a river" (Yeshayah 66:12), AS "RIVER" ALLUDES TO YOSEF.

5. תּא חֲזֵי, אִילָנָא דְחַיֵּי, אִיהוּ בְּכַמָה דַרְגִּין מִתְפָּרְשָׁן דָא מִן דָא, וְכֵלְהוּ חַד. דְהָא בְּאִילָנָא דְחַיֵּי, מִתְפָּרְשָׁן דָא מִן דָא, וְכֵלְהוּ חַד. דְהָא בְּאִילָנָא דְחַיֵּי, אִית דַרְגִין אַלֵין אַלין, עַנְפִין, עַנְפִין, וְעָלִין, קַלִיפִין, גוּפָא דְאִילָנָא, שָׁרָשִׁין. וְכֹלָא הוּא אִילָנָא. בְּגַוְוּנָא דָאַיָרָ, גוּפָא דְאִילָנָא, שָׁרָשִׁין. וְכֹלָא הוּא אִילָנָא, בְּגַוְוּנָא דָחַיֵּי, גַּוּפָא, פָּאִילָנָא דָחַיֵּי, גוּפָא אִילָנָא דָחַיֵּי, גוּפָא דְאִילָנָא, שָׁרָשִׁין. וְכֹלָא הוּא אִילָנָא, בְּגַוְוּנָא דָאַיָרָ, גָּוֹן אַרָין, גוּפָא דָאִילָנָא, בְּגַוּוּנָא גוּפָא דָאִילָנָא, שָׁרָשִׁין. וְכֹלָא הוּא אילָנָא, אוּקתַקַן גָא דְחַיָּין, זְאַתְתַקַן וּאַמון דָאִילָנָא דְחַיַיּין.

6. וְכָל בְּנֵי הִמְהֵימְנוּתָא יִשְׂרָאֵל, כֵּלְהוֹן מִתְתַּקְפִין בְּאִילָנָא רְחַיֵּי, כֵּלְהוּ אֲחִירִין בְּאִילָנָא מַמָּשׁ, מִנְהוֹן בְּאִילָנָא רְחַיֵּי, כֵּלְהוּ אֲחִירִין בְּאִילָנָא מַמָּשׁ, מִנְהוֹן בְּאִילָנָא רְחַיֵּי, כֵּלְהוּ אֲחִירִין בְּעַנְפִין, מִנְהוֹן בְּהַיּלִין, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא בְּתַנְפִין, מִנְהוֹן בְּאִילָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא מַמָּשׁ, מְנְהוֹן בְּהַיּהוֹן בְּאַילָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא בְּהַנּין, מִנְהוֹן בְּאַחִירָן בְּעַנְפִין, מִנְהוֹן בְּאַחִירָן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְנְהוֹן בְּאוֹרָיָיִתָא כֵּלְהוּ אֲחִירָן בְּאוֹלָנָא רְחַיֵּי, מְזוֹן בְּאוֹנְהוּן, אַחִירָן בְּאוֹרָנָי, בְּאוֹרָזיי, בְּאוֹרָזיי, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹרָזי, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹרָזיי, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹנָין, מְתָהוּוּן בְּאוֹין, בְּאוֹרָזין, בְּאוֹרָקוּוּוּ בְּאוֹנָנָא רְחַיַין, בְּאוֹין, בְּאוֹין, בְאוֹנָאוּוּזין, בְּאוֹהוּוּזן בְּאוֹין, בְּאוֹין, בְּאוֹיןנּוּזין, בְאוֹין, בְּאוֹיוּהוּן בְּאוֹין, בְאוֹין בּאוֹין, בּאוֹרָזן בְּאוֹירָן, בְּאוֹרָין, בְּאוֹין בּאוּהוּן בּאוֹין, בּאוֹרָזין בּאוֹין, בְּאוֹין, בּאוֹין, בּאוֹרוּן בּאוֹין, בּאוֹין, בּרוּין, בּאוֹין, בּאוֹין בּאוּהוּן בּאוֹין בּאוֹין בּאוּהוּן בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוֹין בּאוּין בּין בּאוּין בּיוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּיןן בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּיןיןן בּאוּיןין בּאוּיןין בּאוּין בּאוּייןן בּאוּיןיןין בּאוּיון בּאוּיןיןן בּאוּיןין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּיןין בּאוין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּיןין בּאוּיןין בּאוּיןין בּאוּין בּאוּין בּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּיןן בּיין בּאוּין בּייןין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּאוּין בּיןין בּאוּיןיןן בּאוּיןיןיןן בּין בּיןיוּן בּין בּאוּין

7. וַיְהִי מִקַּץ, מַאי מִקַּץ. רִבִּי שִׁמְעוֹן אֲמַר, אֲתַר הְלֵית בָּה זְכִירָה. וְדָא הוּא קַץ הְשְׁמָאלָא, מַאי טַעְמָא, בְּגִין הִכְתִיב כִּי אִם זְכַרְתַּנִי אִתְך כַּאֲשֶׁר יִיטַב לַך. וְכִי הָכֵי אִתְחֲזֵי לֵיה לְיוֹסֵף צַהִיקָא, הְאִיהוּ אֲמַר כִּי אִם זְכַרְתַּנִי אִתְךָ, אֶלָא בֵיוָן הְאִסְתַּכֵּל יוֹסֵף בִּי אָם זְכַרְתַּנִי אִתְךָ, אֶלָא בֵיוָן הְאִסְתַּכֵּל יוֹסֵף בְּחָלְמֵיה, אֲמַר וַדַּא חֶלְמָא רִזְכִירָה אִיהוּ, וְאִיהוּ טָעָה בְּקָלְמֵיה, הַהָא בֵּיה בְּקוּרְשָׁא בְּרִיך הָוֵי כֹלָא.

8. וְע״ד אֲתַר הַהֲוָה בֵּיֹה וַשְׁיוּ קָם קַמֵּיה, מַה בְּתִיב וְלֹא זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ. בֵּיוָן הַאֲמַר וְלֹא זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים, מַהוּ וַיִּשְׁכָחֵהוּ. אֶלָּא הַאֲמַר וְלֹא זָכַר שַׂר הַמַּשְׁקִים, מַהוּ וַיִּשְׁכָחֵהוּ. אֶלָּא וַיִּשְׁכָּחֵהוּ אֲתַר הְאִית בֵּיֹה שְׁכְחָה, וְדָא הוּא קַץ הְסִטְרָא הְחֹשֶׁךְ. שְׁנָתַיִם יָמִים, מַאי שְׁנָתַיִם. הְתָב הַרְגָּא, לְדַרְגָּא הָאִית בֵּיֹה זְכִירָה.

9. וּפַּרְעֹה חוֹלֵם וְהַנֵּה עוֹמֵר עַל הַיְאֹר, דָּא חֶלְמָא דְיוֹסֵף הֲזָה, בְּגִין דְּכָל נָהָר דְּיוֹסֵף הַצַּהִיק אִיהוּ, וְרָזָא דָּא הֲזֵי, הַאי מַאן דְּחָמֵי נָהָר בַּחֲלוֹם, חָמֵי שָׁלוֹם, דְּכְתִיב הַנְנִי נוֹטֵה אֵלֵיהָ בְּנָהָר שָׁלוֹם.

2. "And it came to pass at the end of two years"

Here the rabbis discuss Yosef's sojourn in Egypt. Yosef is compared to King David, who at a later time occupied a similar position in relation to the world above and the world below. "The king by justice establishes the land but he who exacts gifts overthrows it." The king is the Pharaoh of Moshes' time. His lack of faith and his inability to interpret the true meaning of his dream bring destruction to his realm. The Relevance of this Passage

Yosef's sojourn in Egypt is a metaphor for the soul's human incarnation in the material world. Yosef represents the soul, and Egypt, the negativity of the body. King David also represents the realm of Malchut, our lower dimension. Man's spiritual work is to rise above the temptations of material existence by removing the blinders that prevent us from recognizing the Divinity in the world, the foolishness of our negative behavior, and the consequences of our negative deeds. This elevated consciousness is stimulated by reading this section.

10. "And it came to pass at the end of two years." Rabbi Chiya opened the discussion with the verse: "The king by justice establishes the land: but he who exacts gifts overthrows it" (Mishlei 29:4). Come and behold: When the Holy One, blessed be He, created the upper world, BINAH, He made everything properly and created bright lights that shone in all directions. THESE REPRESENT THE THREE COLUMNS, and all is united into one. He created heaven above, WHICH IS ZEIR ANPIN, and the earth below, WHICH IS THE NUKVA, to combine as one--BINAH, ZEIR ANPIN, AND NUKVA--to benefit the lower beings.

11. Come and behold: In the verse, "The king by justice establishes the land", who is the king? He is the Holy One, blessed be He--BINAH. The words "by justice" refer toYa'akov, THAT IS, ZEIR ANPIN, who forms the foundation of the land. Therefore the letter Vav IN THE NAME YUD-HEI-VAV-HEI, WHICH IS ZEIR ANPIN, is sustained by the upper Hei IN THE NAME YUD-HEI-VAV-HEI, WHICH IS BINAH. The lower Hei IN THE NAME YUD-HEI-VAV-HEI, WHICH IS THE NUKVA, is sustained by the Vav, WHICH IS ZEIR ANPIN, because "justice establishes the land" with all its needs and nourishes it.

12. Another explanation of "the king" is that it refers to the Holy One, blessed be He, while justice refers to Yosef, "who established the land" as it is written: "And all countries (lit. 'and all the land') came to Egypt to Yosef to buy provisions" (Beresheet 41:57). Because the Holy One, blessed be He, favored Ya'akov, He made him governor of all the land.

13. Rabbi Yosi said: "The king" is Yosef and "by justice" is Ya'akov, because as long as Ya'akov did not come to Egypt, the land was beset by famine. After Ya'akov came to Egypt by his merit, the famine was gone and the land was established.

14. Another explanation is that "The king by justice establishes the land" refers to King David, as it is written: "And David reigned over all Yisrael; and David executed judgment and righteousness to all his people" (II Shmuel 8:15). He established the land DURING HIS LIFETIME, and by his merit, it stood AFTER HIS DEMISE. THE PHRASE, "but he who exacts gifts overthrows it" refers to Rechav'am.

15. Come and behold: For the sake of the righteous, the Holy One, blessed be He, did not impose punishment that had been decreed on the world, so it will not have sway over the world. All the days of King David, the land was established for his sake. After he died, it continued because of his merit, as it is written: "and I will defend this city for my own sake, and for my servant David's sake" (II Melachim 20:6). Similarly, no punishment was inflicted on the world during all the days of Ya'akov and all the days of Yosef, AS THE FAMINE CEASED FOR THEIR SAKES AND THE ENSLAVING BY EGYPT WAS DELAYED. 10. וַיְהִי מִקַּץ שְׁנָתַיִם. רִבִּי חִיָּיא בְּתַח וַאֲמַר, מֶלֶך בַּמִשְׁבָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ הְּרוּמוֹת יֶהֶרְסֶנָה, תָּא חַזֵּי, כַּד בְּרָא קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא עַלְמָא עִלְאָה, אַתְקֵין בּלָא בְּרָקָא יָאוֹת, וְאַבֵּיק נְהוֹרִין עָלָאִין מַנַהֲרִין לְכָל סְטְרִין, וְכֹלָא אִיהוּ חַד, וּבְרָא שָׁמַיִם רְלְעֵילָא, וְאֶרֶץ דְּלְעֵילָא, לְאִתְתַקְנָא כֵּלְהוּ בַּחַדָא, לְתוֹעַלְתָא דְתַתָּאֵי.

11. תָּא חֲזֵי, מֶלֶךְ בַּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ, מַאן מֶלֶךְ. דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בַּמִשְׁפָּט: דָּא יַעֲלָב, דְּאִיהוּ קיּוּמָא דְאַרְעָא, וְעַל דָּא ו׳ אִתְזָן מִן ה׳ עִלָּאָה, ה׳ תַּתָּאָה אִתְזָנַת מִן ו׳, דְקִיּוּמָא דְאַרְעָא אִיהוּ בְּמִשְׁפָּט, דְהָא מִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ בְּכָל תִקוּנוֹי, וְזָן לָה.

12. דָּכָר אֲחֵר, מֶלֶךְ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בַּמִשְׁפָּט: דָּא יוֹסֵף, יַעֲמִיד אֶרֶץ: דִּכְתִיב וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה לִשְׁבּוֹר אֶל יוֹסֵף, וּבְגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְרְעֵי בֵיה בְּיַעֲקֹב, עֲבַר לֵיה לְיוֹסֵף שֵׁלִיטָא עַל אַרְעֵא.

13. רִבּּי יוֹסֵי אֲמַר, מֶלֶךֵ: דָּא יוֹסֵף. בַּמִּשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ: דָּא יַעֲקֹב, דְּהָא עַד לָא אֲתָא יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, לָא הֲוָה קיּוּמָא בְּאַרְעָא, מִגוֹ בַּפְנָא. בֵּיוָן דַאֲתָא יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, בִּזְכוּתֵיה אִסְתַּלַק בַּפְנָא, וְאִתְקַיַּים אַרְעַא.

14. דָּבָר אֲחֵר מֶלֶךְ בַּמִּשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ: דָּא דָּוִד מַלְבָּא, דִּכְתִיב וַיְהִי דָּוִד עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל עַמּוֹ, וְאִיהוּ קַיַּים אַרְעָא, וּבִזְכוּתֵיה קַיְימָא לְבָתַר דְּנָא. וְאִישׁ תְרוּמוֹת יֶהֶרְסֶנָה: דָּא רְחַבְעָם.

.15 תַּא חֵזֵי, קוּרָשָׁא בְּרִיךָ הוּא בְּגִינֵיהוֹן הַצֵּהֵיקַיָא, אף על גב דפורענותא אתגזר על עלמא, מתעכבא עלמא. כּל יוֹמוֹי הרור בגיניהון, ולא שלטא על דמית לבתר ארעא בגיניה, אתקיימא מלכא, אתקיימא בזכותיה, רכתיב וגנותי על העיר הזאת לְהוֹשׁיעה לְמֵעֲנִי וּלְמֵעֵן דָוִך עֲבָדִי. בְּגוונָא דָא, וכל דיוסה, יומוי שלטא יומוי פּוּרענוּתא בּע 16. תָּא חֲזֵי מֶלֶךְ בַּמִשְׁבֶּט יַעֲמִיד אֶרֶץ: דָּא יוֹסֵף. וְאִישׁ תְרוּמוֹת יֶהֶרְסֶנָה: דָּא בַּרְעֹה, דְהָא בְּגִין דְאַקְשֵׁי לְבֵּיה לְגַבֵּי דְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, חָרֵיב אַרְעָא לְבֵיה לְגַבֵּי דְקוּרְשָׁא עַל יְרָא דְיוֹסֵף אִתְקַיַים אַרְעָא, בְמִצְרַיִם, וּבְקַרְמֵיתָא עַל יְרָא דְיוֹסֵף אִתְקַיַים אַרְעָא, בְהַהוּא חֶלְמָא דְחָלַם, דְּכְתִיב וַיְהִי מִקַץ שְׁנָתַים יָמִים וגו׳.

17. וַיְהִי מִקֵּץ וּגו׳. ר׳ אֶלְעָזָר פְּתַח וַאֲמַר, חַי ה׳ וּבְרוּך צוּרִי וְיָרוּם אֶלֹהֵי יִשְׁעִי. אֱלוֹהֵי בְּתִיב, בְּוי״ו. הַאי קְרָא אִית לְאִסְתַּכָּלָא בֵּיה, חַי ה׳: דָּא חַי צַדִּיקָא יְסוֹדָא רְעַלְמָא, דְאָקְרֵי חַי רְעָלְמִין. וּבְרוּך צוּרִי: דָּא הוּא דִכְתִיב בָּרוּך ה׳ צוּרִי, וְדָא עַלְמָא רְאָתְקַיַים עֵלֵיה צַדִּיקָא דָא. וְיָרוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. וְיָרוּם: דָּא עַלְמָא עִלָּאָה. אֱלוֹהֵי בְּוּא״וּ: דָּא שָׁמַיִם, כר״א הַשְׁמִים שָׁמַיִם לָה׳.

18. תָּא חֲזֵי בָּרוּךַ אֲדֹנָ״י יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ, בָּרוּךַ אֲדֹנָ״י, בְּאָלֶ״ף בָּלֶ״ת נוּ״ן יוּ״ד, וְהַאי קְרָא רָזָא קְדָא יְזָא קְרָא רָזָא קְרָא הַזָי, בִּרִאָלֶ״ו, בְּאָלֶ״ף בָּלֶ״ת נוּ״ן יוּ״ד, וְהַאי קְרָא רָזָא קְרָא הַזָרָ, בְּקַמְתָא אִיהוּ. יוֹם יוֹם: אֵלוּ שְׁנָתַיִם יָמִים, כר״א וְזָהִי מִקַּץ שְׁנָתַיִם יָמִים. וּפַרְעֹה חוֹלֵם וְהַנֵּה עוֹמֵר עַל הַיָּאוֹר, כָזָא אִיהוּ, בְּמָה דְאִתְּמָר בָּא יוֹסֵף, דְּנָהָר בָּא, יוֹסֵף הַצַּהִיק הוּצַה וּזֹם יוֹם: אַזֹח הוֹלֵם וְהַנֵּה עוֹמֵר עַל הַיָּרָא הַיָּזיהי מִקַּץ שְׁנָתַיִם יָמִים. וּפַרְעֹה חוֹלֵם וְהַנֵּה עוֹמֵר עַל הַיָּזיהי מִקַּץ שְׁנָתַיִם יָמִים. וּפַרְעֹה חוֹלֵם וְהַנֵּה עוֹמֵר עַל הַיָּאוֹר, כָזָא אִיהוּ, בְּמָה דְאִתְּמָר בָּא יוֹסֵף, דְנָהָר בָּא, יוֹסֵף הַצַּהִיק הוּא.

19. וְהַנֵּה מִן הַיְאוֹר עוֹלוֹת שֶׁבַע פָרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאוֹת בָּשֶׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ. וְהַנֵּה מִן הַיְאוֹר, דְהָא מִבְרִיאוֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ. וְהַנֵּה מִן הַיְאוֹר, דְהָא מִנְּרָי הָצָרִיאוֹת בָּאָר הַיָּא אִתְבָּרְכָאן בָּל אִינוּן הַרְגִין הַלְתַתָּא, בְּגִין הְדָהַא מָנָהָר הָא נָהָר הְנָגֵיד וְנָפֵיק, אִיהוּ אַשְׁקֵי וְזָן לְכֹלָא, הְהַהוּא נָהָר הְנָגֵיד וְנָפֵיק, אִיהוּ אַשְׁקֵי וְזָן לְכֹלָא, וְיוֹמַף אִיהוּ נָהָר, לְאַתְבָּרְכָאו בָּל אַרְנָאָה.

20. וְתָּא חֲזֵי, הַהוּא נָהָר שֶׁבַע דַרְגִין אִתְשַׁקְיָין וְאַתְשַּקְיָין אַתְשַׁקְיָין אַתְשָּקיָין הַאַתְבָּרְכָן מְנֵיה, וְאָלֵין אִינוּן יִפוֹת מַרְאָה וּבְרִיאוֹת בְּשָׁר. וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: בְּחִבּוּרָא בְּאַחְוָותָא דְּלָא אָשׁרַ. וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: בְּחִבּוּרָא בְאַחְוָותָא דְּלָא אָשׁתַבַּח בְּהוֹ בֵּרוֹדָא, וְכֵלְהוּ לְשַׁבָּחָא קַיְימִין, דְהָא אָשׁתַבַּח בְּהוֹ בֵּרוֹדָא, וְכֵלְהוּ לְשַׁבָּחָבוּיָר בְאַחוּ: בְּחַבּוּרָא בְאַחְוָותָא דְלָא אִשְׁתַבַח בְּהוֹ בֵּרוֹדָא, וְכֵלְהוּ לְשַׁבָּחָגוּ הַיָּשָׁבָּחָא קַיְימִין, דְהָא שְׁתַבַּח בְּהוֹ בֵּרוֹדָא, וְכֵלְהוּ לְשַׁבָּחָא קַיְימִין, דְהָא שְׁתַבַּח בְּהוֹ בֵּרוֹדָא, וְכֵלְא שְׁתַבַּח בְּהוֹ בָרְאווּתוּ, בר״א וְאֵת כָּלָ הַנֵּי בַרְגִין שֶׁבַע דְקַאֲמָרָן, רָזָא אִיהוּ, כר״א וְאֵת שֶׁבַע הַנָּערוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָה מְבֵית הַמֶּלֶך וגו׳. שְׁבַע הַנָּערוֹת הַרְאוּיוֹת לָתֵת לָה מְבֵית הַמֶּלֶך וגו׳. שְׁבַע הַנָּערוֹת הַרְאוּיוֹת לָתֵת לָה מְבֵית הַמֶּלֶך וגו׳.

16. Come and behold: The verse, "The king by justice establishes the land" refers to Yosef, "but he who exacts gifts overthrows it" refers to Pharaoh. Because Pharaoh hardened his heart against the Holy One, blessed be He, the land of Egypt was destroyed. Before that, the land was thriving through Yosef, in accordance with Pharaoh's dream, as it is written, "And it came to pass at the end of two years..."

17. Rabbi Elazar opened the discussion with the verse, "Hashem lives; and blessed is my Rock; and let the Elohim (Elohai) of my salvation be exalted" (Tehilim 18:47). "Elohai" is spelled with a Vav. This verse requires careful study. The phrase, "Hashem lives" refers to the righteous, the foundation of the world, NAMELY, YESOD OF ZEIR ANPIN, who is referred to as the life of the world. The phrase "and blessed is my Rock" is the meaning of "Blessed be Hashem my Rock" (Tehilim 144:1). The world, THAT IS, THE NUKVA, is sustained by the generosity of the Righteous, WHICH IS YESOD OF ZEIR ANPIN. IN THE VERSE, "Let the Elohim of my salvation be exalted": "exalted" refers to the upper world, NAMELY BINAH, and "Elohai" with a Vav is heaven, NAMELY ZEIR ANPIN, as it is written: "The heavens are the heavens of Hashem" (Tehilim 115:16).

18. Come and behold: "Blessed be Adonai who day by day bears our burden" (Tehilim 68:20). The name Adonai is spelled Aleph-Dalet-Nun-Yud, WHICH ALLUDES TO THE NUKVA. This verse contains the mystery of wisdom. "Day by day" is the secret of "two years (lit. 'two years' days')", WHICH ARE THE TWO GRADES BINAH AND ZEIR ANPIN, FOR THE NUKVA IS BLESSED ONLY BY THEM. This is as it is written: "And it came to pass at the end of two years that Pharaoh dreamed: and behold, he stood by the river." We have already learned this secret; it means Yosef, because the words, "a river" refer to Yosef the Righteous.

19. The verse, "And, behold, there came up out of the river seven cows, well favored, and fat of flesh, and they fed in the reed grass" reads "out of the river" because from this river, WHICH IS YESOD, all the grades below are blessed, because the river that flows from Eden, WHICH IS BINAH, waters and sustains everything. And Yosef, WHO IS YESOD, is a river, and the whole land of Egypt is blessed for his sake.

20. Come and behold: From that river, NAMELY YESOD, the seven grades OF THE NUKVA, CHESED, GVURAH, TIFERET, NETZACH, HOD, YESOD, AND MALCHUT IN HER, THAT WERE EXTENDING FROM HER, AND WERE STANDING IN THE WORLD OF BRIYAH are watered and blessed by it. These are THE SEVEN "well favored, and fat of flesh" COWS, who "fed in the reed grass." THAT IS, they fed together in friendship, and there was no separation among them. All of them stand to be praised, FOR THERE IS NO NOURISHMENT FOR THE OTHER SIDE, for these seven grades are the mystery of the verse: "and the seven maids chosen to be given her, out of the king's house" (Ester 2:9), WHICH REFERS TO THE SEVEN TEMPLES OF BRIYAH, ALL OF WHICH ARE PRAISEWORTHY. And so are the "seven cows well favored," ALL TO BE PRAISED. In contrast, "the seven chamberlains who served in the presence of the king" (Tehilim 1:10) ARE NOT TO BE WHOLLY PRAISED, FOR THEY INCLUDE A PORTION OF THE POWERS OF DEFILEMENT, WHICH IS THE SECRET OF THE SEVEN LEAN COWS.

21. Rabbi Yitzchak said: The seven good cows are grades, superior to other grades, whereas the seven ill-favored cows are the grades below. THE UPPER ONES are on the side of holiness, and THE LOWER ONES on the side of defilement.

22. "...the seven ears of grains:" Rabbi Yehuda said that the first SEVEN EARS are good, because they are of the right side, about which it is written, "it was good." The ill and thin SEVEN EARS are beneath them. The seven GOOD ears are on the side of purity, and the ILL ones are on the side of impurity. These grades all stand on top of each other-against each other. Pharaoh saw all of them in his dream.

23. Rabbi Yesa asks: How could they have shown the evil Pharaoh all these grades? Rabbi Yehuda answers, He only saw their likeness, NOT THE GRADES THEMSELVES. For there are grades upon grades, all stand on top of each other, of which Pharaoh saw only their images.

24. We have already learned that a man's character is revealed in his dreams. As his soul ascends, he will perceive that which he deserves according to his grade. Pharaoh, therefore, saw what he was worthy of seeing and no more.

25. "And it came to pass in the end." Rabbi Chizkiyah began with the verse: "To everything there is a season, and a time to every purpose under the heaven" (Kohelet 3:1). Come and behold what the Holy One, blessed be He, did below: He set a time for everything, and fixed a term for it. He fixed a term for light and darkness. He set a time for light for all nations EXCEPT YISRAEL, which now have mastery over the world, and He set time for darkness, when Yisrael are in exile and under the dominion of other nations. The Holy One, blessed be He, appointed a season for all and, therefore: "To everything there is a season, and a time to every purpose." HE ASKS: What is the meaning of, "and a time to every purpose?" HE REPLIES: It means a time and season for everything that is below, that is, for all the goodness found below has a set time and season.

26. Another explanation for "...and a time to every purpose." HE ASKS: What is "time?" HE ANSWERS, It is the same as mentioned in the verses: "It is time to act for Hashem: they have made void your Torah" (Tehilim 119:126) and "that he come not at all times into the holy place" (Vayikra 16:2). This is the grade appointed TO LEAD THE WORLD, NAMELY, THE NUKVA, and has already been explained. Therefore, the scriptures explain that "time", THE NUKVA, is appointed over "every purpose under the heaven." "And it came to pass at the end of two years" refers to the side of the end of darkness, FOR HE SET AN APPOINTED TIME FOR LIGHT AND DARKNESS, that Pharaoh had seen in his dream, this is where he derived his knowledge from, and the dream was revealed to him. 21. רְבִּי יִצְחָק אֲמַר, שֶׁבַע פָּרוֹת הַטוֹבוֹת, דַּרְגִּין אִינוּן עִלָּאִין עַל אָחֲרָנִין. וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרָעוֹת, דַּרְגִּין אָחֲרָנִין דִּלְתַתָּא. אִלֵּין מִפְּטְרָא רִקְרוּשָׁה, וְאַלֵּין מִפְּטְרָא דִמְסָאֲבָא.

22. שֶׁבַע הַשִּׁבְּלִים, רִבִּי יְהוּדָה אֲמַר, אַלֵּי קְדָמָאי, אִינוּן טָבִין, בְּגִין דְאִינוּן מִסִּטְרָא דִימִינָא, הִכְתִיב בֵּיה בִּי טוֹב, וְאָלֵין בִּישִׁין אִינוּן לְתַתָּא מִנַּיְיהוּ. שֶׁבַע הַשְּׁבֵּלִים אִינוּן מִסְטְרָא דְּדַכְיוּ, וְאָלֵין מִסְטְרָא הַמְסָאֲבוּ, וְכֵלְהוּ דַרְגִין קַיְימִין אָלֵין אַל אָלֵין, וְאָלֵין לְקָבֵל אִלֵּין, וְכַלְהוּ קֵא חָמָא פַּרְעָה בְּחֶלְמֵיה.

23. אָמַר רָבִּי וֵיסָא, וְכִי לְהַהוּא חַיָּיבָא דְפַרְעֹה אַחְזְיָין לֵיהּ כָּל הַנֵּי. אָמַרלוֹ ר׳ יְהוּדָה, בְּגַוְוּנָא רִלְהוֹן חָמָא, דְּכַמָּה דַּרְגִּין עַל דַרְגִין, אָלֵין לָקָבֵל אָלֵין, וְאָלֵין עַל אִלֵין, וְאִיהוּ חָמָא בְּאִינוּן דַרְגִין הְלְתַתָּא.

24. וְהָא תְּנִינָן, דְּהָא בְּמָה רְאִיהוּ בַּר נָשׁ, הָכֵי אַחְזְיוּ לֵיה בְּחֶלְמֵיה, וְהָכֵי חָמֵי, וְנִשְׁמָתָא הָכֵי סָלְקַת לְאִשְׁתְּמוֹרְעָא, כָּל חַר וְחַר כְּפוּם דַּרְגֵיה כִּרְקֵא חָזֵי לֵיה, וּבְגִין כָּרְ פַּרְעֹה חָמָא בִּרְקֵא חָזֵי לֵיה, וְלָא יֵהַיר.

25. וַיְהִי מִקֵּץ וּגו׳, רִבִּי חִזְקַיָּה בְּתַח וַאֲמַר לַבֹּל זְמַן וְעֵת לְכָל חֵפֶץ וַגו׳, רִבִּי חִזְקַיָּה בְּתַבִר קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא לְתַתָּא, לְכֹלָא שֵׁוֵי זִמְנָא וּזְמַן קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא לְתַתָּא, לְכֹלָא שֵׁוּי זִמְנָא וּזְמַן קּצוּי לְנְהוֹרָא וְלַחֲשׁוֹכָא, זִמְנָא שַׁוּי לַנְהוֹרָא לְנָהוֹרָא בְרָהוֹרָא וַזְמָנָא, שַׁוּי בַּאָנָא עַל לְנְהוֹרָא בְּזְמָן הַשְׁתָּא עַל לְנְהוֹרָא הְיָחוֹת שָׁוֹיָם, הָאינוּן הַשְׁתָּא עַל לְנָהוֹרָא וּזִמְנָא שוּוּי בַּאוּהוּ גָלוּתָא בְרָהוֹרָא רְלְהוֹן, זִמְנָא שוּוּי קוּרְשָׁא עַל רְנִאָר בְיִשְׁרָא, בְּאִיהוּ גָלוּתָא בְרִירָן הוּא לְכֹלָא, בְּרִיךָ הוּא לְכֹלָא, בְּגִין בָּרַשְׁאָר מַמָּין, הַמְנָא שוּוּי כָקּא שוּוּי הָבּישָּאָר בְּהוֹרָא הְרָהוֹז הַישְׁבָּא, הְזָמוֹן הַמְנָא שַוּין הוּאָנָקּא מַז עַלוּת הוּתוּרָא הַיְהָשָּאָי הוּרָישָּא מַנּין הַיִזמָן הוּזּין הַמְנָא שוּוּין הַיּשְׁתָא בַלוּתָא רְלְהוֹתָא הוּין הַמָּעָא שוּוּין הוּין הַמָּנָא שַוּין הַיּקּאָא מַר רָיַמָּא מַן בּרִשָּא בּין הוּין הַיּוּרָא הוּין הוּין הַיּוּהוּרָא הוּין הַין הַיּזוּין הוּין הוּין הַיּשָּרָין הַין הַיּקוּקא הַיוּין הַין הַיּאָןא הוּין הַין הַיּזין הַיּקוּקוּין הַיּקוּין הוּין הַיּאָין הַין הַיּזין הוּין הַין הוּין הַיּין הַיּקוּין הוּין הוּין הוּין הוּין הַין הַיִין הוּין היין בּין היין הַין בּיוּהוּיָין הַיּמָן הוּין הוּין הַין הוּין הַין היין הַין היין היין הוּין הוּין הוּין היין הַין בּאוּין היין הוּין הוּין היין הוּין הוּיןין הַיןין הוּקוּין הוּין הוּין הַין הוּאין הוּין היין היין היין הייןין היין הוּיןין הַיוּקוּרָין הוּין הוּין הוּיןין הַיןין היין הוּיןין הוּיןין הוּיןין היין היין היין היין הוּין היין היין הייןין ה הַיּאוּין הוּיןן הוּיןן הוּיןן הוּיןן הוּיןין היין הייןין הייןין הוּיןין הוּיןין הייןין הייןיןן הייןין היין אָין היין הי

26. דָּבָר אֲחֵר וְעֵת לְכָל חֵפֶּץ, מַאי עֵת. בְּדִכְתִיב עֵת לַעֲשׁוֹת לַיי׳ הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ. וּכְתִיב וְאַל יָבֹא בְכָל עֵת אָל הַלְדָשׁ. וְאִיהוּ דַרְגָא מְמַנָּא, וְהָא אוֹקְמוּהָ. וּבְגִין כָּךַ עֵת אִיהוּ מְמַנָּא, לְכָל חֵפֶּץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם. וַיְהִי כְּרַ עֵת אִיהוּ מְמַנָּא, לְכָל חֵפֶּץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם. וַיְהִי מְקֵץ שְׁנָתַיִם יָמִים, מִסְּטְרָא דְהַהוּא קֵץ דְּחֹשֶׁך, חָמָא פַּרְעה בְּחֶלְמֵיהּ, וּמִתַּמָן יָדַע וְאִתְגְלֵי לֵיה הַהוּא חֵלַמַא. 1

This passage deals with Pharaoh's troubled spirit, caused by his inability to interpret his dream. The rabbis compare Pharaoh's state of mind to that of Nevuchnetzar during the Babylonian captivity. Rabbi Yitzchak maintains that kings and other heads of state are occasionally granted glimpses of the hidden world usually only provided to the prophets of Israel.

The Relevance of this Passage

Each night our soul ascends to higher realms, where it receives dream messages that can influence us in our spiritual endeavors. Depending on our actions and interactions during the previous day, these messages can advance or hinder our efforts. Positive actions arouse prophetic messages of truth, while negative behavior invokes deceitful messages and disingenuous dreams. Here we receive assistance in making positive use of our sleep, so that our dreams can provide reliable glimpses of the future.

27. "And it came to pass in the morning that his spirit was troubled (Heb. vatipaem)." HE ASKS: What does vatipaem mean? Rabbi Yosi said: It has already been explained. Of Pharaoh, it is written, vatipaem, and of Nevuchadnetzar, it is written, "his spirit was troubled (Heb. vatitpaem)" (Daniel 2:1). Pharaoh is described as vatipaem because he comprehended the dream but not its interpretation. Nevuchadnetzar, on the other hand, saw the dream and its interpretation, but forgot everything. IT IS THEREFORE WRITTEN VATITPAEM (WITH AN EXTRA TET).

28. But come and behold: "and his spirit was troubled (Heb. vatipaem)" corresponds to "And the spirit of Hashem began to move him (Heb. lepha'ahmo)" (Shoftim 13:25), for the spirit would appear and disappear, come and go, yet not settle upon him properly. It is therefore written, "And the spirit of Hashem began to move him," when THE SPIRIT just began TO INSPIRE HIM. Here also the spirit would appear and leave, then appear AGAIN, but would not settle upon him, so that he could understand. Of Nevuchadnetzar it is written, "and his spirit was troubled (Heb. vatitpaem)," for the inspiration, THE SPIRIT, was twice as strong, BECAUSE HE UNDERSTOOD NEITHER THE DREAM NOR ITS INTERPRETATION. THE SPIRITS would come and go, as it is written, "as on previous occasions (Heb. kepha'am bepha'am, lit. 'as time to time')" (I Shmuel 3:10), now upon this and now upon that, but his mind was not settled.

29. The verse: "and he sent and called for all the magicians of Egypt," refers to the sorcerers; "and all her wise men" refers to the astrologers. They all tried to understand, but could not.

30. Rabbi Yitzchak said: Although we have learned that a man is shown only what is appropriate to his grade, this is not true for kings. They are shown supernal things that are different from those that other people ARE SHOWN. Because a king is of a superior grade than other men, that which he is shown is of a higher grade than the rest, as it is written, "what the Elohim are about to do He has declared to Pharaoh" (Beresheet 41:25). But to other men, the Holy One, blessed be He, does not reveal his works. He reveals them only to the prophets, the pious, and the wise men of the ages, as has already been explained. 27. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקֶרָא אֶת כָּל חַרְטַמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת כָּל חֲכָמֶיהָ וּגו׳. וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ. מַאי וַתִּפָּעֶם. רִבִּי יוֹסֵי אֲמַר, הָא אוֹקְמוּהָ בְּפַרְעֹה כְּתִיב וַתִּפָּעֶם, וּבִנְבוּכַדְנָצַר כְּתִיב וַתִּתְפָּעֶם, וְאוֹקְמוּהָ כְּתִיב וַתִּפָּעֶם, וּבִנְבוּכַדְנָצַר כְּתִיב וַתִּתְפָּעֶם, וְאוֹקְמוּהָ הְהָא בְּפַרְעֹה כְּתִיב וַתִּפָּעֶם, בְּגִין דַהוָה יָדַע חֶלְמָא, וּמִשְׁרָא לָא הֲוָה יָדַע, אֲכָל נְבוּכַדְנֶצַר, חָמָא חֶלְמָא, וּחָמָא פִּשְׁרָא, וְאִתְנְשֵׁי כֹּלָא מְנֵיה.

28. אֲבָל תָּא חֲזֵי, וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ, כד״א לְפַעֲמוֹ, דַהֲזָה אָתֵי רוּחָא וְאָזֵיל, וְאָתֵי וְאָזֵיל וְלָא הֲזָה מִתְיַישְׁבָא אָמֵיה עֲדַיִין בִּרְקָא יָאוֹת, וְעַל דָּא בְּתִיב וַתָּחֶל רוּחַ יי׳ לְפַעֲמוֹ, דִּכְדֵין הֲזָה שֵׁירוּתָא, אוֹף הָכָא רוּחֵיה אִתְעַר בֵּיה, וְאָזֵיל וְאִתְעַר, וְלָא הֲזָה מִתְיַשְׁבָא עִמֵיה אָתְעַר בֵּיה, וְאָזֵיל וְאִתְעַר, וְלָא הֲזָה מִתְיַשְׁבָא עִמֵיה לְמִנְעַר בֵּיה, וְאָזֵיל וְאִתְעַר, וְלָא הְזָה מִתְיַשְׁבָא אַמֵיה קַמְנַשְׁבָע. נְבוּכַדְנָצַר וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ, בְּאִתְעַרוּתָא הָזָה אָתְעַר עַל חַד תְּרֵין, וְאָזְלִין, וְתָיְיבִין, וְדָא הוּא כר״א בְּפַעַם בְּמַעַם בְּהַאִי, וּפַעַם בְּהַאי, וְלָא מִתְיַשְׁבָא הַעְמֵיה וְרוּחֵיה.

29. וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטוּמֵי מִצְרַיִם, אִלֵּין חֶרָשִׁין. וְאֶת כָּל חֲכָמֶיהָ, אִלֵּין חַכִּימִין בְּטַיְירָא, וְכַלְהוּ הֵווֹ מִסְתַּבְּלָן לְמִנְדַע וְלֹא יָכִילוּ לְאַרְכָּקָא.

30. אֲמַר רִבִּי יִצְחָק, אַף עַל גָּב דְּאִתְּמָר דְּלָא אַחְזִיָין לֵיה לְבַר נָשׁ אֶלָא בְּהַהוּא דַרְגָא דִיזַיה, שָׁאנֵי לְמְלָכִים, דְּאַחְזָיִין לוֹן מִלִין עִלָּאִין, וּמְשַׁנְיָין מִבְּנֵי נְשָׁא אֶחֶרָנִין, כְּמָה דְמַלְבָּא דַרְגֵּיה עִלָּאָה עַל בָּל שָׁאָר אָחֶרָנִין, הָכֵי נָמֵי אַחֲזִיאוּ לֵיה בְּדַרְגָא עִלָּאָה עַל בָּל שְׁאָר אָחֲרָנִין, כר״א אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עוֹשָׁה הֶרְאָה אֶת בַּרְעָה. אֲבָל לִשְׁאָר בְּנֵי נָשָׁא לָא גְלֵי לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, מַה דְאִיהוּ עָבַר, בַּר 31. Come and behold: It is written, "me he restored to my office, and him he hanged" (Beresheet 41:13). From this, we understand that a dream follows its interpretation. Who is referred to in the phrase, "me he restored to my office?" It is Yosef. Also YOSEF hanged him because of his interpretation of the dream, and so it is written: "And it came to pass, as he interpreted to us, so it was" (Ibid.). גוּתָּא חֲזֵי, פְּתִיב אוֹתִי הֵשִׁיב עַל פַּנִּי וְאוֹתוֹ תָּלָה, מִכָּאן דְּחֱלְמָא אָזֵיל בָּתַר פִּישְׁרָא, הֵשִׁיב עַל פַּנִי מַאן, אֶלָא דָּא יוֹסֵף. וְאוֹתוֹ תָלָה, בְּהַהוּא פִּישְׁרָא דְּקֵא פָּשַׁר לֵיה, וּכְתִיב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵן הָיָה.

4. "And they brought him hastily out of the dungeon"

This passage discourses on the allegorical meaning of Pharaoh's elevation of Yosef. Rabbi Aba maintains that the verse reveals the benefits of standing in awe of God and of studying Torah at night. The text then moves to a discussion of Ecclesiastes (Kohelet). It points out that while we cannot control what comes into our eyes and ears, we can control what comes out of our mouths. Therefore, speak not evil. A discussion follows on the nature of time, the timing of good deeds, the valuable lessons to be learned from our mistakes, and the dilemma of those caught in an evil time. The Relevance of this Passage

Words are vessels that draw particular blends of energy into our lives. Human speech possesses power that can directly influence the world around us. Hence, we should take great care in choosing what we say. Although we are initially given an unlimited amount of time to live in this world and accomplish our spiritual purpose, every negative word decreases the length of our stay. Positive words do not add time to our lives, but they also do not detract from it. This passage helps us use our speech for spiritual purposes, so that our words inspire Light in others instead of adding darkness to the world.

32. "Then Pharaoh sent and called Yosef, and they brought him hastily out of the dungeon." Rabbi Aba opened the discussion with the verse, "Hashem takes pleasure in those who fear him, in those who hope for His mercy" (Tehilim 147:11). How much the Holy One, blessed be He, delights in the righteous, for they make peace above IN ABA AND IMA, they make peace below IN ZEIR ANPIN AND NUKVA, and they bring the bride to her husband. The Holy One, blessed be He, is therefore pleased with those who fear Him and abide by His wish.

33. "Those who hope for His mercy." HE ASKS: Who are "those who hope for His mercy?" HE ANSWERS, They are the ones who study the Torah at night and join the Shechinah. When morning comes, they hope for His mercy. It has already been explained that when a man studies the Torah at night, a thread of grace is drawn upon him during the day, as it is written: "Yet Hashem will command His grace in the daytime, and in the night His song shall be with me" (Tehilim 42:9). Why is it said that "Hashem will command His grace in the daytime?" Because "in the night His song shall be with me." Hence the verse, "Hashem takes pleasure (in) those who fear Him," uses the particle Et instead of "in," because HE IS NOT ONLY PLEASED WITH THEM, but act as one who pleases another and wishes to be at peace with him. It is therefore written: "Hashem takes pleasure (in) those who fear him"--WHICH MEANS THAT HE PLEASES AND APPEASES THEM, rather than "Hashem takes pleasure in those who fear Him," WHICH WOULD ONLY MEAN HE IS PLEASED WITH THEM THEMSELVES.

34. Similarly, Yosef was sad in mind and spirit, BECAUSE he was imprisoned. Once Pharaoh had sent for him, it is written: "and they brought him hastily," which means that he appeased him and addressed him with joyful words that gladden the heart. Why? Because he was dejected FROM SITTING in the dungeon (lit. 'pit'). Come and behold: First he fell into a pit, and from which he later rose to greatness. 32. וַיִּשְׁלַח פַּרְשָׁה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וּגו׳. רִבִּי אַבָּא פְּתַח וַאֲמַר רוֹצָה יי׳ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְהּוֹ. כַּמָּה קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, אִתְרְעֵי בְּהוֹ בְּצַהִיקַיָּא, בְּגִין הְצַהִיקַיָּא אִינוּן עַבְהָין שְׁלָמָא בְּהוֹ בְּצַהִיקַיָּא, וְאַרֶלָמָה לְתַמָּא, וְאָעֵלִין כַּלָה בְּבַעֵלָה, לְעֵילָא, וְעַבְרֵי שְׁלָמָה לְתַמָּא, וְאָעֵלִין כַּלָה בְּבַעֵלָה, וּבְגִין כָּךַ קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אִתְרְעֵי בְּהוֹ, בְּאִנוּן הְרַחֲלִין לֵיה וְעָבְרִין רְעוּתֵיה.

33. לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ, מַאן אִינוּן מְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ, הֶוֵי אֵימָא אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְלֵי בְּאוֹרַיְיתָא בְּלֵילְיָא, וְאִשְׁתַּמְפוּ בַּהֲדֵי שְׁכִינְתָּא, וְכָד אָתֵי צַפְּרָא, אִינוּן מְחַבָּאן לְחַסְדּוֹ, וְהָא אוֹקְמוּהָ, בְּזִמְנָא דְבַר נָשׁ אְשְׁתַּדָּל בְּאוֹרַיְיתָא בְּלֵילְיָא, חוּטָא דְחֶסֶד אִתְמְשֵׁיך אֲשְׁתַּדָל בְּאוֹרַיְיתָא בְּלֵילָיָא, חוּטָא דְחֶסֶד וּבַלַיְלָה עֲלֵיה בִּימָמָא, בְּדִכְתִיב יוֹמָם יְצַוֶּה יי׳ חַסְדּוֹ וּבַלַיְלָה שְׁירה עִמִי. מַאי טַעְמָא יוֹמָם יְצַוֶּה יי׳ חַסְדּוֹ וּבַלַיְלָה הְּתִיב, וְלֹא בִירֵאָיו, בְּמָאו וֹמָם יְצַוֶּה יי׳ חַסְדּוֹ, מְשׁוּם בְּלַיְלָה שִׁירה עִמִי. מַאי טַעְמָא יוֹמָם יְצוּה ייִי חַסְדּוֹ, מְשׁוּם הְכַלִילָה שִׁירה עָמִי. וּבְגִין בָּרָעוֹמָם יְצוּה יי׳ חַסְדּוֹ, מְשׁוּם הְכַלִילָה שִׁירה עִמִי, וּבְגִין בָּרָי רוֹצָה יי׳ אָת יְרַאָיו בְּתִיב, וְלֹא בִירֵאָיו, בְּמָאן דְּרָעֵי בָּרְעוּתֵיה לְאַחֲרָא, אֶת יְרֵאֶיו, וְלֹא בִירֵאָיו,

34. כְּגַוְנָא דָא, יוֹסֵף הֲזָה עָצִיב בַּעֲצִיבוּ דְרוּחָא, בַּעֲצִיבוּ דְלִבָּא, דַּהֲזָה אָסִיר תַּמָּן, בֵּיוָן דְשַׁדַּר פַּרְעָה בְּעֵצִיבוּ דְלִבָּא, דַּהֲזָה אָסִיר תַּמָּן, בֵיוָן דְשַׁדַּר פַּרְעָה בְּגִינֵיה מַה כְּתִיב, וַיְרִיצוּהוּ אִתְפַּיְיסוּ לֵיה, וְאַהֲדָרוּ לֵיה מִלִין דְּחֶרְזָה, מִלִין לְמֶחֲדֵי לְבָּא, בְּגִין דַהֲזָה עָצִיב מִן בֵּירָא. תָּא חֲזֵי, בְּקַדְמֵיתָא נָפַל בְּבֵירָא, בִּבֵירָא אָסִתַּלַק לְבָתַר. 35. Rabbi Shimon said: Before the incident happened, Yosef was not called righteous. After he guarded the Holy Covenant BY NOT SINNING WITH POTIFAR'S WIFE, he was called righteous and the grade of the Holy Covenant, YESOD, decorated him. That which was first in the dungeon, THE KLIPAH, rose with him. It is written: "and they brought him hastily out of the dungeon", for he had ascended from THE KLIPAH and was adorned with a well of living water, THE SHECHINAH.

36. "Then Pharaoh sent and called Yosef." HE SAID: It should have been written "to call Yosef" INSTEAD OF "AND CALLED," WHICH INTERRUPTS THE PHRASE. HE ANSWERS, It was the Holy One, blessed be He, WHO CALLED TO BRING HIM FROM THE PIT, as it is written, "until the time that His word came to pass: the word of Hashem had tested him" (Tehilim 105:19). The verse: "until the time that His word came to pass" is similar to the phrase, "and called Yosef," FOR IT WAS THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, WHO CALLED HIM. It is written here "and called Yosef" and elsewhere "And He called to Moshe" (Vayikra 1:1). IN BOTH PASSAGES, IT WAS THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, WHO CALLED HIM. "And he shaved himself, and changed his garments" out of respect for the king, AS HE HAD TO STAND BEFORE PHARAOH.

37. Rabbi Elazar opened the discussion with the verse: "So Yisrael came into Egypt; and Ya'akov sojourned in the land of Cham" (Vayikra 1:23). Come and behold: The Holy One, blessed be He, directs events and fulfills vows and oaths in order to fulfill the vow and edict He decreed.

38. We have learned that were it not for the fondness and affection the Holy One, blessed be He, bore for the Patriarchs, Ya'akov would have had to go down to Egypt in iron chains. In His love for them, He made Yosef, His son, ruler and governor over the whole land. The tribes then went to Egypt honored, and Ya'akov was as a king.

39. Come and behold: It is written, "So Yisrael came into Egypt; and Ya'akov sojourned in the land of Cham." HE ASKS: Because it is written, "So Yisrael came into Egypt," it is understood that Ya'akov sojourned in the land of Cham. Why should he have added it? HE REPLIES: "so Yisrael came into Egypt" refers to the Holy One, blessed be He, NAMELY, ZEIR ANPIN CALLED YISRAEL, AND "and Ya'akov sojourned in the land of Cham" refers toYa'akov, because it was for the sake of Ya'akov, and his sons that the Shechinah came down to Egypt. The Holy One, blessed be He, planned events so that Yosef was brought down first; for as a result of his merit, the covenant dwelt with him and made him ruler over the whole land. 35. רָבִּי שָׁמְעוֹן אֲמַר, עַד לָא אֵירַע לְיוֹסֵף הַהוּא עוֹבָרָא, לָא אִקְרֵי צַהִיק, בֵּיוָן דְּנָטַר הַהוּא בְּרִית קַיָּימָא, אִקְרֵי צַהִיק, וְהַהוּא דַרְגָּא הִבְרִית קַהִּישָׁא אִתְעַשַר בַּהֲרֵיה, וּמַאי דַהֲוָה בַּבּוֹר בְּקַרְמֵיתָא, אִסְתַּלַק בַּהֲרֵיה, וּכְתִיב וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר, אִסְתַּלַק מִן דָּא, וְאִתְעַשַר בִּבְאֵר מֵיִם חַיִּים.

36. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקָרָא אֶת יוֹסֵף, לִקְרֹא לְיוֹסֵף מִבָּעֵי לֵיה. אֶלָא וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּכְתִיב עַד עֵת בּא דְבָרוֹ אִמְרַת יי׳ צְרָפָתְהוּ. עַד עֵת בּא דְבָרוֹ, הה״ר וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, בְּתִיב הָכָא וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, וּכְתִיב הָתָם וַיִּקְרָא אֶל משֶׁה. וַיְגַלַח וַיִּקַלָּא שָׂמְלוֹתָיו, בְּגִין יִקָרָא דְמַלְבָּא, וְהָא אוֹקַמוּהָ.

37. ר׳ אֶלְעָזָר פְּתַח, וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם. תָּא חֲזֵי, דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְגַלְגַל גִּלְגוּלִין בְּעַלְמָא, וּמְקַיֵּים אֱסָרִין וְקֵיּוּמִין, בְּגִין לְקַיִימָא מֵיּוּמָא וּגְזֵרָה דְּאִיהוּ גָזֵיר.

38. דְּהָא תְּנַן, אִלְמָלֵא חֲבִיבוּ וּרְחִימוּ דִּרְחֵים קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַאֲבָהָן, הֲוָה אִתְחֲזֵי לְנְחֲתָא יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם בְּשַׁלְשְׁלֵי דְּפַרְזְלָא, וּבְרְחִימוּ רִלְהוֹן, שַׁלְטֵיה לְיוֹסֵף בְּרֵיה, וַעֲבַר לֵיה מַלְכָּא רְשַׁלִיטָא עַל כָּל אַרְעַא, וְנָחֲתוּ בִּלְהוּ שָׁבְטִין בִּיקָרָא, וְיָעֵקֹב בְּמַלָכָּא.

39. תָּא חֲזֵי, מַה בְּתִיב וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם, בֵּיוָן הִכְתִיב וַיָּבֹא יִשְׁרָאֵל מִצְרַיִם, לָא יְּדַעְנָא הְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם, אַמַּאי אִצְטְרִיךָ הָא. אָלָא וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם: דָּא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא. וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם: דָּא יַעֲקֹב, דְהָא בְּגִינֵיה הְיַעֲקֹב וְרַנוֹי, אֲתָא שְׁכִינְתָּא לְמִצְרַיִם: וְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא וּבְנוֹי, אֲתָא שְׁכִינְתָּא לְמִצְרַיִם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא גִּלְגַל גִּלְגוּלִין, וְאָחֵית לֵיה לְיוֹםֶף בְּקַרְמֵיתָא, הְכַזְכוּתֵיה אִתְקַיֵּים בְּרִית בַּהֲדֵיה, וְשָׁלְטֵיה עַל כָּל אַרְעָא. 40. מַה בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מוֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ. ר׳ שִׁמְעוֹן אֲמַר, בְּתִיב יי׳ מַתִּיר אֲסוּרִים וּיִפַּתְחֵהוּ. ר׳ שִׁמְעוֹן אֲמַר, בְּתִיב יי׳ מַתִּיר אֲסוּרִים וּגו׳, וְהָכָא בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ, אַמַאי מוֹשֵׁל עַמִים וּגו׳, וְהָכָא בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִירֵהוּ, אַמַאי מוֹשֵׁל עַמִים וּגו׳, וְהָכָא בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ, אַמַאי מוֹשֵׁל עַמִים וּגו׳, וְהָכָא בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִירֵהוּ, אַמַאי מוֹשֵׁל עַמִּים וּגו׳, וְהָכָא בְּתִיב, שָׁלַח מֶלֶרְ וַיָּתִירֵהוּ, אַמַאי מוֹשֵׁל עַמִים וַיְפַתְחֵהוּ. אֶלָא שָׁלַח מֶלֶרְ: הָא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא. שָׁלַח מֶלֶרְ, מֶלֶרְ, מֶלֶרְ עָמִים: הָא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא. שָׁלַח, מֶלֶרָ, מֶלֶרְ, מֶלֶרְ אָלָאה שָׁלַח וַיַּתִירֵהוּ, וּמַאן אִיהוּ הְשָׁלַח, מֶלֶרָ הָא מַלָּרָ הָא מַלָּר הוּא בְּרִיךָ הוּא אַיהוּ מוֹשֵׁל עַמִים: הָא מוֹשֵׁל עַמִים, הְאִיהוּ מוֹשֵׁל עֵמִים, הָאוֹהוּ מוֹשֵׁל עַמִים, בָּא מוֹשֵׁל עַמִים, בְּאָיהוּ מוֹשֵׁל עַמִים, בְּא מוֹשֵל עַמִים, בּעַלָּר הַאָּשָׁר מוֹשֵׁל עַמִים, הוּא מוֹשֵל

41. וַיְרִיצֵהוּ חָסֵר וא״ו, וּמַאן אִיהוּ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּגִין הְהָא לֵית מַאן הְאָסִיר וּפַתַח, בַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הִכְתִיב יִסְגֹר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְּתֵח. וּכְתִיב וְהוּא יַשְׁקֵיט וּמִי יַרְשִׁיעַ וְיַסְתֵר פָּנִים וּמִי יְשׁוּרֶנוּ וְעַל גוֹי וְעַל אָדָם יָחַד, הְהָא כּלָא בֵּיה, וּכְתִיב וּכְמִצְבְּיֵה עָבֵר בְּחֵיל שְׁמַיָא. וְדָארֵי אַרְעָא וְלָא אִיתַי רִי יְמַחֵי בִירֵיה וְיֵאמַר לֵיה מָה עֲבַדְתָ, וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב וְיַרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר וגו׳.

42. מַאי וַיְרִיצֵהוּ. כד״א טֶעְתַר אָל אֱלוֹהַ וַיִּרְצֵהוּ, כְּגַוְוּנָא דָא וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר, וּלְכָתַר וַיָּבֹא אֶל פַּרְעה. דָכָר אֲחֵר וַיְרִיצֵהוּ, דְאַמְשֵׁיךְ עֲלֵיה חוּטָא דְחֶסֶר, לְמֵיהַב לֵיה חִנָּא קַמֵּיה דְפַרְעה, אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פַּרְעֹה, בְּגִין לְאַקְדָמָא לֵיה שָׁלוֹם, וּלְמִפְתַח בִּשָׁלוֹם

44. וְדָא הוּא דְכְתִיב וַיְחֲזֵק ה׳ אֶת לֵב פַּרְעֹה, הְמִלָּה דָא הֲזָה אַתְקֵיף לְבֵּיהּ, וְאַקְשֵׁי לֵיהּ, וְעַל דָּא מֹשֶׁה לא אוֹדַע לֵיה מִלָּה הִשְׁמָא אָחֱרָא, אֶלָא שְׁמָא הַה׳ בַּלְחוֹדוֹי, וָאוֹקַמוּהַ.

40. It is written: "The king sent and loosed him: and the ruler of the people let him go free" (Tehilim 105:20). Rabbi Shimon said: It is written, "Hashem looses the prisoners" (Tehilim 146:7), and "The king sent and loosed him." Why DID HE REPEAT THE THOUGHT BY SAYING, "and the ruler of the people let him go free?" HE ANSWERS, "The king" is the Holy One, blessed be He, and the "ruler of the people" is the Holy One, blessed be He, and the "ruler of the people" is the Holy One, blessed be He. THE MEANING OF THE VERSE IS: "The king" refers to the supernal king, ZEIR ANPIN, who "sent and loosed him." Whom did he send? The redeeming angel, THE NUKVA, who is "ruler of the people" and rules below IN THE LOWER WORLD. All comes from the Holy One, blessed be He.

41. The word, vayritzuhu ("and they brought him hastily") is spelled without the letter Vav TO INDICATE THAT IT IS SINGULAR INSTEAD OF PLURAL. Who BROUGHT HIM HASTILY FROM THE DUNGEON? The Holy One, blessed be He, for there is no one else who imprisons and frees people from prison, as it is written: "He shuts up a man, and there can be no opening" (lyov 12:14) and "When He gives quietness, who then can condemn? and when He hides His face, who then can behold Him? Whether against a nation, or against a man alike" (lyov 34:29). For everything depends upon Him, as it is written, "and He does according to His will in the host of heaven, and among the inhabitants of the earth: and none can stay His hand, or say to Him, What do you?" (Daniel 4:32). Hence it is written: "and they (he) brought him hastily out of the dungeon," THAT IS, THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, BROUGHT HIM HASTILY OUT OF THE DUNGEON.

42. HE ASKS: What is the meaning of "and he brought him hastily (Heb. vayritzuhu)?" HE REPLIES: As "he shall pray to Eloha, and He will be favorable to him (Heb. vritzuy)" (Iyov 33:26) MEANS THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, WAS FAVORABLE TO HIM, so the verse "and he brought him hastily out of the dungeon" MEANS THAT THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, WAS FAVORABLE TO HIM. Then he was brought before Pharaoh. Another explanation is that vayritzuhu IS DERIVED FROM WILL (HEB. RATZON) AND GRACE, for He drew upon him a thread of grace so he will find grace before Pharaoh. HE ADDRESSED HIM WITH, "Elohim shall give Pharaoh an answer of peace" to hasten to greet him and open HIS SPEECH with THE WORD "peace."

43. Rabbi Aba said: Come and behold see the wicked Pharaoh, who said: "I know not Hashem (Yud-Hei-Vav-Hei)" (Shemot 5:2). As he was wiser than all his magicians, HOW COULD HE HAVE NOT KNOWN YUD-HEI-VAV-HEI? HE ANSWERS, Assuredly he knew the name of Elohim, as it is written, "Can we find such a one as this is, a man in whom the spirit of Elohim" (Beresheet 41:38). However, because Moshe came before him with the name of Hashem only, it was hard for him to understand anything more, for he knew that ELOHIM was ruler over the land, but he did not know the name Hashem. Therefore he found this name difficult to grasp.

44. This is why it is written, "And Hashem hardened the heart of Pharaoh." It was the word YUD-HEI-VAV-HEI that hardened his heart and made him headstrong. Moshe, therefore, spoke to him only by the name Yud-Hei-Vav-Hei, as has already been explained.

45. פְּתַח וַאֲמַר מִי בַּה׳ אֱלֹקֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשֶׁבֶת וּגו׳ מִי בַה׳ אֱלֹקֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשֶׁבֶת, דְּאָסְתַלַק מֵעַל מִי בַה׳ אֱלֹקֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשֶׁבֶת, דְּאָסְתַלַק מֵעַל בָּרְסֵי יְקָרֵיהּ, וְלָא אִתְגְלֵי לְתַתָּא, בְּשֵׁעְתָּא דְלָא בְּרְסֵי יְקָרֵיהּ, וְלָא אִתְגְלֵי לְתַתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְלָא גְּיְהוּ, אִשְׁתַּבָחוּ זַכָּאִין בְּעַלְמָא, הָא אִיהוּ אִסְתַלַק מִנּיִיהוּ, וְלָא אִתְגְלֵי לְתַתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְלָא וְזָא אִקְינוּ זַקָרֵיהּ, וְלָא אִתְגְלֵי לְתַתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְלָא אִשְׁתַּבוּן זַכָּאִין בְּעַלְמָא, הָא אִיהוּ אִסְתַלַק מִנּיִיהוּ, וְלָא אִתְגְלֵי לְהוֹ. הַמַּשְׁפִילִי לְרָאוֹת, בְשַׁעְתָּא דְזָבָאִין אִזעוּן בְּתַבְּתוּן וְלָא אִתְגְלֵי לְהוֹ. הַמַשְׁפִילִי לְרָאוֹת, בְשַׁעְתָּא דְזַבָּאִין בְּתָאָין בְּתַהָּאון בְּתַרָּאַא בְּרִיךְ הוּא נְחֵית אָזינוּן בְּאַשְׁתָּאון בְּבַרְגוּון בְּאַשְׁתַּבּחוּ בְעַלְמָא, קוּרוּג, בְשַׁעְתָא בְּרָרֶ הוּא נְחֵית בְּרָמוּ אִזינוּן בְּאַשְׁתַּבּחוּ בְעַלְמָא, לָזיה, לְאַשְׁנָבָא לְהוֹן בְתַהָּאַין הַזּוּאַנוּן בְּאַשְׁתָּרוּוּוּ בְמַנְבּרוּהוּ לָקּבְבָהוֹן בְּתָרָאוּן בְּלַמָא, לְזּגָרָאוּן בְּתָבָּתוּהוּהוּ הַיָּקוּעָר בּרַרְרָהוּא נִזּיהוּ, בְשִּעָּמָא בְּתָרָם הוּאַנוּןן בְּאַשְׁתַבּחוּן בָּאַרָרָהוּוּהוּא נְחַזיה, לְתָשָּא בְרִירָרָ הוּא נָחוּת בַרָּאָא בְרָרָהוּן בַּאַיןן בּרָין הוּא נָחוּיהוּהוּ, בְעַלְמָא, בְּרָרָהוּוּהוּהוּן בְּבָבְהוּא נָחוּיהוּן בּאַין בָּאוּין בּעַרְמָאָין בּרָין הוּא נָחוּזין בּרַאָשָּרָתוּא בְתָרָין בּתַיּזין בּרָין בּאוּן בּעָרָאָא בָרוּזין בּיאוּזין בּאַין בּוּזיהוּן בּתוּזין בּיּתוּאַין בּיוּזין בּרָאָא בָרוּזין בּתוּים בּרָין בּיּין בּאַיןין בּיּהוּין בּעָרוּזין בּעָרָין בּיין בּיןין בּשִינוּין בּיוּין בּאוין בּאָין הַיּאָין בּאָרון בּיין בּין בּאוּינוּזין בּאוּיןין בּיּאין בּעָין בּאָיןין בּאָיןן בּאיןן בּאָין בּאָין בּאָאָרוּזין בּין בּעָאָין בּיּעָעָא, בַיוּאָין בּאָיןן בּאָרוּזין בּעָרָאָאָיןן בּעוּאָין בּאָאַיןןן בּאָיןןין בּאָיןן בּאָרוּזין בּין בּעוּזין בּאָרוּזין בּאַיןןן היין בּעוּזיןן בּאָיןן בּאָא בָעוּזין בּאָרוּזין בּעוּין בּיןן בּין בּאַיןןן בּיןיןןןןןןןייןןןןןןןןייןןןןןןןן

46. דְּהָא בַּר זַבָּאִין לָא אִשְׁתַּבָּחוּ בְּעַלְמָא, אִיהוּ אִסְתַּלַק, וְאַסְתֵּיר אַנְפִּין מְנַיְיהוּ, וְלֹא אַשְׁנֵח עֲלַיִיהוּ, בְּגִין דְצַהִיקַיָּיא אִינוּן יְסוֹדָא וְקֵיוּמָא רְעַלְמָא, הִכְתִיב וְצַהִיק יְסוֹר עוֹלָם.

47. וְעַל דָּא קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא גַּלֵּי שְׁמֵיה קַדִּישָׁא, בַּר לְיִשְׂרָאֵל בְּלְחוֹרוֹי, דְּאִינוּן חוּלַק עַרְבֵיה וְאַחְסַנְתֵּיה, וְעַלְמָא פָּלֵיג לֵיה קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לִמְמַנָּן הְרֵיסִין, וְהָא אִהְמָר דְּכְתִיב בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גוֹים וגו׳. וּכְתִיב כִּי חֵלֵק ה׳ עַמוֹ יַעֵקֹב חֵבֶל נַחֵלָתוֹ.

48. רִבְּי חִזָּיָא וְרִבִּי יוֹסֵי הֲווֹ אָזְלֵי בְאָרְחָא, אָמַר רָבִּי יוֹסֵי לְרִבִּי חִזָּיִא הְוַוּהְנָא עַל הַאי דְקָאֲמַר שְׁלמֹה, כָּל מִלּוֹי סְתִימִין וְלָא אִתְיָידְעוּן, דְהָא לְהֶלֶת סְתִים סְתִימִין.

49. פְּתַח וַאֲמַר כָּל הַדְּבָרִים יְגַעִים לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לְרְאוֹת וְלֹא תִמָלֵא אֹזֶן מִשְׁמוֹעַ, כָּל הַדְּבָרִים יְגַעִים. וְכִי כָּל הַדְּבָרִים יְגַעִים אִינוּן לְמַלָלָא, דְקַאֲמַר לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר. וְלֹא תִשְׂבַּע עַיִן לְרְאוֹת. וְלֹא תִמְלֵא אֹזֶן מִשְׁמוֹעַ, מ״ט אַלֵּון. אֶלָאוֹת. וְלֹא תִמָלָא אֹזֶן מִשְׁמוֹעַ, מ״ט אַלֵּון. אֶלָאוֹן לִרְאוֹת. וְלֹא תִמָלָא אֹזֶן מִשְׁמוֹעַ, מ״ט אַלֵּון. אֶלָאוֹת. וְלָא תִמָּלָא אָזָן מִשְׁמוֹעַ, מ״ט הַבְּרָשוּתֵיה דְּבַר נָשׁ, וּפוּמָא אִיהוּ וְאוּדְנִין, לָא קַיָּימִין בִּרְשוּתֵיה דְּבַר נָשׁ, וּפוּמָא אִיהוּ וּלאַדְבַקא בֹּלָא.

50. אֲמַר ר׳ חִיָּיָא, הָכֵי הוּא, דְּרָבּוּרָא דְּבַר נָשׁ לָא יָכֵיל לְמַלָּלָא, וְעַיְינִין לְמֶחֲמֵי, וְאוּרְנִין לְמִשְׁמַע, וְאֵין כָּרֹ לְמַלָּלָא, וְעַיִינִין לְמֶחֲמֵי, וְאוּרְנִין לְמִשְׁמַע, וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. וְתָא חֲזֵי אפּי׳ בִּרְיָין וְקַסְטוֹרִין, הַעֲבַר קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ, לָא יָכְלִין לְמַלָּלָא כָּל מִלִין דְעַלְמָא, וְעֵינָא לָא יָכֵיל. לְמִשְׁלָט וּלְמֶחֲמֵי, וְאוּרְנָא לְמִשְׁמָע. וּבְגִין כָּךְ שְׁלֹמה הַהָּוָה יָרַע כָּל מִלָּה, הֵוָה אֲמַר דָּא.

45. He opened the discussion with the verse: "Who is like Hashem our Elohim, who is enthroned on high, who looks far down to behold" (Tehilim 113:5-6): "Who is like Hashem our Elohim, who is enthroned on high" MEANS THAT He rises above His throne of glory not to be revealed below. For when there are no righteous to be found in the world, He is gone from them and does not reveal himself to them. The phrase: "who looks far down to behold" REFERS TO the time when the righteous are found in the world, and the Holy One, blessed be He, descends to the lower ones to take care of the world and do good by them.

46. For when there are no righteous men in the world, He is gone, hides His face from them, and does not pay attention to them. This is because the righteous are the foundation and existence of the world, as it is written, "and the righteous is an everlasting foundation" (Mishlei 10:25).

47. The Holy One, blessed be He, therefore revealed His Holy Name to Yisrael alone, who are His portion, lot and inheritance. The Holy One, blessed be He, divided the world among the mighty chieftains, THE SEVENTY MINISTERS. This we have learned from the verse: "He set the borders of the people...For Hashem's portion is His people; Ya'akov is the lot of His inheritance" (Devarim 32: 8-9).

48. Rabbi Chiya and Rabbi Yosi were walking together. Rabbi Yosi said: I wonder about the words of King Solomon, for all his speeches are obscure, and the words of Kohelet are vague.

49. He began with the verse, "All things are full of weariness; man cannot utter it: the eye is not satisfied with seeing, nor the ear filled with hearing" (Kohelet 1:8): HE ASKS: If "all things are full of weariness," are they all too weary to speak? SOME THINGS CLEARLY ARE NOT. He also quoted the verse: "man cannot utter it: the eye is not satisfied with seeing, nor the ear filled with hearing." Why did precisely these occur to him? HE ANSWERS, Two of themeyes and ears-are not under a man's control; the mouth, however, is under his control. THUS, HE TEACHES US THAT ALTHOUGH THESE ORGANS COMPRISE ALL THE FACULTIES OF MAN, THEY cannot comprehend and conceive everything. THE QUESTION IS THEREFORE SETTLED, FOR "ALL THINGS ARE FULL OF WEARINESS" MEANS THAT THE EYES, EARS, AND MOUTH CANNOT COMPREHEND EVERYTHING.

50. Rabbi Chiya said: It is so. A man's speech cannot utter, nor the eyes see and the ears hear "and there is nothing new under the sun" (Kohelet 1:9). Come and behold: Even the ghosts and spirits of the Holy One, blessed be He, formed under the sun cannot say all that there is in the world, nor can the eye see or the ear hear. Solomon, who knew everything, therefore said this.

51. Come and behold: All actions in the world depend on many chieftains, FOR THERE IS NOT ONE HERB BELOW THAT HAS NOT A CHIEF OVER IT, WHO COMMANDS, "GROW." Yet all the people in the world do not know or care about THEIR ROOTS OR why they are in the world. For even King Solomon, who was wiser than any other man, could not grasp them.

1

52. He opened the discussion by quoting: "He has made every thing beautiful in its time: also He has set the world in their heart, so that no man can find out the work which the Elohim has made" (Kohelet 3:11): Come and behold: Happy are those who study the Torah and know how to observe with the spirit of wisdom. "He has made every thing beautiful in its time" REFERS TO all the works that the Holy One, blessed be He, performed in the world. Over every action in the world there is a grade in charge, either for good or for evil. THESE ARE THE 28 TIMES MENTIONED BY KOHELET, FOURTEEN FOR GOOD ON THE RIGHT IN THE SECRET OF THE SHECHINAH, AND FOURTEEN FOR EVIL ON THE LEFT, IN THE SECRET OF THE OTHER SIDE THAT PUNISHES MEN. From them, some grades go to the right and some to the left. When a man goes to the right, the deed he performs, the grade appointed over that RIGHT side, gives him help. If a man goes to the left and performs a certain deed, the chief of the LEFT side denounces him for that deed, conducts him to that side and leads him astray. Therefore when a man acts worthily, the chief of the right side helps him. The "in its time" referred to in the phrase, "beautiful in its time" tells us that the deed was properly connected to "its time," TO THE NUKVA CALLED TIME. THE SECRET OF THE FOURTEEN TIMES FOR GOOD IS THEIR BEING ON THE RIGHT. THROUGH THE PUNISHMENT OF THE FOURTEEN TIMES FOR EVIL, A MAN CHOOSES THE FOURTEEN TIMES ON THE RIGHT AND CLEAVES TO THE SHECHINAH. IT IS FOUND THEN, THAT HE DID EVERYTHING "BEAUTIFUL IN ITS TIME."

53. "...also He has set the world in their heart." This means that the world and all its actions are not bound to holiness but to the heart's desire when desire rises in man, WHICH IS THE SECRET OF THE VERSE, "KNOW THEREFORE THIS DAY, AND CONSIDER IT IN YOUR HEART" (DEVARIM 4:39). Happy are the righteous who draw BY THEIR HEART'S DESIRE good deeds that benefit them and the whole world, and who know how to be attached to the "time of peace" (Kohelet 3:8), THAT IS, TO THE TIME OF HIGH UNION CALLED PEACE. By the strength of charity that they give below, they cause the grade called all (lit. 'everything'), YESOD, to illuminate "in its time," THE NUKVA.

54. Woe to the wicked who do not know the time, NAMELY THE TIME OF PEACE, for the action and do not pay attention, so that they perform their actions for the sake of needed improvement in the world and correct the deed in its appropriate grade. THIS MEANS THAT THEY DO NOT ELEVATE THE MAYIN NUKVIN (FEMALE WATERS) BY THEIR WORKS TO SUPERNAL UNION, WHICH IS THE SECRET OF "TIME OF PEACE." They do not do so, because they do not know this. דז. וְתָּא חֲזֵי, כָּל עוֹבָרִין דְּעַלְמָא, בְּכַמָה קַסְטְרִין. הַלְיָין, וְכָל בְּנֵי עַלְמָא לָא יָרְעִין, וְלָא מַשְׁגִּיחִין עַל מַה קַיְימֵי בְּעַלְמָא, וַאֲפִילוּ שְׁלֹמֹה מַלְכָּא, דַהֲוָה חֵכָמִים מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא, לָא יָכֵיל לְקַיְימָא בְּהוֹ.

52. פתח ואמר, את הכל עשה ופה בעתו גם את העוֹלָם, נַתן בּלבָם מבּלי אשר לא ימצא האדם את הַמַּעשה אַשֶּׁר עַשָּׁה הַאַלקים וגו׳. תַּא חַזֵי, זַכָּאִין אינוּן המשתרלי באורייתא וידעי לאסתכלא ברוחא רחכמתא. את הכל עשה יפה בעתו, כל עוברין בּרִיך הוּא בּעַלמא, בּכל עוֹברא קורשא אית דרגא ממנא על ההוא עוברא ועוברא, בְּעַלְמָא, הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁ. מִנָּהוֹן הֵרְגִּין לִימִינָא, וּמִנְהוֹן דֶרְגִין לְשָׂמֵאלָא, אַזֵיל בָּר נָשׁ לִימִינָא, הָהוּא עוֹבַרַא דַעַבַיד, הַהוּא רַרָגָא ממנָא לההוּא סטרָא, ועביד ליה סיועא, וכמה אינון דמסייעי ליה. אול בּר נַשׁ לְשִׂמֵאלֵא, וְעַבֵּיר עוֹבַרוֹי, הַהוּא עוֹבַרָא דּעַבִּיד, ממַנַּא אַיהוּ להַהוּא סטרַא, וקא מקטרָג לַיה, ואוֹבִיל לֵיה לְהָהוּא סְטַרָא, וָאַסְטֵי לֵיה. וּבְגִין בְּךָ, הַהוּא עוֹבַרָא רְּעָבֵיר בַּר נָשׁ כִּרְקָא חָזֵי, הַהוּא מִמַנָּא רסטר ימינא, קא מסייע ליה, ורא הוא בעתו, יפה בעתו, הההוא עוברא מתקשרא בעתו, כרקא חזי ליה.

53. גַּם אֶת הָעוֹלָם נָתַן בְּלָבָּם. כָּל עַלְמָא, וְכָל עוֹבָרוֹי דְעַלְמָא, לָאו אִינוּן אֶלָא בִּרְעוּתָא דְלִבָּא, בַּר סָלֵיק בְּרְעוּתָא דְבַר נָשׁ. זַכָּאִין אָנוּן צַהִיקַיָּא הְאַמְשִׁיכוּ עוֹבָרִין טָבִין, לְאוֹטָבָא לוֹן, וּלְכָל עַלְמָא, וְאִינוּן יִרְעִין לְאַתְהַבְּקָא בְּעֵת שָׁלוֹם, וּבְחֵילָא דִצְרָקָה דְעָבְין לְתַתָּא, אִינוּן מָשְׁכִין לְהַהוּא רַרְגָא הַאָקָרֵי כָּל, לְאַנְהָרָא בְּעָתוֹ.

.54 ווי לוֹן לְחַיָּיבַיָּא, דְּלָא יָרְעִין עֵת דְּהַהוּא עוֹבָרָא, וְלָא מַשְׁגִּיחִין לְמֶעְבַּר עוֹבָרֵיהוֹן בְּעַלְמָא עַל תִּקוּנָא רְאִצְטְרִיךַ לֵיהּ לְעַלְמָא, וּלְאַתְקַנָא עוֹבָרָא בְּהַהוּא רַרְגָא דְאִתְחֵזֵי לֵיהּ, מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְלָא יָרְעִין.

.55 ועל דא אתייהב כּלָא בּרעוּתהוֹן דָבני נשא, הכתיב מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה עשה האלקים מראש ועד סוף, ובגין דאינון עובדין לא אתעבירו לאתקנא בררגייהו דּיַתַכּליל עוֹבַרַא דָא בְּדַרְגָא דָא, כּלָא ברקחזי, כתקונא אלא כפום רעותא דבר נש, מה כתיב בתריה ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח וַלַעשוֹת טוֹב בּחַיִּיו. יָרַעָתִי בִּי אַין טוֹב בָּם, בָּאִינוּן עוֹבַרִין, רַלָא אָתַעֵבִירוּ כִּרָקָא יָאוֹת, כִּי אָם לְשָׂמוֹחַ, בכל מה הייתי עלוי, ולמיהב הודאה לקודשא בריך הוא, ולעשות טוב בחייו, ההא אי ההוא עוברא גרים ליה בּישא, בגין ההוא דרגא דקא ממנא עלוי, אית ליה למחרי בּיה, וּלאוֹראה עליה, האיהוּ גרים ליה לנפשיה, ואיהו אזיל בלא ידיעא, בציפרא דא בגו קוסטירא.

56. וְכָל דָּא מְנָלָן, דִּכְתִיב בִּי גַם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עִתּוֹ, בַּדָּגִים הַנָּאֲחָזִים בִּמְצוֹדָה רָעָה וְכַצְפֵּרִים אָתוֹ, בַּדָּגִים הַנָּאֲחָזִים בִּמְצוֹדָה רָעָה וְכַצְפֵּרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה בְּאֲחוּזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה בְּאֲחוּזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה בְּאֲחוּזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקשִׁים בְּנֵי הָאָדָם אֶת כְּעָה בְּאֲחוּזוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקשִׁים בְּנֵי הָאָדָם אֶת כְּעָה בְּשָׁתִּפּוֹל עֲלֵיהֶם פְּהַאוֹם. כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עִתּוֹ. מַאוֹ עִתּוֹ, שָּרָם אֶת רְעָהוֹ רְהַהַהוּא עוֹבָדָא דְקָא עָבֵיר, בְּמָה רְאָתוֹ רְאַתְּ אָמוּ. מַאוֹ עִתּוֹ, שָּרָה אָתוֹ הָשָׁרָם אֶת רְאַתְ בְאַתּוֹ, אַמַר, אֶת הַבּל עָשָּׁה יָפָה בְּעָתוֹ, וּבְגִין כָּךְ אִינוּן בְּאָנוּן בְּאַנְוּן הַיְתוּיוֹת בַּפָּח. וּבְגִין בָּרָ אַינוּן בְּאִינוּן בְּאָנוּן הְינוּוּן בְּאָרָם אָת רְאַתְ אָמוּר, אֶת הַבּל עָשָׂה יָפָה בְּעָתוֹ, וּבְגִין בָּרְ אַינוּוּן בְאַנוּוּן הָאַתוּוּזוֹת בַּכָּח. וּבְגִין בָרָא דְרָאוּין הַינוּון הְאַנוּוּן בְּאָרָם הָאֲחוּזוֹת בַּפָּח. וּבְגִין בָּצְתוֹ אוּנוּון הְאַינוּון הַאוֹנוּן הַיוּהוּזוֹת בָּשָּה הָאַתוּרָבָא בְּבָאין אַינוּוּן בְּאָין אָינוּוּן הָאווּזוֹת בַּאָם הָאַתוּרָיוּה הַאָּיוּה הַבְאָין אַינוּוּן הַיּשָּרִים הָאווּזוֹת בַּבָּח. וּבְגִין בָּרָים הָאווּזוֹת בּאוּרָים הָאוּרוּן בּאוּין בּאוּין בּאוּין בְיּאוּוּזין הוּין הַיּשָה הָאוּין הַיוּזים בָּאוּה הָיוּהַים הַיהוּרָים הָיהוּרָים הַיהוּרָים הָאוּזיהן בָיּאָה, לְמֵיהַרָ בָּה הַאוּוּזיהן וּייהָם הַיּזים הַיהוּרָים הַיּאוֹרָים הָים אָין היינוּים בּעּים גוּים הַירַים הַיּאָרָם אָינוּין הַים בּעוּא הָיזם בָירָים הַיהוּים הַיהוּה וּים אַינוּין הַיּאוּים הַיהוּים בּיהוּים הַים בּיהוּים הַיהוּים בּיים אָרָים אָינוּוּן הַיּים הַיהוּקּים הַיהוּים בּיוּים הַיהוּים בּיּאוּין ה בּאוּוּיןין הַיוּוּין הּאָרָה הַיוּים הַיהוּים הּיהוּים הַיּים הַיים הּיוּים הַיּים הוּים היים הַיים הוּיהוּין הייוּים הייוּין היים הּיוּין הייוּין הייוּין היין הייוּין הייוּבוּין הייוּקרון היוּיוּין הייוּיוּין הייוּיוּין הייוּין היי

57. וְתָא חֲזֵי, לְעוֹלָם אַל יְפְתַח בַּר נַשׁ פּוּמֵיהּ לְבִישׁ, דְּאִיהוּ לָא יָדַע מַאן נָטֵיל הַהִיא מִלָּה, וְכַד לָא יָדַע בַּר נָשׁ אִתְכְּשֵׁל בָּה, וְצַרִּיקַיָא בַּד פָּתְחֵי פּוּמַיִיהוּ כַּלְהוּ שְׁלָם. תָּא חֲזֵי, יוֹסֵף בַּד שָׁרָא לְמַלָּלָא לְפַרְעֹה, מַה בְּתִיב, אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלום פַּרְעֹה. אֲמַר רְבִּי זְהוּדָה, הָא אִתְמָר, דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא חָס עַל שְׁלָמָא דְמַלְכוּתָא, כר״א וַיְצַוּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מֵלֵך מִצְרַיִם וָאוֹקמוּהָ.

55. Therefore everything is given to man's desire, as it is written: "so that no man can find out the work which the Elohim has made from the beginning to the end." Because these deeds were not performed with the intention of correcting them according to their appropriate grades, that is, to include the deeds in their CORRESPONDING grade, they are accomplished according to man's desire, IN STUBBORNNESS. Of this, it is written: "I know that there is nothing good in them, but to rejoice, and to do good in his life" (Kohelet 3:12). "I know there is nothing good in them"-in the deeds that are not properly performed WITH THE PURPOSE OF CORRECTING-"but to rejoice" at whatever comes upon him, EITHER GOOD OR BAD, to thank the Holy One, blessed be He, "and to do good in his life." HE ASKS: WHY SHOULD HE REJOICE AT EVIL? HE ANSWERS, If the deed brought evil consequences because of the grade appointed over it ON THE LEFT SIDE, he should rejoice and be thankful FOR THE EVIL HE DESERVED, for he himself caused all this by going without knowledge as a bird falling into a snare. NOW THAT HE OBTAINED KNOWLEDGE BECAUSE OF THE PUNISHMENT, HE WOULD KNOW "TO DO GOOD IN HIS LIFE." ONE SHOULD, THEREFORE, REJOICE AND BE THANKFUL FOR PUNISHMENT.

56. HE ASKS: how do we know THAT A MAN IS WITHOUT KNOWLEDGE? HE ANSWERS, From the verse, "For man also knows not his time: like the fishes that are taken in an evil net, and like the birds that are caught in the snare; so are the sons of men snared in an evil time, when it falls suddenly upon them" (Kohelet 9:12). HE ASKS: What is the time in "For man also knows not his time?" HE REPLIES: "his time" of the deed he has done, as it is written: "He has made every thing beautiful in its time." He is therefore "like the birds that are caught in the snare." Happy then are those who are occupied in the study of the Torah, who know the ways and roads of the Torah of the most High King, because they can walk in it on the path of truth.

57. Come and behold: A man should never open his mouth to speak evil, for he knows not who receives his word, and when a man does not know, he may stumble. When the righteous open their mouths, they do so peacefully. When Yosef addressed Pharaoh, he first said, "Elohim shall give Pharaoh an answer of peace." Rabbi Yehuda said: We have learned that the Holy One, blessed be He, cares for the peace of the kingdom, as it is written: "and He gave them a charge to the children of Yisrael, and to Pharaoh the king of Egypt" (Shemot 6:13). AND THEY EXPLAINED IT, MEANING TO GIVE HONOR TO PHARAOH.

5. "Since Elohim has shown you all this"

The Relevance of this Passage

A reading of this section helps us to recognize the links between causes and effects, and to govern our actions accordingly. In this way, when life makes demands on us, we can know they are only for our benefit.

Here the Zohar speculates on the hidden meaning of Yosef's successful interpretation of Pharaoh's dream, and the resulting prosperity for both himself and the people of Israel. The rabbis compare Yosef's experience to that of Daniel in Babylon. They proceed to describe Yosef's work as Pharaoh's Minister of Agriculture and Minister of Finance, and praise his wisdom and discretion in both posts. An interesting passage concerns God's ability to create demand in order to benefit those who are able to supply.

58. Rabbi Chiya said: Pharaoh wished to test Yosef and therefore mixed THE WORDS OF his dream, but Yosef, who recognized the grades ALLUDED TO IN THE DREAM, looked into each matter and said: You have seen it this way and ARRANGED everything in a proper manner.

59. It is written: "And Pharaoh said to Yosef, 'Since Elohim has shown you all this, there is none so discreet and wise as you are.'" The phrase, "since Elohim has shown you" MEANS because you were there when I had this dream. Therefore, he said "all this", because you knew the dream and its interpretation.

60. Rabbi Yitzchak said: If this be so, then Yosef told everything-the dream and its interpretation-just like Daniel, who told the dream and its interpretation. He said to him, There is no resemblance between the cases. Yosef looked into the words of Pharaoh, who told THE CONTENT OF HIS DREAM through certain grades, and saw he was mistaken BECAUSE HE TOLD IT NOT ACCORDING TO THE ORDER THAT PREVAILS IN THE GRADES OF THAT DREAM. He said to Pharaoh, You have not seen it this way but rather that way, for the grades have a particular order. Daniel, on the other hand, did not derive anything from Nevuchadnetzar, but rather told him everything, the dream and its interpretation.

61. In relation to Daniel, the verse says: "Then was the secret revealed to Daniel in a night vision" (Daniel 2:19). HE ASKS: What is the "night vision?" HE REPLIES: It is Gavriel, who is a vision, a vision from a vision.

62. Come and behold: It is written, "and behold the glory of the Elohim of Yisrael came from the way of the east: and His voice was like the sound of many waters: and the earth shone with His glory" (Yechezkel 43:2). This is followed by: "And the appearance of the earth shone with His glory. And the appearance of the vision which I saw was like the vision that I saw when I came to destroy the city: and the visions were like the vision that I saw by the river K'var. and I fell upon my face" (Yechezkel 43:3). All the visions MENTIONED IN THE VERSE correspond to six grades. The vision of a vision, GAVRIEL, has a mirror that reflects the upper hues. Thus, THE SIX MIRRORS OF THE NUKVA reflected in this mirror, GAVRIEL. There are visions upon visions; every vision is on top of another and all within certain grades-CHESED, GVURAH, TIFERET, NETZACH, HOD, AND YESOD-where they have dominion by the name of "night vision." All the dreams in the world are interpreted through them. They resemble those above them, THE SIX VISIONS OF THE NUKVA.

63. To Daniel, though "the secret revealed...in a night vision," he did not find it himself. Once the secret had been revealed, one of the grades of the "night vision" told him of the dream and its interpretation. But Yosef, from the words of Pharaoh, beheld the high grades TO WHICH THE DREAM ALLUDED, and revealed ITS INTERPRETATION TO PHARAOH. 58. רִבִּי חִיָּיא אֲמַר, פַּרְעה בָּעָא לְנַסָּאָה לֵיה לְיוֹסֵף, וְאַחְלַף לֵיה חֶלְמָא, וְיוֹסֵף בְּגִין דַהֲוָה יָדַע דַרְגִין, אָסְתַּכַּל בְּכָל מִלֶה וּמִלֶּה, וַאֲמַר בָּךְ חֲמֵיתָא, כָּל מִלֶה וּמִלָּה בִּרְקָא חָזֵי.

58. הה״ד, וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ. אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים, אַחֲרֵי הֲוֵיתָ בְּהַהִיא שֵׁעְתָּא דַּחֲלָמִית חֶלְמָא, תַּמָן הֲוֵיתָ שְׁכִיחַ. וּבְגִין כָּךְ אֲמַר אֶת כָּל זֹאת יָדַעְתְ חֶלְמָא הֵיךְ הֵוָה וְיָדַעְתְ פִּשְׁרֵיה.

60. אָמַר כָבִּי יִצְחָק, אִי הָכֵי יוֹסֵף אֲמַר כֹּלָא, חֱלְמָא וּפִשְׁרָיה. אָמַר לוֹ לָאו וּפִשְׁרָא, בְּדָנִיֵּאל הַאֲמַר חֶלְמָא וּפִשְׁרֵיה. אָמַר לוֹ לָאו הַאִי בְּהַאָי, יוֹסֵף אִסְתַּכַּל מְגוֹ מְלוּלָא דְפַרְעֹה, הַהָוָה אַמַר בְּהַאָי הַאי בְּהַאי, יוֹסֵף אָסְתַּכַל מְגוֹ מְלוּלָא דְפַרְעֹה, הַהָוָה אַמַר בְּהַאי, יוֹסֵף אָסְתַּכַל מְגוֹ מְלוּלָא דְפַרְעֹה, וּאָמַר לוֹ אַמוּ בְּהַאָי הָבִרְגִין יְדִיעָן, וְחָמָא לֵיה דְקָא טָעָה, ואָמַר לוֹ לָאו אַמַר בְּרַגִין יְדִיעָן, וְחָמָא לֵיה דְקָא טָעָה, ואָמַר לוֹ לָאו אַמַר בְּרַגִין יְדִיעָן, וְחָמָא לֵיה דְקָא טָעָה, ואָמַר לוֹ לָאו הְבַרְגִין הְבִירְגִין יְדִיעָן, וְחָמָא לֵיה דְקָא טָעָה, ואָמַר לוֹ לָאו אָמַר בְּיָא הָבָין, אָתָיין.

61. מַה כְּתִיב בְּדָנִיֵּאל, אֱרַיִן לְדָנִיַּאל בְּחֶזְוָא רִי לֵילְיָא רָזָא גֵלִי. בְּחֶזְוָא רִי לֵילְיָא, מַאן חֶזְוָא רִי לֵילְיָא, דָּא גַבְרִיאֵל, הְאִיהוּ חֶזְוָא חֵיזוּ מִן חֵיזוּ.

62. תָּא חֲזֵי, מַה כְּתִיב וְהְנֵה כְּבוֹד אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקֵּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים. וְהָאֶרֶץ הֵאִירָה מִבְּבוֹדוֹ, מַה כְּתִיב בַּתְרֵיהּ, וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר מִבְּבוֹדוֹ, מַה כְּתִיב בַּתְרֵיהּ, וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת הָעִיר וּמַרְאוֹת כַּמַרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת הָעִיר וּמַרְאוֹת כַּמַרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל נְהַר בְּכָר וָאֶפּל עַל פָּנָי. כָּל אַלֵין מַרְאוֹת, אִינוּן שִׁית, דְאִינוּן מַרְאוֹת, וְחֵיזוּ דְחֶזְוָא, חֵיזוּ אִית לֵיהּ, לְאִתְחֲזָאָה בֵּיהּ גְּווְנִין דְּלְעֵילָא, וְאִתְחֵזוּן לֵיהּ, וְאַתְחַזָאָה בֵּיהּ גְּווְנִין דְּלְעֵילָא, וְאַקְרוּן חֵיזוּ לֵיהּ, וְאַתְחַזָאָה בַּיּה גְּווְנִין דְּלְעֵילָא, וְאַמְרוּן חֵיזוּ לְאַרָּהוּ קַיִימִין בְּרַרְגִין וְדִיעָן וְשָׁלְטֵי, וְאַקְרוּן חֵיזוּ דְלֵילְיָא, וּבְהוֹ מִתְפָּרְשִׁין בְּלַאָין וְהוּוּ בְּתַימוּן הָעַלְמָא, וְאַקָרוּן חֵיזוּ אִינוּוּן בְּגַוווּנָא רְלְמֵין, אַבְלָמָא, וְאַבָּרוּן אִינוּוּן בְּגַווּנָא רַלְעֵילָא, עַלַיִיהוּן בָּרַוּהוּהוּן בָּרָאָרָמָין הַיּתָרָמָן בְּאַינוּן בְּתַלְמָא, וְאַבְרוּן מִיוּוּן בָּרָבְיּהוּן אִינוּוּן בְּגוווּנָא רִלְעֵילָא, עַלַיוּהוּן בְרָיהָין בְּמָרְאָה הַמָּרָאָהן בָּיָרְהָין בְיּרוּוּזוּן בְּתַיָּתְרָיָהוּן בְּתָרָמָין הְינוּוּן בְּבָרְגִיןוּין בָּבְיּאָים אַחָרוּתוּן אָירוּמָרוּן הַיּמָרוּן הַיּעָרָן מִיוּוּן בָּלָמָין בָּחָרוּן חַיוּוּן בְיַרְיָהָין בְּרָאָה בָּרָהוּן בָּיָרָנוּן בָּרְבָרוּין בָּלָין בְּנָין בָּלָאָין הַיָּרָאָן בָּין בָּוּין בָיָאָינוּן בְעָרָמָא, וָאַיוּזוּן בּין בּין הַיוּן בּין בָין בּאָרָן מָין בָּיּין בָּוווּין בּרָין בְיָאָרָיָם בּיוּין בָיוּין בּאָרָן בָרָין בָּרָין בִיןוּין בְיָין בּין בָין בּין בּירָין בָין הָירָין בָּין בָרָין בּין בְיוּה בּיהוּבוּן בּרוּין בּין בּתַין בָים בְיוּים בּיוּין בּרָרָין וּין בִירָין בָין בְיוּין בּין בָין בָיוּין בָין בּין בּין בָּין בּין בָין בּין בָין הָין בּין בּין בּי בּיין בּין בּין בּין בּין בּין בָּיןן וּין בּין בָין בָּין בָין בּין בּין בָין בָין בָין בּיוּן בּין בָין בָּין בָעָין נִין בָין בּין בָין בּין בּין בּין בָיןוּן בָיןןןן ב

.63 וּבְגִין כָּךָ, דָּנְיֵּאל בְּחֶזְוָא רְלֵילְיָא רָזָא גֲלִי. אִתְגְלֵי לָא בְתִיב, אֶלָּא רָזָא גֲלִי, חַר מֵאִלֵּין דַרְגִין, גַּלֵי לֵיה הַהוּא חֶלְמָא וּפִשְׁרֵיה. אֲבָל יוֹסֵף, מְגוֹ מְלוֹי רְפַרְעֹה, אִסְתַּכַּל בְּדַרְגִין עָלָאִין וְקָאֲמַר. 64. וּבְגִין כָּךָ פַקְדֵיה עַל כָּל אַרְעָא דְמִצְרַיִם, בְּגִין הְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, מִהִילֵיה הְיוֹסֵף קָא יָהֵיב לֵיה, הְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, מִהִילֵיה הְיוֹסֵף קָא יָהֵיב לֵיה, פוּמָא דְלָא נְשֵׁק לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וְעַל פִּיךַ יִשֵׁק כָּל עַנִי, יָדָא דְלָא נְשֵׁק לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וְעַל פִיך יִשֵׁק כָּל עַמִי. יָדָא דְלָא נְשֵׁק לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וְעַל פִיך יִשֵׁק כָּל עַמִי. יָדָא דְלָא נְשֵׁק לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וְעַל פִירָ יִשָׁק כָּל עַמִי. יָדָא דְלָא קַרֵיב לַעֲבֵירָה, בְתִיב וְעַל פִּיך יִשָׁק כָּל עַמִי. יָדָא דְלָא קַרֵיב לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וַיְתַן אוֹתָה עַל הַיָּז יוֹסַף. צַוּאר הְלָא קַרֵיב לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וַיְשָׁם רְבִיד הַזָּהָ בִי יוֹסַף. צַוּארוֹ. גּוּפָא דְלָא קַרֵיב לַעֲבֵירָה, וְזַילְבֵשׁ הַיָּז אַתוֹ הַזָּק בָּרָה הַזָּקָביר, בְּתִיב וַיְנָשָׁם רְבִיד הַזָּתָה עַל הוֹסַף. צַוּארוֹ. גּוּפָא דְלָא קַרֵיב לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וַיָּשָׁם רְבִיד הַזָּהָב עַל צַוּארוֹ בְּנָשִה הָלָא קָרֵיב לַעֲבֵירָה, בְּתִיב וַיָּשָׁם רְבִיר הַזָּהָב עַל צַוּבוּרָה, וַיַּלְבָשִיה הַלָּא קַרֵיב לַעֲבִירָה, בְּתִיב הַיָּקוּבִירָה, בְּתִיב הַיָּתָה הַיִּהָיה הַיָּם רְבִיּה הַזָּיה, הַיָּתִים בְעַל צַוּארוֹים הַיָּים הְבִירָים הַיָּארוֹים, הַיָּשָּם רְבִיּה הַיָּשָׁם רְבִיה הַיָּים הַיּדָרָה, בְּתִיב הַיָּלָא הָרָרָה, ווּיָרָב הַיָּבוּביר, הַיָּיב הַיָּבירָה, ווּיָרָם הַיּבוּים בְירָרָה, ווּיָרָביר הַיָּבוּים בְירָרָה הַיּוּים בְיּרָים בְּיָרָים הַיּרָים, אַרוֹים בְיּרָים בַירָה, בְּתִיב בַיָּשָּים רְבִיּם בְעָבירָה, ווּיָרָם בְעָבירָה, בַעָּבירָה, בְתִיב בַעָּים בְיּתִים בּיוּם בְעָבירָה הַיוּקרים, בְיּרָים בְבָין בַיָּרָים בַיּיָים אַיָּה הַיָּארָים הַיּרָים, בִּיּרָיה הַיוּים בְעָבירָה הַיּים הַיּים הַים בִיּים הַיּים הָיבוּהָיה בִיּנִים בְיּוּבין הַיּאָרָים הַיוּשָּים בְיהָים בְעָשִים רָרָיה הִיהָים בְעָשָּים בְעָים בִירָרָה, בִיּעָרָים בּירָרָים בְעָים הַיּין הַיּקוּבין בָעָר בַיּעָם בִירָרָה, וּיוּים בּירָרָים הַיּים בּירָים בְיין בָיים בְעָרָים בַיּין בּירָים הַיוּין בּירָרָים הַיּבָין בִיין בָירָרָים בּעָים בּירָרָים בּירָין בּירָר בַיּין בּיים בּיּרָים בְירָרָיה, בְיים בּיּרָין

65. מַה בְּתִיב, וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְפְנֵי פַרְעֹה וַיַּאֲבֹר בְּכָל אֶכֶץ מִצְרָיִם. אֲמַר רִבִּי חִזְקָיָה, מַאי טַעְמָא וַיַּאֲבׂר בְּכָל אֶכֶץ מִצְרָיִם. אֲמַר רִבִּי חִזְקָיָה, מַאי טַעְמָא וַיַּאֲבוֹר בְּכָל, בְּכָל אֶכֶץ מִצְרַיִם. בְּגִין לְשַׁלְטָאָה, דְמַרְרְזֵי קַמֵּי הָכֵי, בְּכָל אֶכֶץ מִצְרַיִם. בְּגִין לְשַׁלְטָאָה, דְמַרְרְזֵי קַמֵּי הָכֵי, וּבְגִין לְמַרְנַשׁ עִבּוּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. רִבִּי אֶלְעָזָר וּבְגִין לְמַרְנַשׁ עִבּוּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. רְבִּי אֶלְעָזָר אָמָרְיָזי קַמֵּי הָכֵי, וּבְגִין לְמִרְנַשׁ עִבּוּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. רְבִּי אֶלְעָזָר אָזְתַר וַאֲמַר, בְנָשׁ יוֹסֵף עִבּוּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. רְבִּי אֶלְעָזָר אַכָּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, בְּנָשׁ יוֹסֵף עִיבּוּרָא, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, בְּגִין דְלָא אַמַר, בְנַשׁ יוֹסֵף עִיבּוּר, בְּכָל אֲתַר, בְּכָל אֲתַר, בְּגִין דְלָא אַתַר, בְנַשׁ יוֹסֵף עִיבּוּר, בְּכָל אָתַר, בְּנָשׁ יוֹסֵף גָיוֹם בָּיּרָא, אָתַר, בְּנָב בּרָלָא, בְּנָין בְּלָא הַתַר, בְּנַשׁ יוֹסֵף עִיבּוּר, בְּכָל אָתַר, בְּבָל אָתַר.

66. אֲמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, כָּל מַה דַעֲבַר קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, כֹּלָא אִיהוּ לְגַלְגְלָא גִּלְגוּלִין, בְּגִין דְּכָעֵי לְקֵיְימָא קֵיוּמָא. תָּא חֲזֵי, כַּר בָּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עַלְמָא, אַיְיתֵי כָּל מַה דְּאִצְטְרִיךְ עַלְמָא בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבָתַר אַיְיתֵי לֵיהּ לְבַּר נָשׁ לְעַלְמָא, וְאַשְׁבַח מְזוֹנָא.

68. דְּהָבֵי אָרְחֵי דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקַרְמֵיתָא בָּרִיךְ הוּא, בְּקַרְמֵיתָא בָּאַרֵי בָּאַרֵי אַסְווּתָא, וּלְבָתַר מָחֵי, כָּךְ בְּקַרְמֵיתָא אַתְקֵין בָּאבֵי אַסְווּתָא, וּלְבָתַר מָחֵי, כָּרַ בְּקַרְמֵיתָא אַתְקֵין רְכוּשׁ גָּרוֹל, וּלְבָתַר אַיְיתֵי לוֹן לְגָלוּתָא, וְע״ר גִּלְגַל בְּכוּשׁ גָרוֹל, וְאַיְיתֵי כַּוֹש גָרוֹל, וְאַיְיתֵי לוֹן לְגָלוּתָא, וְע״ר גִּלְגַל גִלגַן גָּלוּנִיתָ, וְאַיְיתֵי לוֹן מָגָלוּתָא, וְע״ר גִּלְגַל בְּכוּש גָרוֹל, וְאַיְיתֵי כַּפְנָא עַל כָּל עַלְמָא, בְּגִין דְלֵיהֶוֵי גַּטְתָרוּן גַּיִוּתִין כַּסְכָּא וְדַהֲבָאַ כַּל עַלְמָא לְמִצְרַיִם.

64. PHARAOH, therefore, gave him command over the whole land of Egypt, because the Holy One, blessed be He, gave Yosef from His own. Because his mouth did not kiss transgression, it is said: "according to your mouth shall my people be ruled." Because his hand did not come near sinning, it is written: "and put it on Yosef's hand." Because the neck did not approach sin, it is written: "and put a gold chain about his neck." Because the body did not get nigh sin, it is written: "arrayed him in garments of fine linen." Because the foot did not ride to transgression, it is written: "he made him to ride in the second chariot which he had." Because his mind did not harbor SINFUL thought, he was called "discreet and wise" and because his heart did not reflect UPON SIN, "they cried before him Avrech (lit. 'bow the knee')." He received what was properly his.

65. It is written, "And Yosef went out from the presence of Pharaoh and went through all the land of Egypt." Rabbi Chizkiyah asks: Why did he go through all the land of Egypt? HE ANSWERS, He did so to establish his rule OVER THEM, by their crying before him AVRECH. Another reason was to gather grain from every district. Rabbi Elazar said: Yosef gathered the grain of every district, "THE FOOD OF THE FIELD, WHICH WAS ROUND ABOUT EVERY CITY, LAID HE UP WITHIN IT," AND NOT IN ANOTHER PLACE so it would not rot, FOR IT IS THE NATURE OF A PLACE TO PRESERVE ITS FRUIT.

66. Rabbi Shimon said: The Holy One, blessed be He, created everything in such a manner AS TO BENEFIT YISRAEL. This He did because He wanted to fulfill His promise. Come and behold: First He supplied the world with its needs, and then He put man in it and gave him sustenance.

67. Similarly, the Holy One, blessed be He, said to Avraham, "Know surely that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs... and afterwards shall they come out with great

substance" (Beresheet 15:13-14). When Yosef arrived in Egypt, there was no great substance in it. TO CORRECT THIS, THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, brought famine upon the world. People then brought silver and gold to Egypt until the land of Egypt was filled with silver and gold. After great substance was acquired, He brought Ya'akov to Egypt.

68. These are the ways of the Holy One, blessed be he: He first creates the medicine and then inflicts the wound. First He brought great substance TO EGYPT, and then He brought them into exile. He arranged matters and brought famine upon the whole world so that people would bring silver and gold from all over the world into Egypt.

69. Come and behold: For the sake of the righteous Yosef, he caused Yisrael to obtain riches-silver and gold-as it is written, "He brought them forth also with silver and gold: and there was not one who stumbled among their tribes" (Tehilim 105:37). This came upon Yisrael by the hand of a righteous man, all in order to make them merit the world to come.

70. He opened the discussion with the verse: "Live joyfully with the wife whom you love" (Kohelet. 9:9). Come and behold: This verse is explained according to a supernal secret; thus, "live joyfully (lit. 'see a life')" alludes to life in the world to come, for happy is he who merits it as he should.

71. The phrase, "with the wife whom you love," refers to the congregation of Yisrael, which is referred to with love in, "I have loved you with an everlasting love" (Yirmeyah 31:3). When is that? At the time the right side takes hold of it, as it is written: "Therefore with Chesed have I drawn you" (Ibid.), CHESED BEING THE RIGHT SIDE.

72. The verse continues with "all the days of the life of your vanity." This is because she, THE NUKVA, CALLED THE CONGREGATION OF YISRAEL WHEN IN GREATNESS, is attached to life, NAMELY TO BINAH CALLED LIFE, which is a world full of life. For the other world, THE NUKVA, is without life, being beneath the sun, ZEIR ANPIN. THUS, IT IS CALLED "LIFE OF VANITY." But the rays of the sun do not reach this world; they have been gone from this world since the day the Temple was destroyed, as it is written, "the sun shall be darkened in his going forth" (Yeshayah 13:10). Its light has gone up and does not shine below, as it is written: "The righteous perishes..." (Yeshayah 57:1). THIS REFERS TO THE YESOD OF ZEIR ANPIN, WHICH POURS PLENTY DOWN INTO THIS WORLD, THE NUKVA. THERE IS NEED, THEREFORE, TO DRAW LIFE TO HER FROM BINAH.

73. The verse concludes with: "for that is your portion in life" (Kohelet 9:9), MEANING THE UNION BETWEEN the sun, ZEIR ANPIN, and the moon, THE NUKVA. THE NUKVA IS CALLED PORTION AND THE LIGHT OF THE SUN, LIFE. The sun should come into the moon and the moon into the sun, and they must not be separated. It is a man's responsibility TO EFFECT BY HIS ACTIONS THE SUPERNAL UNION, to come to them in the world to come.

74. The verse is followed by the words, "Whatever your hand finds to do, do it with your strength, for there is no work, nor device, nor knowledge, nor wisdom, in Sh'ol, where you go" (Kohelet 9:10). We have to study the verse, which reads: "Whatever your hand finds to do." Is there no longer any fear of punishment? Can a man do whatever he wishes and is able to do? HE ANSWERED, It is written: "Do it with your strength." Your strength is man's soul, which gives him strength to merit this world and the world to come. 69. תָּא חֲזֵי, בְּגִין יוֹסֵף דְאִיהוּ צַרִּיק, אִיהִי גָרֵים עוֹתְרָא בַּסְפָּא וְדַהֲבָא, לְנַטְלָא יִשְׂרָאֵל, בְּרִכְתִיב וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו בּוֹשֵׁל. וּמִן יְדָא דְצַרִּיק אָתָא דָא לְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא לְמִזְבֵי לוֹן לְעַלְמָא דְאָתֵי.

70. פְּתַח וַאֲמַר רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ וּגו׳. תָּא חֲזֵי, הַאי קְרָא בְּרָזָא עִלָּאָה אִיהוּ, וְאוֹקְמוּהָ. רְאֵה חַיִּים: אִלֵּין חַיִּין רְעַלְמָא דְאָתֵי, דְזַכָאָה הוּא בַּר נַשׁ הַזַכֵי בֵיה כִּרָקָא יָאוֹת.

71. עם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ: דָּא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בְּגִין הְבָה בְּתִיב אַהֲבָה, הְכְתִיב וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ, אֵימָתַי. בְּשַׁעְתָּא דְסִטְרָא דִימִינָא אָחֵיד בָה, הִכְתִיב עַל בֵּן מְשַׁכְתִיך חָסֶר.

72. כָּל יְמֵי חַיֵּי הֶכְלְךָ, בְּגִין הְאִיהִי אִתְקַשְׁרַת בַּחַיִּים, וְאִיהִי עוֹלָם הְחַיִּין שֶׁרְיָין בֵּיה. הְהָא עַלְמָא דָא, לָא שַׁרְיָין בֵּיה חַיִּים, בְּגִין הְאִינוּן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, וְלָא מֶטְאוֹ הָכָא אִינוּן נְהוֹרִין הְהַהוּא שִׁמְשָׁא, וְאִסְתַּלָקוּ מֵעַלְמָא, מִיּוֹמָא הְאִתְחָרֵיב בֵּי מַקְהְשָׁא, הְכְתִיב חָשַׁך הַשֶּׁמֶשׁ, הְסָלֵיק הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ וגו׳. מַאי חָשַׁךָ הַשֶּׁמֶשׁ, הְסָלֵיק נְהוֹרֵיה, וְלָא נְהֵיר, כר״א הַצַּהִיק אָבַר וגו׳.

73. כּּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים, דָּא הוּא שִׁמְשָׁא בְּסִיהֲרָא, וּבְעִינָן לְמֵיעַל סִיהֲרָא בְּשִׁמְשָׁא וְשִׁמְשָׁא בְּסִיהֲרָא, דְּלָא לְאַפְרָשָׁא לוֹן, וְדָא הוּא חוּלָקָא דְבַר נָשׁ, לְמֵיעַל בְּהוֹ לְעַלְמָא רָאַתֵי.

74. מַה בְּתִיב בַּתְרֵיה, כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יִדְךָ לַאֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בַּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָה, הַאי קְרָא אִית לְאִסְתַּכָּלָא בֵּיה, כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׁוֹת, וְכִי הוּתְּרָה רְצוּעָה, לְמֶעְבַּד בַּר נָשׁ כָּל מַה דְיָכֵיל. אֶלָא, לַעֲשׁוֹת בְּכֹחֲךָ בְּתִיב, מַאי בְּכֹחֲךָ. דָּא נִשְׁמָתֵיה דְבַר נָשׁ, דְאִיהִי חֵילָא דְבַר נָשׁ, לְמִזְבֵי בָה לְעַלְמָא בֵין, וּלְעַלְמָא דְאָתֵי. 75. Another explanation is that "your strength" is the wife we mentioned, THE CONGREGATION OF YISRAEL, who is a source of strength in this world and the world to come. A man should merit this world by means of that strength, so he will be able to draw strength from it in the world to come.

76. Why DO WE HAVE TO STRENGTHEN OURSELVES WITH GOOD DEEDS IN THIS WORLD? Because after a man leaves this world, he has no more power to do anything. He cannot say, from now on I will perform good deeds. Assuredly, this is true "for there is no work, nor device, nor knowledge, nor wisdom, in Sh'ol" and if a man does not acquire merit in this world he will not do so in the world to come. It has been explained that "he who has not laid up provisions for the journey from this world will have nothing to eat in the other world." There are some good deeds a man does in this world, whose fruit he may enjoy here in this world, but the main reward is sustenance in the world to come.

77. Come and behold: Yosef merited this world and merited the world to come, because he wished to be united with a wife who feared Hashem, THE NUKVA, THE SECRET OF THIS WORLD, as it is written, "and sin against Elohim" (Beresheet 39:9), THE NUKVA CALLED ELOHIM. He, therefore, deserved to be ruler over this world and to cause Yisrael to acquire merit.

78. It is written: "And Yosef gathered all the money" (Beresheet 47:14). So it should be, for the river which flows from EDEN, YESOD CALLED YOSEF, gathers everything, BY COMPRISING AND RECEIVING FROM ALL THE SFIROT, and comprises all kinds of riches. This is the secret of the verse: "And Elohim set them in the firmament of heaven" (Beresheet 1:17), FOR YESOD, CALLED FIRMAMENT, SHINES ON THE EARTH, THE SECRET OF THE NUKVA. All is as it should be, for surely Yosef, THE SECRET OF YESOD, should rule over the kingdom (Malchut,) THE NUKVA, AND SHOWER ABUNDANCE UPON HER.

79. Come and behold the verse: "And he made him to ride in the second chariot which he had." HE ASKS: What is the second chariot? HE REPLIED: The Holy One, blessed be He, made the righteous governor because the world, THE NUKVA, is and should be sustained by him. The Holy One, blessed be He, has an upper Chariot-CHESED, GVURAH, TIFERET, AND MALCHUT ABOVE THE CHEST OF ZEIR ANPIN-and a lower chariot-THE SECRET OF THE NUKVA. The lower Chariot is called the second chariot, and Yosef who is called righteous, NAMELY YESOD, is worthy of riding the second chariot of the Holy One, blessed be He, as is his likeness in the world above.

75. דָּבָר אֲחֵר בְּכֹחֲךָ: דָּא הִיא אִשָּׁה רְקָאֲמָרָן, דְּאִיהִי חֵילָא לְאִתְתַקְפָּא בָּהּ, בְּעַלְמָא דֵין, וּבְעַלְמָא דְאָתֵי, וּכָעֵי בַּר נָשׁ לְמִזְכֵּי בָהּ בְּהַאי עַלְמָא, בְּהַאי חֵילָא, בְּגִין דְיִתְתַקַף בָּה בְּהַהוּא עַלְמָא.

76. מַאי טַעְמָא. בְּגִין הַלְבָתַר הְיִפּוֹק בַּר נָשׁ מֵהַאי עַלְמָא, לֵית בֵּיה חֵילָא לְמֶעְבַּר מִהֵי, וְלוֹמַר הַשְׁתָּא עַלְמָא, לֵית בֵּיה חֵילָא לְמֶעְבַּר מִהֵי, וְלוֹמַר הַשְׁתָּא מִכָּאן אַלָהָלְאָה אַעֲבֵיר עוֹבָרִין טָבִין, הְוַהַאי אֵין מִבּאי אֵין מָבָּאן וּלְהָלְאָה אַעֲבֵיר עוֹבָרִין טָבִין, הְוַהַאי אֵין מָבָאי מִין מָבָּאן וּלְהָלְאָה אַעֲבֵיר עוֹבָרִין טָבִין, הְוַהַאי אֵין מַבָּאי אַין מָבָאו וּלְהָלְאָה אַעֲבֵיר עוֹבָרִין טָבִין, הְוַהַאי אֵין מַבָּאי אַין מַבָּאן וּיָהָלְאָה אַעֲבֵיר עוֹבָרִין טָבִין, הְוַהַאי אַין מַנּאי מַין מַצַשָּׁה וְחָשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בַּשְׁאוֹל אֲשָׁר וּגו׳. אִי מַעֲשָׁה וְחָשְׁבּוֹן וְדָעַת וְחָכְמָה בַּשְׁאוֹל אֲשָׁר וּגו׳. אִי לָא זְכֵי בַיהּ לְבָתַר בְּהָאי עַלְמָא, לָא זְזְבֵי בֵיהּ לְבָתַר בְּהַהוּא עַלְמָא, וְאוֹתוּין בְּהָהוּא עַלְמָא, וְאוֹתן בְּהָרוּן זְווִרִין לְמֵיהוּך מַהוּ מַאן הְלָא אַתְקֵין וְווִרִין לְמֵיהוּ מַאן בְּהָא עַלְמָא, וְאוֹת בִיהוּ עַוְבָין זווּרִין עַנִין מָנוּהוּ מַאן בָּהָא אַתְקַין זווּרִין מָמוּהוּ מַאון הָלָא אַתְקַין זוווּרִין מְנוּרון גויהוּ מוּזהַר מַהוּי נָשְׁמָא, ווּאוית מוּבוּר בְּהַהוּא עַלְמָא, וְאוֹת מָנוּרוּן מָנוּהוּ מַאון הָעָמָיהוּ מַאון הָעָמָיהוּ מַאון הָעָמוּהוּ מוּוּהוּה מוּהוּיה מַאון הָירִין מָבוּירוּין ווּאוּת בּיהוּהוּא עַלְמָא, וּאוּתוּקוּיהוּ מוּנוּירון ווּאוּת הוּזוּגא מַנְיּמָא, וּאוּתוּאוּה הַיָּבוּיהוּ מוּנִיהוּהוּ הוּתוּגָא מוּנוּיהוּה הַכָּא אוּמוּזוּיהוּהוּיה מַמּוּיהוּהוּיה הוּהוּיהוּיהוּהוּ הוּבוּיהוּהוּ מוּמוּז מוּמוּיהוּהוּין הוּמוּזוּיה הוּמוּגיהוּיהוּיהוּיה הוּמוּזוּיה הוּמוּגייהוּיה הַיַין היינוּזוּי מַיּמוּיהוּיזוּן בּין דּין בּעָרָיה בּיּשָּאוּר מוּמוּמוּאי הייר מוּגייהון היים מּיקריין גוּמוּיה מוּמוּיה ווּשָּר מוּמוּאין מוּמוּגייהוּיהוּיה הייזוּגייהוּריין אַיתוּנוּיהוּזוּא מוּזירוּיהיין אַיתוּגייה אַירוּאַריין אוּירין אַין רוּזיוּייז אַיַין ווּייי גוּיייהוּין גוּיהון הוּקוּזין מּירין גוּגיין הייןין גוּזיןיין אוּיןין אַירוּין גוּייין איייין אַירוּין גוּיןין גיין גוּין גוּיין גוּיין גוּיןיין גוּיין גוּין גוּיין גוּיין גוּיין גוּין גוּיןין גוּין גוּין גוּייןין גוּיין גוּיין גוּיין

77. תּא חֲזֵי, יוֹסֵף זָכָה בְּהַאי עַלְמָא, וְזָכָה בְּעַלְמָא רְאָתֵי, בְּגִין רְּבָעָא לְאִתְאַחֲדָא בְּאִשָּׂה יִרְאַת יי׳, כר״א וְחָטָאתִי לֵאלהִים, וּבְגִין כָּךָ זָכָה לְמִשְׁלַט בְּהַאי עַלְמָא, וְזָכָה לוֹן לְיִשְׂרָאֵל.

78. מַה בְּתִיב וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְהָכֵי אִתְחֲזֵי, בְּהָא הַהוּא נָהָר רְנָגֵיד וְנָפֵיק, אִיהוּ לָקֵיט בֹּלָא, וְכָל עוֹתְרָא בֵּיה קַיְימָא. וְרָא הִיא רָזָא רִכְתִיב, בֹּלָא, וְכָל עוֹתְרָא בֵּיה קַיְימָא. וְרָא הִיא רָזָא רִכְתִיב, וַיְהֵן אֹתָם אֱלהִים בִּרְקַיעַ הַשְׁמַיִם, וְכֹלָא אִיהוּ בִּרְקָא יָזוֹת, וַדָּאי יוֹסֵף בַּעֵי לָמִשְׁלַט עַל מַלְבוּתַא.

79. וְתָּא חֲזֵי, בְּתִיב וַיַּרְבֵּב אוֹתוֹ בְּמִרְבֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה, מַאן מִרְבֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה. קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עָבֵיר לֵיה מַאן מִרְבֶּבֶת הַמִּשְׁנָה. קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עָבֵיר לֵיה לַצַהִיק שַׁלִּיטָא, בְּגִין דְּהָא מְנֵיה אִתְזַן עַלְמָא, וְמָוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אִית לֵיה וְאִצְטְרִיךָ לְאִתְזָנָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אִית לֵיה וְתִיכָא תַתָּאָה, רְתִיכָא הַתִּזָן עַלְמָא, מְתִיכָא תַתִּאָה, וְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אִית לֵיה וְתִיכָא תַתָּאָה, רְתִיכָא הַתָּעָה, וְזוֹסֵף צַרִּיק אִקְרֵי וְתוֹסֵף הַיָּהָיה מִרְבָבֶת הַמִשְׁנָה, וְיוֹסֵף צַרִיק אִקְרֵי וְלִיה אִתְזַזִי לְמֶהָוֵי רְכֵיב עַל מִרְבֶּבֶת הַמִשְׁנָה אֲשֶׁר וְלֵתוֹה אִתְזַזֵי לְמֶהָוֵי רְבֵיב עַל מִרְבֶּבֶת הַמִשְׁנָה, וְיוֹסֵף צָרִיק אָקְרֵי וְלֵיה אִתְזַזֵי לְמֶהָוֵי רְבֵיב הוּא, וְכֹלָא אִיהוּ בְּרָזָא עָלָאָה, לוֹ לְמוּדוּשָׁא בְּרִיךָ הוּא, וְכָביב עַל מִרְבָּבָת הַמִשְׁנָה אֲשֶׁר 80. Come and behold: "And they cried before him Avrech." HE ASKS: What is an Avrech? HE ANSWERS, He is the connection between the sun and the moon, THE SECRET OF YESOD, WHICH JOINS ZEIR ANPIN AND THE NUKVA. Everybody kneels to that place, FOR BOWING DURING PRAYER ALLUDES TO YESOD, WHO IS CALLED BLESSED (HEB. BARUCH) AND IS CALLED AVRECH AFTER THE KNEELING, WHICH IS DERIVED FROM THE VERSE, "AND HE MADE HIS CAMELS KNEEL (HEB.

1

VAYAVRECH)" (BERESHEET 24:11), and he rules over the whole world, THE NUKVA, and all the inhabitants of the world are thankful FOR THE PLENTY IT POURS ON THEM. All then proceeds according to the supreme mystery.

81. Come and behold: The Holy One, blessed be He, created the kingdom of the earth in the likeness of the kingdom of heaven. Thus, the one resembles the other, FOR WHATEVER IS ON EARTH HAS A COUNTERPART IN HEAVEN. Whatever is manifest on earth appeared first before the Holy One, blessed be He, IN HEAVEN. Come and behold: The holy Malchut did not reach completion until it was united with the Patriarchs, for the Holy One, blessed be He, made the upper Malchut so it would shine from the secret of the fathers.

82. After Yosef, the Righteous, went down to Egypt, he drew the Shechinah to him, for the Shechinah follows only the righteous. Hence, Yosef first went down to Egypt and received all the wealth of the world as he deserved. Then the Shechinah went down to Egypt with all the tribes.

83. By keeping the HOLY Covenant, Yosef merited to be adorned in his place, THAT IS, TO BECOME A CHARIOT TO YESOD OF ZEIR ANPIN, and attained the upper kingdom and the lower kingdom. Whoever guards the Holy Covenant, is considered to be observing the holy Torah in its entirety, for the Covenant corresponds to the whole Torah. 50. תּא חֲזֵי, וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךָ, מַאי אַבְרֵךָ. קְשִׁירוּ דְּאִתְקַשֵׁר שִׁמְשָׁא בְּסִיהֲרָא, וְכֹלָא כָּרְאִין לָקְבֵל אֲתַר דְּאִתְקַשֵׁר שִׁמְשָׁא בְּסִיהֲרָא, וְכֹלָא כָּרְאִין לְקָבֵל אֲתַר דָּא. וְנָתוֹן אוֹתוֹ עַל כָּל עַלְמָא, וְכֵלְהוּ אוֹדָן לְגַבֵּיהּ, וּבְגִין דָא כֹּלָא בְּרָזָא עִלָאָה אִיהוּ.

81. תָּא חֲזֵי, קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עָבַד מַלְכוּתָא דְאַרְעָא, בְּעֵין מַלְכוּתָא דִרְקִיעָא, וְכֹלָא דָא בְּגַוְוֹנָא דָא. וְכָל מַה דְּאִתְעֲבֵיד בְּאַרְעָא קַיְימָא קַמֵּי קוּדְשָׁא דָא. וְכָל מַה דְאִתְעֲבֵיד בְּאַרְעָא קַיִימָא קַמֵּי קוּדְשָׁא קַרִיךְ הוּא בְּקַדְמֵיתָא. תָּא חֲזֵי, מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, לָא קַבֵּיל מַלְכוּתָא שְׁלֵימָתָא, עַד דְאִתְחַבַּר בַּאֲבָהָן, בְּגִין קַבֵּיל מַלְכוּתָא שְׁלֵימָתָא, עַד דְאָתְחַבַּר בַּאֲבָהָן, בְּגִין לְאָתְנַהֲרָא מֵרָזָא דַאֲבָהָן.

82. וְכַד יוֹסֵף הַצַּהִיק נָחַת לְמִצְרַיִם בְּקַדְמֵיתָא, אִיהוּ מְשֵׁיך לָה לְשְׁכִינְתָּא לְבָתַר עִמֵּיה, דְהָא שְׁכִינְתָּא לָא מְשֵׁרִינְתָּא לְבָתַר עִמֵּיה, דְהָא שְׁכִינְתָּא לָא אָזָא אָלָא בַּתְרָא דְצַהִיק, וּבְגִין כָּךְ אִתְמְשֵׁך יוֹסֵף לְמִצְרַיִם בְּקַדְמֵיתָא, וְנָטֵיל כָּל עוֹתְרָא דְעַלְמָא בִּרְקָא לָמִא נִיזֹמַף יוֹסֵף זְמַוּת, וּבְגִין בָּרָ אַתְמְשֵׁך יוֹסֵף זְמַף אַזְלָא אֶלָא בַּתְרָא דְצַהִיק, וּבְגִין כָּר אַתְמְשֵׁר יוֹסֵף זְמַף אָזְלָא אָלָא בַּתְרָא דְצַהִיק, וּבְגַין כָּר אַמִיה, וּקָא לָא זְמַץ בַּתְרָא דְצַהִיק, וּבְגַין כָּרָ אַתְמְשֵׁר יוֹסֵף זְמַף גַיָּקא גַיָּזְה, זְמָאַירִים בְּקַרְמֵיתָא, וְנָטֵיל כָּל עוֹתְרָא דְעַלְמָא בִּרְקָא זְמִצְרַיִם, וּכָלְהוּ זָאוֹת, וּלְבָתַר נָחֲתַת שְׁכִינְתָא לְמִצְרַיִם, וְכָלְהוּ

83. וּבְגִינֵי כָּךָ, יוֹסֵף דְּנָטַר לֵיהּ לַבְּרִית, זָכָה לְאִתְעַטְרָא בְּאַתְרֵיהּ, וְזָכָה לְמַלְכוּתָא דִלְעֵילָא, וּלְמַלְכוּתָא דִלְתַתָּא, וְעַל דָּא כָּל מַאן דְנָטַר בְּרִית קַדִּישָׁא, בְּאִילוּ קַיֵּים אוֹרַיְיתָא קַדִּישָׁא בּוֹלָה, דְהָא בְּרִית שָׁקֵיל בְּכָל אוֹרַיְתָא.

6. "NowYa'akov saw that there were provisions in Egypt"

Rabbi Chiya offers a discourse on the subject of judgment, specifically the manner through which judgment is executed in this physical world. We learn that when a man transgresses, supernal justice-the laws of cause and effect-decrees that an immediate punishment should take place. However, The Creator, ever merciful, carries our burdens for us, and thus, He inserts time into the process, delaying the consequences of our crimes. This temporary postponement gives man the opportunity to repent and atone for his iniquities. Rabbi Shimon then explicates upon the power of sadness, how it banishes the Light of The Creator from our being. It therefore behooves a man to always maintain a positive outlook and pleased perspective, especially during trying times. As the Rabbi Yesa and Rabbi Chizkiyah embark on their travels, Rabbi Yesa reveals that every man has a definite and clear-cut spiritual path laid out for him. The Other Side, however, constantly diverts man from his true path so that he ends up traveling treacherous mountains, as opposed to a lush green, sun-soaked valley.

The Relevance of this Passage

When life appears to be calm and waters still, we must realize that The Creator is carrying all of our judgments for us. We should use these moments to repent and proactively uproot our negative traits. We should intensify and/or renew our commitments to the spiritual path before the weight of judgments becomes to great to bear and they come crashing down upon us without warning.

84. "NowYa'akov saw that there were provisions in Egypt." THIS VERSE IS DIFFICULT TO UNDERSTAND, BECAUSE THE SHECHINAH LEFT HIM WHEN YOSEF WAS SOLD. THEREFORE, HOW COULD HE HAVE SEEN THAT THERE WERE PROVISIONS IN EGYPT? Rabbi Chiya opened the discussion with the verse: "The burden of the word of Hashem concerning Yisrael. The saying of Hashem, who stretches out the heavens and lays the foundation of the earth and forms the spirit of man within him" (Zecharyah 12:1). We have to study this verse carefully. He asks: What is the meaning of burden in the various passages? HE ANSWERS, Whenever the word burden is used in reference to judging other nations, the word has a good meaning; whenever it is used in a reference to Yisrael, it has an evil meaning.

85. HE EXPLAINED, Wherever it speaks of judging the other nations, the word burden has a good meaning, because it is used literally, for the welfare of the idolatrous nations is a burden to the Holy One, blessed be He. But when judgment is upon them, He removes the burden He assumed for their sake. HENCE, WHEN BURDEN IS MENTIONED IN RELATION TO THEM, IT IS FOR GOOD. Wherever judgment has been pronounced upon Yisrael and the word "burden" is used, it is a burden on the Holy One, blessed be He, TO PUNISH YISRAEL. It is a double burden, BECAUSE IT IS A BURDEN FOR HIM WHEN HE DOES PUNISH THEM AND WHEN HE DOES NOT, IT IS A BURDEN FOR HIM. IF HE DOES NOT PUNISH THEM, THEY WILL REMAIN DEFILED BY SIN; IF HE DOES PUNISH THEM HE IS SORRY FOR THEIR TROUBLES. THEREFORE WHEN "BURDEN" IS MENTION IN REGARD TO THEM, IT IS FOR EVIL.

86. HE ASKS: After the words: "who stretches out the heavens, and lays the foundation of the earth," why is it added, "and forms the spirit of man within him?" Would not we know He "forms the spirit of man within him" IF IT WERE NOT WRITTEN? HE REPLIES: These words point at a certain grade, where all the spirits and souls of the world are found, NAMELY THE NUKVA, WHERE THE SPIRITS AND SOULS STAND, AND FROM WHOM THE LOWER ONES RECEIVE.

87. Rabbi Shimon said: This verse is difficult. If it said: "forms the spirit of man", it would suffice, but what is the meaning of "within him?" HE ANSWERS, The secret of this verse is on the two sides, YESOD AND THE NUKVA. For from the river, which flows and comes out from EDEN, YESOD, all the souls come out and soar into one place, THE NUKVA. That grade, YESOD, "forms the spirit of man within him," WITHIN THE NUKVA, which resembles a woman, who conceives from a man, whose fetus presses her bowels until it is fully formed in her belly. Thus, He "forms the spirit of man within him," WITHIN THE NUKVA, and THE SPIRIT stands there TO BE FORMED until man enters the world, and she gives him THE SPIRIT.

88. Another explanation for "forms the spirit of man within him" IS THAT IT MEANS within man himself, NOT IN THE SUPERNAL NUKVA; for when a man is created, the Holy One, blessed be He, provides him with His soul. Only then is he born into the world. The spirit finds that it does not have enough room to expand within the body, so it stands on one side, NAMELY THE RIGHT, INSTEAD OF EXPANDING RIGHT AND LEFT. 84. וַיַּרְא יַעֲלָב כִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲלָב לְבָר יוֹ׳ שָׁל לְבָנָיו וגו׳. ר׳ חִיָּיִא בְּתַח וַאֲמַר, מַשָּׂא דְבַר יי׳ עַל יְבָנָיו וגו׳. ר׳ חִיָּיִא בְּתַח וַאֲמַר, מַשָּׂא דְבַר יי׳ עַל יִשְׂרָאֵל נְאֵם יי׳ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וְיוֹצֵר רוּחַ אָרָאַל בְּהָב נִי׳, מַשָּׁא דְבַר יי׳ עַל יִשְׂרָאֵל נְאֵם יי׳ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וְיוֹצֵר רוּחַ אָרָם בְּקַרְבוֹ, הַאי קָרָא אִית לְאִסְתַּבָּלָא בֵּיה, מַשָּׂא אַמָאי. קְבָר יי׳, גַּקָּאַמָר בוּחַ אָרָם בְּקַרְבוֹ, הַאי קָרָא אִית לְאִסְתַּבָּלָא בֵּיה, מַשָּׂא אַמַאי. קְבָר יי׳, בְּכָל הַנֵּי אֲתַר הְקָאֲמַר מְשָׁא, מַשָּׂא, מַשָּׂא אַמַאי. אָנָת הְאָקת, בְּכָל אַתַר הְאָיהוּ עַל הִינָא הִשְׁא, מַשָּׂא, בְּכָל אֲתַר הְאִיהוּ עַל הִינָא הְאָמָר עַמִין וַאָמַר מַשָּׁא, לַטַב. בְּכָל אֲתַר הְאִיהוּ עַל הִינָא הָאָה, לְבִישָׁ, לְבִישָׁא, לְבַישׁ, מַשָּא, לְמַשָּא, לְבַישָׁא, לְמַיּת מַשָּא, לְבִישָּא, מַשָּא, לַמַשָּא, לַמַר מַשָּא, לַבִישָּא, מַשָּא, לַמַר מַשָּא, לְבַישָּא, מַשָּא, לַמַר הַיָּרָיהַינָא בּרָרָיַה מָשָּא, לַרָּמָר מַשָּא, לְמָאַר מַשָּא, לַמַריַה.

86. בֵּיוָן הַאֲמַר נוֹטֶה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, אַמַאי אִצְטְרִיךְ וְיוֹצֵר רוּחַ אָרָם בְּקַרְבּוֹ, וְכִי לָא הֲוֵינָא יָרְעֵי, הְאִיהוּ יוֹצֵר רוּחַ אָרָם, אֶלָא לְאַחֲזָאָה דַרְגָא יְרִיעָא, הְכָל רוּחִין וְגָשִׁמַתִין הָעַלְמָא, בְּהַהוּא הַרְגָא קַיִימִין.

87. כָבִּי שִׁמְעוֹן אֲמַר, הַאי קְרָא קַשְׁיָא, אִי אֲמַר וְיוֹצֵר רוּחַ אָדָם וְלָא יַתִּיר יָאוֹת, אֲבָל בְּקַרְבּוֹ מַהוּ. אֶלָא רָזָא אִיהוּ בִּתְרֵין סִטְרִין, דְהָא מֵהַהוּא נָהָר הְנָגֵיד וְנָפֵיק, מִתַּמָן נָפְקֵי וּפָרְחֵי נִשְׁמָתִין כֵּלְהוּ, וְאָתְבְּנִישׁוּ בַּאֲתַר חָד, וְהַהוּא דַרְגָא אִיהוּ יוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקַרְבּוֹ, וְהַאי בְּאִתְעַבְּרָא מִן דְכוּרָא, אָדָם בְּקַרְבּוֹ, וְהַאי בְּאִתְעַבְּרָא מַן דְכוּרָא, וְהַהוּא וְלָדָא, צָרַת לָה בִּמְעָהָא. עַד דְאָצְטַיֵּיר בּלָא וְהַהוּא וְלָדָא, צְרַת לָה בִּמְעָהָא. עַד דְאָבְעַבָּרָא מָן דְכוּרָא, וְהַהוּא וְלָדָא, עַד דְאַתְעַבְּרָא הַיּוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקַרְבּוֹ בְּאָרְבָרָא וְיוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקַרְבּוֹ הַיִיּמָא, עַד דְאַתְבְּבְיַי בַּר נָשׁ בְּעַלְמָא וְיָהֵב לִיהַ.

.88. דָּבָר אֲחֵר, וְיוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקַרְבּוֹ, בְּקַרְבּוֹ דְאָדָם מַמָּשׁ. בְּגִין דְּבַר אָתְבְּרֵיבַר נָשׁ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא מַמָּשׁ. בְּגִין דְּבַר אִתְבְּרֵיבַר נָשׁ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא יְהַב לֵיה נִשְׁמָתֵיה, וְנָפֵיק לַאֲוִירָא דְעַלְמָא, הַהוּא יְהַב לֵיה נִשְׁמָתֵיה, וְנָפֵיק לַאֲוִירָא דְעַלְמָא, הַהוּא רוּחָא דִבְגַוֵּיה, לָא אַשְׁבַח גוּפָא לְאִתְפַשְׁטָא בְּגוֵיה, וְקַיִימָא בְּסִטְרָא חַר בְּגוֵיה.

89. When a man's body grows, the spirit also grows and gives it strength. When the body grows, the spirit allots it power with which to strengthen itself. Thus, He indeed "forms the spirit of man within him."

90. You may ask about THE MEANING OF the phrase: "forms the spirit of man within him." HE EXPLAINED, Because the spirit needs additional strength as support from above, the Holy One, blessed be He, "forms the spirit of man within him" and thus enables it TO EXPAND within man.

91. Come and behold: When that spirit needs help, it is perfected from above in accordance with man's worth and the condition of his body. It is also given an additional spirit, FOR WHOEVER WISHES TO BE PURIFIED IS HELPED. This is the meaning of "forms the spirit of man within him." MAN IS GIVEN AN ADDITIONAL PORTION OF SPIRIT THAT IS ABLE TO EXPAND WITHIN HIS BODY.

92. Come and behold: When Ya'akov lost Yosef, he lost the additional portion of the spirit that was in him, and the Shechinah departed from him. It is written later: "The spirit of Ya'akov their father revived" (Beresheet 45:27). HE ASKS: Was he dead until then? HE ANSWERS, Only the additional spirit was gone from him. His sadness caused his spirit to withdraw, AND THE FIRST THREE SFIROT, WHICH MAINTAIN THE SPIRIT WITHIN HIM, WERE GONE. The scripture, therefore, reads: "The spirit of Ya'akov their father revived"-THIS WAS BECAUSE THE FIRST THREE SFIROT HAD REVIVED.

93. It is written: "Now Ya'akov saw that there were provisions in Egypt," WHICH MEANS THAT HE SAW IT THROUGH THE HOLY SPIRIT. HE ASKS: Why was he not yet informed THAT YOSEF WAS ALIVE AND WHY WAS THE SHECHINAH STILL GONE FROM HIM? When did he learn THAT THERE WERE PROVISIONS IN EGYPT? HE ANSWERS, "Ya'akov saw" MEANS THAT he saw the inhabitants of the country go to Egypt and bring provisions; HE DID NOT SEE THROUGH THE MEDIUM OF THE HOLY SPIRIT.

94. Rabbi Yitzchak said: Come and behold: King David deserved to be united with the Patriarchs and inherited a place among them, as it is written, "The stone which the builders rejected has become the head stone of the corner" (Tehilim 118:22). (THE END IS MISSING).

95. Rabbi Yesa and Rabbi Chizkiyah were walking from Cappadocia to Lod with a Jew, who was carrying a skin-bottle of wine. As they were walking, Rabbi Yesa said to Rabbi Chizkiyah, Open your mouth and give one of those beautiful expositions on the Torah that you deliver daily before the holy lamp.

89. וְכַד בַּר נָשׁ אִתְפַּשׁׁט גּוּפֵיהּ, הַהוּא רוּחָא אִתְפַּשׁׁט, וְיָהֵיב בֵּיה חֵילָא, וְכֵן כְּגַוְוֹנָא דְגוּפָא אִתְרַבֵּי, הָכֵי רוּחָא יָהֵיב חֵילָא בֵיהּ, לְאִתְתַּקְפָא בַּר גַשׁ בַּהֲרֵיהּ, וּבְגִין כָּךְ יוֹצֵר רוּחַ אָרָם בְּקַרְבּוֹ מַמָּשׁ.

90. וְאִי תֵימָא יוֹצֵר רוּחַ אָדָם מַהוּ, בְּגִין דְהַהוּא רוּחָא, אִצְטְרִיךְ חֵילָא דִלְעֵילָא יַהִּיר לְאִסְתַּיְיעָא בַּהֲרֵיה, וְעַל כָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ יוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקַרְבּוֹ, וְיָהֵיב לֵיה סִיּוּעָא בְּבַר נָשׁ.

91. תָּא חֲזֵי, כַּד הַהוּא רוּחָא אִצְטְרִיךָ סִיוּעָא, כְּגַוְונָא רְאִיהוּ הַהוּא בַּר נָשׁ, וּכְגַוְונָא דְּהַהוּא גוּפָא אִתְתַקן, הָכֵי נָמֵי הַהוּא רוּחָא מְתַקְנִין לֵיה, וְאוֹסְפִין לֵיה רוּחַא לָאִתִתֵּקָנָא, וְדַא הוּא יוֹצֵר רוּחַ אַדָם בְּקָרָבּוֹ.

93. וְהָכָא בְּתִיב וַיַּרְא יַעֲקֹב, דְּעַר בְּעָן לָא אִתְבַּשֵׂר, מְנָא הֲוָה יָדַע, אֶלָא וַיַּרְא יַעֲקֹב, דְּחָמָא לְכָל דָיְירֵי אַרְעָא דְאָזְלֵי לְמִצְרַיִם, וּמֵיִיתָן עִבּוּרָא.

94. ר׳ יִצְחָק אֲמַר, תָּא חֲזֵי, דָּוִד מַלְבָּא, זָכָה לְאִתְחַבְּרָא בַּאֲבָהָן, וְיָרֵית דּוּכְתֵּיה בְּגַוּויְיהוּ. הה״ר, אֶכֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פּנָה.

95. ר׳ זֵיסָא וְר׳ חִזְקַיָּה הֲווֹ אָזְלֵי מִקַּפּוֹטְקַיָּא לְלוֹר, זַהֲוָה עִמְהוֹן חַד יוּדָאי, בְּמָטוֹל הְקַפְטִירָא רְחַמְרָא, עַד דַּהֲווֹ אָזְלֵי אֲמַר ר׳ זֵיסָא לְר׳ חִזְקָיָה, אַפְתַּח פּוּמָך, וְאֵימָא חַד מִלָּה, מֵאִינוּן מִילֵי מַעַלְיָיתָא בּוּבָיִיתָא, רְאַתְּ אֲמַר בְּכָל יוֹמָא קַמֵּי בּוּצִינָא קַהִישָׁא. 96. פְּתַח וַאֲמַר, דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נוֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, אַלֵּין אָרְחִין דְּאוֹרַיְיתָא, דְּמַאן דְּאָזֵיל בְּאָרְחֵי דְאוֹרַיְיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁרֵי עֲלֵיה נְעִימוּתָא דִשְׁכִינְתָּא, דִּי לָא תַעֲדֵי מְנֵיה אַשְׁרֵי עֲלֵיה נְעִימוּתָא דִשְׁכִינְתָּא, דִי לָא תַעֲדֵי מְנֵיה לְעָלְמִין. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, דְּכֵלְהוּ נְתִיבִין דְאוֹרַיְיתָא בֵּלְהוּ שְׁלָם, שְׁלֵם לֵיה לְעֵילָא, שָׁלָם לֵיה לְתַתָּא, שְׁלָם לֵיה בְּעַלְמָא דֵין, שָׁלָם לֵיה בְּעַלְמָא דְאָתֵי.

97. אַמַר הַהוּא יוּדָאי, אִיסִירָא בְּקִיסְטְרָא בְּהַאי קְרָא אִשְׁתַּבַח, אֲמָרוּ לֵיהּ מִנַּיָן לָךָ, אֲמַר לוֹן מֵאַבָּא שְׁמַעְנָא, וְאוֹלִיפְנָא הָכָא בְּהַאי קְרָא מִלָּה. פְּתַח וַאֲמַר, הַאי קְרָא בִּתְרֵין גְּווִנִין אִיהוּ, וּבִתְרֵין סְטְרִין, קַרֵי בֵיה דְרָכִים, וְקָרֵי בֵיה נְתִיבוֹת, קָרֵי בֵיה נֹעַם, וְקָרֵי בֵיה שָׁלוֹם. מַאן דְרָכִים, וּמַאן נְתִיבוֹת. מַאן נֹעַם, וּמַאן שָׁלוֹם.

98. אֶלָּא דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעֵם. הַיְינוּ דִכְתִיב הַנּוֹתֵן בַּיָם הֶרֶן, דְּהָא דְרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעֵם. הַיְינוּ דִכְתִיב הַנּוֹתֵן בַּיָם הֶרֶן, דְהָא בְּכָל אֲתַר דְּאַקְרֵי בְּאוֹרַיְיתָא דֶרֶךָ, הוּא אוֹרַח פְּתִיחָא לְכֹלָא, בְּהַאי אָרְחָא, דְּאִיהוּ פְּתִיחַ אוֹרַח פְּתִיחָא לְכֹלָא, בְּהַאי אָרְחָא, דְּאִיהוּ פְּתִיחַ לְכָל בַּר נָשׁ, כָּךַ דְרָכֵיה דַרְכֵי נֹעֵם, איֹנֵין דְרָכִים לְכָל בַּר נָשׁ, כָּרַ דְרָכֵיה, דַרְכֵי נַעֵם, אוֹרַחיִיתָא דֶרֶרָי מָא לְכָלָא, בְּגַוֹן בְּרָכִים בְּגַוֹן בְּרָכִים בְּגַיּהוּ פְּתִיחַ לְכָל בַּר נָשׁ, כָּרָ דְרָכֵיה דַרְכֵי נֹעֵם, אוֹרַזין דְרָכִים לְכָל בַּר נָשׁ, כָּבָר, וְאָאַנִין בְּרָכִים בְּגַנֵין בְּתָכִים בְּגַוּז בְּגַנִין בְּגַלין בְּבָל בַּר נָשׁ, כָּבָא, וְעָאלִין בְּכָכִיה בַרְכֵים נַעַם, אוֹנַזן בְּתִיחָא בְּכָלָין בְּגַיהָן, בְּגַנִין, בְּגַנָין בְּגַנוּן בְּגַעָין בְּנָים בָּגַוּיה, וּאַינוּן בּתִיחָן מַאֲבָהָן, דְכָכָאון בְּנָכָל עֵיבַר וּלְכָל עֵיבַר וּלְכָל בָּר נְשָׁ, כָּבָא, וְעָאלִין הָיָבָר הָנִין בְּגַנִיה, וּגַאִינוּן בְּכָרָ הָרְכִים הַבּוּוּיה, בְּכָרָאן בְּנוֹת בָּגַנִים, מוּיַרָרָה, בְּגַוּיה, הָיָבָר וּאָרָרָין בָּגוּיה, וּאָרָחין מָאֲבָרָן, בְרָבָים בָּגוּוּה בְעָבוּ בַיָּרָרָים בַּרָים בּתַנוּן בּיָרָכִים בַרָּאָין בָרָבָים בָאָרָים בַּאָאָינוּן בְּאָים בָר גַיּון בָּרָרָים בַיּאַיןן בָּאָין בָרָא בָרָרָים בַיָּוּוּן בַיּרָם בַעָּאוּין בּעָאַיןן בָּיָרָים בַרָרָים בַיּוּן בָיוּין בָרָים בַיּרָרָים בַיּאָינוּן בּיוּים בָיוּים בּיוּין בּיוּין בָים בּינוּן בּיּין בָרָים בּיוּין בּיוּין בָּין בָין בָין בַיּאַין בַיּרָים בַיּוּין בּיוּין בּיוּשָּינוּין בָיָים בָין בָין בּיעָם בּיוּים בּירָים בּינוּין בּין בּיוּהן בּיָרָם בּיוּין בּין בּירָרָים בָים בּיוּעָען בָין בּין בּיוּים בּיוּים בּין בּיים בּינוּין בּין בּין בְעָין בָירָים בָין בּירָים בּיוּין בּין בּיוּים בּין בּיים בּירָבּאָין בָין בּיין בּיוּין בּיוּינוּון בּיוּין בּין בָּין בָין בּיין בָין בּיין בָין בּיוּין בָין בּיין בּין בַין בַין בּיין בַין בַין ביעָין ביעַין בַיוּין בּיוּין ביין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בָיים ביינָין בייין בּיוּין בּין בּיין בּיין בָין בַיין בּיין

99. וְהַאי נֹעַם: הוּא נְעִימוּ הְנָפַק מֵעַלְמָא רְאָתֵי, וּמַעַלְמָא רְאָתֵי, וּמַעַלְמָא רְאָתֵי וְמַעַלְמָא רְאָתֵי, וּמַעַלְמָא רְאָתֵי נְהַרִין כָּל בּוּצִינִין, וּמִתְפַרְשָׁן לְכָל עֵיבַר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיַבַר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיָבַר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיָבָר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיָבַר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיָבַר, וְהַהוּא טִיבוּ וְהַהוּא נְהוֹרָא הְעַלְמָא רְאָתֵי, הְיָנִין אַבָּהָן, אַקְרֵי נֹעַם. דָּבָר אֲחֵר, עַלְמָא רְאָתֵי אָמֵי, אָקְרֵי נֹעַם. קּכָר אָקַרִין, וְכָל חֵרוּ, וְכָל טִרוּ, רְעָלְמָא הְאָתֵי, כָּרָ וָבוּ, וְכָל טִיבוּ, וְכָל חֵירוּ רְעַלְמָא אָתְעַר, וּבְגִינֵי שִרוּ, כָּרָ טִיבוּ, וְכָל מֵירוּ רְעַלְמָא אָתְעַר, וּבְגִינֵי שִרוּ, וְכָל מִיבוּ, וְכָל חֵירוּ רְעַלְמָא אָתְעַר, וּבְגִינֵי שִרוּ, וְכָל מַיבוּ, וְכָל חֵירוּ, וְכָל מַירוּ הָעַלְמָא אַתְעַר, וּבְגִינֵי שִרוּ, וְכָל מַירוּ הַעַרָם, שִרוּין בּרָנָן אַרָעַר, וּמָת בָעָרָמָא הַאָתַין מָירוּ אַיָרוּזין, אַקְרָין אַבָרוּן אַבָרָן אָתַרין, וְכָל מָרוּזין הַיּתוּין אַרָרוּזין, וְכָל מָמָא רָאָמָן רָאָרָמָי הַרוּזין הָרוּין בּרוּזין הוּקוּזין אַרָרוּזין, אַבָּרָן אַרָיזן אָבָרָן אַרוּזין, וְכָל מוּהוּין הוּקוּין הוּקוּין אַרָּרָן אָרוּזין, וְכָל מוּהוּין הוּהוּין הַין אַרָּקוּין אַרָין, וְבָל מָרוּהוּין הוּהוּין הוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּהוּין הוּין אָין הוּין הוּיןןן הוּיןין הוּיוּין הוּיוּין הוּיןין הוּין הוּין

100. וְעַל דָּא תָּנִינָן, חַיָּיִבִין דְגֵיהִנֹם, בְּשַׁעְתָּא דְּעָאל שַׁבַּתָּא, נָיְיחִין כַּלְהוּ, וְאִית לְהוֹ חֵירוּת וְנַיְיחָא. בְּשַׁעְתָּא דְנָפֵיק שַׁבַּתָּא, אִית לָן לְאָתְעָרָא חֵירוּ עַלָּאָה עֲלָנָא, דְנִשְׁתֵזֵיב מֵהַהוּא עוֹנָשָׁא דְחַיִּיבַיָא דְאָתְדָנוּ מֵהַהִיא שַׁעְתָּא וּלְהָלְאָה. וְאִית לָן לְאָתְעָרָא וְלֵימָא, וִיהִי נֹעַם יי׳ אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ, דָּא הוּא נעַם וְלֵימָא, חֵירוּ דְּכֹלָא, וְעַל דָּא דְרָכֵיהָ דַרְכֵי נֹעַם.

96. He opened the discussion with the verse: "Her ways are ways of pleasantness, and all her paths are peace" (Mishlei 3:17). "Her ways are ways of pleasantness" refers to the ways of the Torah; for whoever walks in them, the Holy One, blessed be He, causes the pleasantness of the Shechinah to rest upon him and never to pass away. "Her paths are peace," for all the paths of the Torah are peaceful. Thus, he enjoys peace above and below-peace in this world and in the world to come.

97. The Jew said: This verse is like a coin in the pocket BECAUSE THE HIDDEN MEANING OF THE VERSE CONTAINS A SECRET. They asked him, How do you know this? He answered, I learned it from my father. He began his exposition. This verse concerns two matters, NAMELY WAYS AND PATHS, and two aspects, NAMELY PLEASANTNESS AND PEACE. HE ASKS: What are ways and what are paths? What is pleasantness and what is peace?

98. HE ANSWERED, "Her ways are ways of pleasantness" is referred to in the verse: "who makes a way in the sea" (Yeshayah 43:16), for wherever a way is mentioned in the Torah, it is a way open for all, a MATERIAL way accessible to everybody. Thus, "Her ways are ways of pleasantness" are the ways opened by the fathers, NAMELY, CHESED, GVURAH, AND TIFERET CALLED AVRAHAM, YITZCHAK, AND YA'AKOV, who opened them up in the great sea and traversed it. LIGHTS SHINE from them and illuminate every corner across the whole length and breadth of the world.

99. The pleasantness is issued from the world to come, where all the lights shine and diverge in every direction, THAT IS, DIVERGE TO THE THREE COLUMNS-RIGHT, LEFT, AND CENTRAL. The goodness and light of the world to come, which the Patriarchs inherit, are called pleasantness. Another explanation is that the World to Come itself is called pleasantness. When it is aroused to illumination, every joy, goodness, light, and freedom are aroused. Thus, it is called pleasantness.

100. We have learned that when Shabbat comes, the wicked in Gehenom take a rest and obtain freedom and respite. At the end of Shabbat, it behooves us to arouse the supernal joy to save us from the punishment of the wicked, who are condemned from that moment onward. We should arise and say, "And let the pleasantness of Hashem our Elohim be upon us" (Tehilim 90:17), which alludes to the supernal pleasantness that cheers everything. 101. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, מַאן נְתִיבוֹתֶיהָ. אַלֵּין אִינוּן שְׁבִילִין דְּנָפְקִין מִלְעֵילָא, וְכֵלְהוּ נָקֵיט לוֹן בְּרִית יְחִידָאי, דְאִיהוּ אִקְרֵי שָׁלוֹם, שְׁלָמָא רְבֵיתָא, וְאָעֵיל לוֹן לְיַמָא רַבָּא, בַּר אִיהוּ בְּתוֹקְפֵיה, וּכְרֵין יְהֵיב לֵיה שְׁלָמָא, הה״ר וְכָל נְתִיבוֹתֶיה שָׁלוֹם. תָּא יְחֵזֵי, יוֹסֵף בְּרִית שָׁלוֹם הֵוָה, וַהֲוָה בְּמִצְרַיִם מַלְבָּא, וְשַׁלִיט עַל אַרְעָא, וְיַעֲקֹב בְּגִין דְאִסְתַּלַק מִנֵּיה שְׁכִינְתָּא, לָא הֲוָה יָדַע.

102. וְאָם כָּל דָּא, יַאֲקֹב הֲוָה לֵיהּ תַּבְרָא, בְּגִין לְמִזְבַן עִבּוּרָא בְּגִין לְמִזְבַן עִבּוּרָא בְּגִין לְמִזְבַן עִבּוּרָא בָּנּוּרָא בְּמִצְרַיִם, וְחָמָא דְּאִיהוּ הְבִירָא עַל הְבִירָא, דְּגִוּן בְּנוּי לְמָה דְיֵחַתוּן בְּנוֹי לְמָה הְזִרָא, בְּנוֹי לְמָה הְגִיחַנוּן בְּנוֹי לְמָה הְגִיחַנוּן בְּנוֹי לְמָה הְגִיחַן גוּפַיִיכוּ, אֶלָא בְּרְעֵבִין, הַתְרָאוּ, בְּגִין דְלָא תַחֲמוּן גוּפַיִיכוּ, אֶלָא בְּרְעֵבִין, בָּגִין בָּגִין, בְּגִין הָלָא בָּגִין, בָּגִין בְּגִין בָּגָא.

103. אֲמַר ר׳ חִזְקַיָּה, וַהַּאי רָזָא הָכָא, דְּהָא בְּכָל זִמְנָא רְצַעֲרָא אִיהוּ בְּעַלְמָא, לָא בָּעֵי בַּר נָשׁ, לְאַחֲזָאָה גַרְמֵיה בְּשׁוּקֵא, בְּגִין דְּלָא יִתְּמֵס בְּחוֹבוֹי, וְעַל דָּא אֲמַר לָמָה תִּתְרָאוּ, וְהָא אִתְמָר.

104. דָּבָר אֲחֵר וַיַּרְא יַעֲקֹב בִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם, עִבּוּר מַמָּשׁ, דְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ע״ר שֵׁדֵר כַּפְנָא בְּעַלְמָא, בְּגִין לְנַחֲתָא לְיַעֲקֹב וּבְנוֹי לְתַמָן, וְעַל דָּא חָמָא בְּגֵי אַרְעָא, דַּהֵווֹ מֵיִיתִין מִתַּמָן עִבּוּר.

105. וַיַּרְא יַעֲקֹב פִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בִּצְרַיִם, בְּשַׁעְתָּא דְמִית יִצְחָק, אָתוּ יַעֲקֹב וְעֵשָׁו לְמִפְלַג, וְעֵשָׁו נָפַק מֵחוּלָקֵיה הְאַרְעָא וּמִכּלָא, וְיַעֲקֹב הְיִסְבּוֹל גָּלוּתָא יִטוֹל כּלָא, וְעַל דָּא חָמָא, הַהוּא תְבִירָא הַהֲוָה לֵיה בְּמִצְרַיִם, הוּא וּבְנוֹי, לְמִסְבַּל גָּלוּתָא, וְעַל דָּא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָה תִתְרָאוּ. מִקַמֵי רִינָא דִלְעֵילָא, דְּלָא יְשָׁתַּבַּח עֲלַיְיכוּ מְקַטְרָגָא. וַיֹּאמֶר הְנֵה שָׁמַעְתִי בִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם, הָא אוֹקְמוּהָ רד״ו, חוּשְׁבַן שֶׁבֶר בְּמִצְרַיִם.

101. "And all her paths are peace." HE ASKS: What are her paths? HE REPLIES: They are the paths that descend from above, gathered by the Covenant, YESOD, which is called peace-household peace. It carries the paths into the great sea when it is agitated, and brings it peace. This is the meaning of the verse: "And all her paths are peace." Come and behold: Yosef was the Covenant of Peace, THAT IS, HE RECEIVED THESE PATHS and became ruler over the land, but Ya'akov, from whom the Shechinah departed, did not know it.

102. Nevertheless, Ya'akov had misfortune (Heb. shever) so he had to buy provisions (Heb. shever) in Egypt, and saw misfortune (Heb. shever) after misfortune in his sons going down to Egypt. Hence, "Ya'akov said to his sons, 'Why do you look at one another?'" (Beresheet 42:1); you should show yourselves as hungry people, who have not enough to eat.

103. Rabbi Chizkiyah said: Assuredly a mystery lies here, for whenever there is sorrow in the world, a man should refrain from being seen in the marketplace, so as not to be caught for his sins. THIS IS BECAUSE HIS ACCUSERS MIGHT SEE HIM IN A PUBLIC PLACE, ACCUSE HIM, AND REVEAL HIS MISDEEDS IN ORDER TO PUNISH HIM. YA'AKOV therefore asked them, "Why do you look at one another (also: 'why are you afraid')"; IT BEHOOVES YOU TO BE AWARE OF THE ACCUSERS. This has already been explained.

104. Another explanation of the verse: "Now Ya'akov saw that there were provisions in Egypt" IS THAT THE WORD SHEVER MEANS real provisions AND IS NOT AN ALLUSION TO A CALAMITY, AS WAS SAID EARLIER. The Holy One, blessed be He, sent famine into the world to bring Ya'akov and his sons there. Ya'akov, therefore, saw the people of the country bringing provitions from there.

105. "Now Ya'akov saw that there were provitions in Egypt." When Yitzchak died, Ya'akov and Esav came to divide his inheritance. Esav renounced his share of the land and everything else BY LEAVING AND AVOIDING THE EXILE; Ya'akov received it all by suffering the exile; THAT IS, THIS WAS THEIR COMPROMISE. Ya'akov thus saw the calamity awaiting him and his sons in Egypt-the endurance of the exile. This is why Ya'akov asked his sons, "Why are you afraid" of the supernal justice? ARE YOU NOT AFRAID lest the accuser will find you? "I have heard that there are provitions in Egypt, go down there (Heb. redu)." It has already been explain that the numerical value of redu is 210, the number of years Yisrael stayed in Egypt.

7. "And Yosef was the governor of the land"

This passage speculates on the secret meanings of Yosef's triumph in Egypt. It tells us that his victory was also one against the hidden powers of evil on the Left--that is, "the Evil Inclination."

The Relevance of this Passage

Egypt is a metaphor for the human ego, our Evil Inclination, which is rooted in the Left Column. Strength and discipline to triumph over egocentric desires and evil tendencies are summoned forth in our souls as we scan the Hebrew Letters of this passage.

106. וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ וּגו׳, ר׳ וֵיסָא פְּתַח וַאֲמַר, וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אוֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאָזְבְּחָה בְּאָהֱלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְרָה לַיי׳. תָּא חֲזֵי, כַּד קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְרְעֵי בֵּיה בְּבַר נָשׁ, זָקִיף לֵיה עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא, וְעָבֵיר לֵיה רֵישָׁא דְכֹלָא, וְכֵלְהוּ שָׁנְאוֹי אִתְבַּפְיָין תְחוֹתוֹי.

107. דָּוִד מַלְבָּא, שָׂנְאוּ לֵיהּ אֲחוֹי, דָּחוֹ לֵיהּ מִנַּיְיהוּ, קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָרֵים לֵיהּ, עַל בָּל בְּנֵי עַלְמָא, אָתָא חֲמוֹי עָרַק מִקַּמֵיהּ, קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא אָרֵים לֵיהּ, עַל בָּל מַלְכוּתֵיהּ, וְכֵלְהוּ הֲווֹ בָּרְעִין וְסָגְרִין קַמֵּיהּ. וְיוֹסֵף דָחוּ לֵיהּ אֲחוֹי, לְבָתַר כֵּלְהוּ בָּרְעוּ וּסְגִידוּ קַמֵּיהּ, הה״ד וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַחווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה.

108. דָּבָר אֲחֵר, וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי, מַאי וְעַתָּה, בְּמוֹ וְאַתָּה. ר׳ יְהוּדָה אֲמַר, הָא אִמְמָר, עֵת דְאִיהוּ דַרְגָא עָלָאָה, וּמַאן אִיהוּ הַהוּא עֵת. דָּא ה״א, וְאִקְרֵי עַתָּה, וְעַתָּה: דָּא אִיהוּ וּבֵי רִינֵיה.

109. יָרוּם רֹאשִׁי, לַאֲרָמָא לָהּ, בִּיקָרָא וּמַלְבוּתָא. עַל אוֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, אִבֵּין שְׁאָר מַלְבֵי אַרְעָא. וְאָזְבְּחָה בְּאָהֶלוֹ, דָּא יְרוּשָׁלַם, בְּאָהֱלוֹ דָּא אֹהֶל מוֹעֵר. זְבְחֵי בְּאָהֶלוֹ, דָּא יְרוּשָׁלַם, בְּאָהֱלוֹ דָּא אֹהֶל מוֹעֵר. זְבְחֵי תְרוּעָה, לְמִשְׁמַע כָּל עַלְמָא. אָשִׁירָה וַאָזַמְרָה, מַהַהוּא סְטְרָא רִתְרוּעָה הִיא, דְהָא מִתַּמָן, מֵהַהוּא סְטָרָא רִתְרוּעָה, הִיא אַתִיָּא שִׁירָה וְתוּשָׁבַּחִתָּא.

110. דָּבָר אֲחֵר, וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי, דָּא בְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל. עַל אוֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, דָּא עֵשָׁו וְכָל אֲפַרְכִין דִּילֵיה. וְאֶזְבְּחָה בְּאָהֶלוֹ, אִלֵּין יִשְׂרָאֵל. זִבְחֵי תְרוּעָה, דִּילֵיה. וְאֶזְבְחָה בְּאָהֱלוֹ, אִלֵּין יִשְׂרָאֵל. זִבְחֵי תְרוּעָה, דִּילֵיה מְעַלְמָא. אָשִׁירָה וַאֲזַמְרָה, לְאוֹדָאָה וּלְשַׁבְּחָא לְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, בְּלָא פְּסִיקוּ לְעוֹלָם.

111. דָּבָר אֲחֵר, וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי, בְּכֹלָא, יֵצֶר טוֹב עַל יֵצֶר רָע, דְּכְתִיב עַל אוֹיְבַי סְבִיבוֹתֵי, דָּא יֵצֶר דְּכָע, דְּאִיהוּ סַחֲרָנֵיה דְּבַר נָשׁ, וְאִיהוּ שָׂנְאֵיה בְּכֹלָא. דְּכָע, דְאִיהוּ סַחֲרָנֵיה דְבַר נָשׁ, וְאִיהוּ שָׂנְאֵיה בְּכֹלָא. זְאֶזְבְּחָה בְאָהֶלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, דָּא אוֹרַיְיתָא, דְאָתְיְהִיבַת מִסְּטְרָא דְאֶשָׁא, בְּרִכְתִיב מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, דְּהָא בְּגִין אוֹרַיְיתָא, יָרוּם רֵישֵׁיה, וְאִתָּבְרוּ כָּל שָׁנָאוֹי קֵרַמוֹי, בִּרְכָתִיב תַכְרִיעַ קַמֵי תַּחְתַּי.

106. "And Yosef was the governor of the land." Rabbi Yesa opened the discussion with the verse: "And now shall my head be lifted up above my enemies round about me: therefore I will offer in His tabernacle sacrifices with trumpet sound; I will sing, and I will make melody to Hashem" (Tehilim 27:6). Come and behold: When the Holy One, blessed be He, takes pleasure in a man, He raises him above all the inhabitants of the world and makes him ruler over them. All his enemies are subdued under him.

107. King David was hated and rejected by his brothers, and the Holy One, blessed be He, raised him above all the inhabitants of the world. He fled from SHAUL, his father-in-law, and the Holy One, blessed be He, raised him above all kingdoms, and everyone bowed and knelt before him. Yosef was rejected by his brothers, and afterward they all knelt and prostrated themselves before him, as it is written: "And Yosef's brothers came, and bowed themselves down before him with their faces to the earth" (Beresheet 42:6).

108. "And now (Heb. ve'ata) shall my head be lifted up." HE ASKS: What is the meaning of ve'ata? HE SAID: That of "as you (Heb. ve'ata)." Rabbi Yehuda said: We have learned that et (time) is a supernal grade; that time is the Hei IN THE NAME YUD-HEI-VAV-HEI, NAMELY THE SHECHINAH called ata (now). Ve'ata WITH THE LETTER VAV refers to ZEIR ANPIN and His court of justice, THE NUKVA, JUST AS THE VAV OF VE'ATA ALLUDES TO ZEIR ANPIN.

109. "And now shall my head be lifted up." I will lift up my head through dignity and dominion "above my enemies round about me" the other kings of the land. "Therefore I will offer in His tabernacle" refers to Jerusalem; "sacrifices with trumpet sound" that will sound throughout the world; "I will sing, and I will make melody" from the side of the trumpet sound, for from there, song and melody arise.

110. According to another explanation, "And now shall my head be lifted up" refers to the Congregation of Yisrael, NAMELY THE NUKVA CALLED ATA, and the phrase: "Above my enemies round about me" refers to Esav and his ministers. "I will offer in his tabernacle" in THE MIDST OF Yisrael "sacrifices with trumpet sound (also: 'of breaking')," as it is written: "The sacrifices of Elohim are a broken spirit" (Tehilim 51:19), in order to remove Judgment from the world. "I will sing, to make melody" and I will thank the Holy One, blessed be He, continuously, forever.

111. Another explanation of "And now shall my head be lifted up" is that MY HEAD IS AN ALLUSION TO THE GOOD INCLINATION. He prayed that in every respect the Good Inclination SHALL BE LIFTED above the Evil Inclination, as it is written: "Above my enemies round about me", which is an allusion to the Evil Inclination that surrounds and hates man. "I will offer in His tabernacle sacrifices with trumpetsound" refers to THE STUDY OF the Torah, which was given from the side of fire, as it is written: "From His right hand went a fiery law for them" (Devarim 33:2). Through the Torah shall his head be lifted up and his enemies subjugated before him, as it is written: "You have subdued under me those who rose up against me" (Tehilim 18:40). 112. Another explanation of the verse: "And now shall my head be lifted up" is that it means, that I shall be included with the fathers, for King David had cleaved to the Patriarchs in order to be united with them IN THE SECRET OF THE FOURTH LEG and to be lifted above and bound to them. "Above my enemies round about me" refers to those of the left side, all of them accusers intent upon destruction. WHEN HE IS LIFTED ABOVE THEM, the sun, ZEIR ANPIN, is united with the moon, THE NUKVA, and all becomes one.

113. Come and behold: It is written, "And Yosef was the governor of the land." YOSEF is the sun, ZEIR ANPIN, FOR YOSEF IS YESOD OF ZEIR ANPIN, which rules over the moon, THE NUKVA, shining upon and sustaining her. "...and he it was that sold to all the people of the land", as the river that flows and comes our FROM EDEN, YESOD CALLED YOSEF, supplies everybody with nourishment. From there the souls OF EVERY MEN emerge. Hence, everyone bows before that place, for there is nothing in the world that does not depend upon Mazal, YESOD, as has already been explained. 112. דָּבָר אֲחֵר וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי, לְאִתְכְּלָלָא בַּאֲבָהָן, דְּהָא דָוִד מַלְכָּא, אִית לֵיה לְאִתְדַּבָּקָא בַּאֲבָהָן, וּכְדֵין יִתְרוֹמֵם וְסָלֵיק לְעֵילָא, וְאִיהוּ בְּחַר קשׁוּרָא בְּהוֹ. עַל אוֹיְבַי סְבִיבוֹתַי, אִלֵין אִינוּן דְבִסְטַר שְׁמָאלָא, כֵּלְהוּ מָארֵי דִינִין, דְמִתְבַּוְנִין לְחַבָּלָא, וּכְדֵין שִׁמְשָׁא אִתְחַבַּר בְּסִיהֵרָא, וַהֲוֵי כּלָא חָד.

113. תּא חֲזֵי, בְּתִיב וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ, דָּא שִׁמְשָׁא דְּשַׁלִּיט בְּסִיהֲרָא, וְנָהֵיר לָה, וְזָן לָה. הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ, דְהָא הַהוּא נָהָר דְּנָגֵיר וְנָמֵיק, מְנֵיה אִתְזָנוּ כֵּלְהוּ, וּמִתַּמָן בָּרְחִין נִשְׁמָתִין לְכַלָּא, וּבְגִין דָּא כֵּלְהוּ סָגְרִין לְגַבֵּיה דְהַהוּא אֲתַר, דְכָלָא, גַּיִן כָּא כֵּלְהוּ סָגְרִין לְגַבֵּיה דְהַהוּא אֲתַר, וְמוֹקְמוּהָ.

8. "And Yosef recognized his brothers"

The Zohar examines the nature of fear and sin, and tells us that negative sexual activity and masturbation lead to negativity and ruin. Fear and sin, it claims, allows our enemies to behave like Yosef's brothers and gives them an opportunity to punish us without mercy. The Relevance of this Passage

A man's seminal fluids are the closest reflection of The Creator's essence in the physical world. For this reason, a man's seed brings forth life and generates profound pleasure, both of which are attributes of the Divine. However, negative forces, here to test and challenge us, need their own sustenance of Light, which they retrieve when a man wantonly spills his seed. Keeping our sexual relations within the spiritual boundaries of marriage--for the purpose of sharing with our spouse and for bringing new life into the world-- protects the Light from the onslaughts of the Other Side. The result is greater fulfillment and pleasure in every area of life.

114. "And Yosef recognized his brethren, but they recognized him not." Rabbi Elazar quoted the verse: "Why should I fear in the days of evil, when the iniquity of my persecutors (lit. 'my heels') compasses me about" (Tehilim 49:6). Come and behold: As was said by the sages, there are three classes of those who fear, yet do not know what they fear. But in addition to these three, there is he who fears, yet does not know what he fears, because he commits sins unknowingly. He therefore fears the days of evil.

115. HE ASKS: What are the days of evil? HE SAID: These are days meant for evil. It is the Evil Inclination called evil, which on certain days is given permission in the world to lead astray those who defile their ways BY SPILLING SEMEN IN VAIN. Whoever wishes to be polluted is defiled. They are called days of evil, reserved for PUNISHMENT FOR transgressions that a man treads under his heels. 114. וַיַּכֶּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּירוּהוּ. רִבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח וַאֲמַר, לָמָה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקַבִי יְסֻבֵּנִי. תָּא חֲזֵי, הְּלַת אִינוּן דְּדָחֲלִין וְלָא יָרְעִין מִמַה דְּחֲלִין, וְאוֹקְמוּהָ, אֲכָל אִית מַאן דְּדָחֵיל, וְלָא יָרַע מִמַה אִיהוּ דָחֵיל, בְּגִין איִנוּן חֶטְאֵי, דְלָא יָרַע דְאִינוּן חַטָאִין, וְלָא אַשְׁגַח בְּהוֹ, וְאִיהוּ דָחֵיל מִימֵי רָע.

115. מַאן אִינוּן יְמֵי רָע, אָלֵין אִינוּן יוֹמִין דְּאִינוּן אִזְדַמְנָן בְּהַהוּא רָע, וּמַאן אִינוּן, דָא יֵצֶר הָרָע, דְאִיהוּ אִקְרֵי רָע, וְאִית לֵיה יוֹמִין יְרִיעָן, דְאָתְיְהֵיב לֵיה רְשׁוּ בְּעַלְמָא, לְאַסְטָאָה לְכָל אִינוּן דִמְסָאֲבֵי אָרְחַיִיהוּ, דְמַאן דְאָתֵי לְאִסְתָּאֲבָא מְסָאֲבֵי לֵיה וְאַלֵּין אִינוּן אִקְרוּן יְמֵי רָע, וְאָלֵין מְמַנָן עַל אִינוּן חוֹבִין דְּרָשִׁין בָּהוֹ בְּנֵי נַשָׁא בַּעֵקְבַיִיהוּ. 116. Come and behold: Packs of fiends await to defile those who defile their ways. A man is led in the very way he chooses to walk. A man who wishes to be purified has many helpers.

117. We have learned that when a man wakes up in the morning, he should wash his hands with a laver, and he SHOULD BE WASHED by someone who has already washed, as has been explained. Come and behold: We have learned all this for the sake of the laver. THIS EXPOSITION WAS MEANT TO TEACH US THAT WE NEED A LAVER TO WASH OUR HANDS IN THE MORNING.

118. We also learned that a man should wash his right hand with his left hand, SO THAT THE LEFT WILL SERVE THE RIGHT and the right will thus be stronger than the left. The right should be laved by the left. The washing is expressly intended to ensure that THE RIGHT WILL RULE OVER THE LEFT. Therefore, when washing hands, it behooves one to wash the right with the left, thus causing the right to rule over the left, so as not to give the Evil Inclination an opening to rule at all.

119. Come and behold: When evil Judgment reigns, it does not refrain from harming EVEN THE RIGHTEOUS, FOR WHEN THE DESTROYER IS GIVEN SWAY, HE DOES NOT DISCRIMINATE BETWEEN GOOD AND EVIL. When the right rules over the idolatrous nations to break them, the Holy One, blessed be He, feels pity for them and does not destroy them. YOU MAY SEE HERE THE GREAT DIFFERENCE BETWEEN THE COMPASSION OF THE RIGHT AND THE JUDGMENT OF THE LEFT.

120. Therefore, when one unknowingly commits sins that are tread under his heels, he is always afraid. King David was always guarded from such sins and, when he went to battle, he searched for them IN ORDER TO REPENT. He therefore was not afraid to wage war.

121. Come and behold: There were four kings, each of whom asked for a different thing. David said: "Let me pursue my enemies, and overtake them: neither let me turn back till they are consumed" (Tehilim 18:38). Why did he say that? Because he was guarded from sins THAT ARE TREAD UNDER THE HEELS and gave no opening to his enemies to rule. He therefore pursued them continuously, rather than having them chase him, catch him, and indict him for his sins. 116. תּא חֲזֵי, כָּל אִינוּן הַמְסָאֲבֵי אָרְחַיְיהוּ, כַּמָּה חֲבִילֵי טְהִירִין, אִזְדַמְנָן לְגַבַּיְיהוּ, וּמְסָאֲבֵי לְהוֹ. בְּאָרְחָא דְבָעֵי בַּר נָשׁ לְמֵיהַךְ, בְּהַהוּא אָרְחָא מְדַבְּרִין לֵיה מַמָּשׁ, אָתֵי בַּר נָשׁ לְאֵתְדַכָּאָה, כַּמָה אִינוּן הִמְסַיְיעִין לֵיהּ.

117. הָא תָּנִינָן, דְּכַר בַּר נָש קָם בְּצַפְרָא, בָּעֵי לְאַסְחָאָה יְרוֹי, מִגּוֹ נַטְלָא דְמַיָא, דְאִיהוּ מָאנָא לִיטוֹל מִנֵּיה מֵיָא, מִגּוֹ מַאן דְאַסְחֵי יְרוֹי בְּקַרְמֵיתָא, בְּמָה דְאוֹקְמוּהָ. וְתָא חֲזֵי, בְּגִין נַטְלָא רָא, אוֹקִימְנָא מִלַּה.

118. וְתוּ, דְּבָעְיָא לֵיהּ לְבַר נָּשׁ, לְנַטְלָא יְדָא יְמִינָא בִּשְׂמָאלָא, בְּגִין לְשַׁלְטָאָה יְמִינָא עַל שְׁמָאלָא, וְיִסְהְחֵי יְמִינָא מִן שְׁמָאלָא, וּבְגִין כָּךְ אִיהוּ נְטִילָא, וְעַל דָּא, מַאן דְנָטֵיל יְדוֹי, יִטוֹל יְמִינָא בִּשְׂמָאלָא, לְאַשְׁלָטָא יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא, בְּגִין דְלָא יְהֵיב הוּכִתָּא לְיֵצֵר הָרָע לְשַׁלְטָאָה בְּלַל, וְהָא אוֹקִימִנָא.

119. תָּא חֲזֵי, בְּשַׁעְתָּא דְרִינָא בִּישָׁא שָׁלְטָא, לָא אָתֵיב יְרֵיה מִלְאַבְאָשָׁא, וּבְשַׁעְתָּא דִימִינָא שָׁלְטָא עַל עַמִין עעכו״ם, לְתַבְרָא לוֹן, חָזֵיס קוּרְשָׁא בְּרִיךֵ הוּא עֵלַיִיהוּ, וְלָא שָׁצֵי לוֹן.

120. וּכְגִין כָּךָ, כָּל מַאן דְּאִיהוּ חָטֵי, בְּאִינוּן חֶטְאִין . דְרָשׁ בְּהוֹ בְּרַגְלוֹי, לָא יָדַע בְּהוֹ, וְדָחֵיל הְּדִירָא. דָוִד מַלְכָּא הֲזָה אִסְתַּמַר תָּרִיר, מֵחוֹבִין אָלֵין, וְכַד הֲזָה נָכֵּיק לְקָרָבָא, הֲזָה מְפַשְׁפֵשׁ לוֹן, וְעַל דָּא לָא דָחֵיל לַאֵגָחָא עִמְהוֹן קָרָבָא.

121. וְמָּא חֲזֵי, אַרְבַּע מַלְכִין הֲווֹ, מַאן דְשָׁאֵיל דָּא, לָא שָׁאֵיל דָא. דָּוִד אֲמַר, אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׁיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם, מַאי טַעְמָא בְּגִין דַהוָה אִסְתַּמַר מֵאִלֵּין חוֹבִין, וְלָא יָהֵיב דּוּכְתָּא לְשַׁנְאוֹי לְשַׁלְטָאָה, וְעַל דָּא בָּעֵי לְמִרְדַף אֲבַתְרַיִיהוּ תָּדִיר. וְלָא יִרְדְפוּן אִינוּן אֵבַתְרֵיה, לְמִתְבַּע חוֹבוֹי, ווִפּוֹל בִּירַיִיהוּ. 122. אָסָא הֲוָה דָחֵיל זַתִּיר, אַף עַל גַּב דַהֲוָה מְפַּשְׁפַּשׁ בְּחֶטְאוֹי, וְלָא כְרָוִד מַלְכָּא, אִיהוּ בָּעֵי לְמִרְדֵּף אֲבַתְרַיִיהוּ, וְלָא יַרָּוִד מַלְכָּא, אִיהוּ בָּעֵי קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא, וְכָךְ הֲוָה, דִּכְתִיב וַיִּרְדְפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמוֹ וגו׳, וֹכְתִיב וַיָּגוֹף ה׳ אֶת הַבּוּשִׁים לְפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּרָה וַיָּנוּסוּ הַבּוּשִׁים. דָוִד מַה לְפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּרָה וַיָּנוּסוּ הַבּוּשִׁים. דָוִד מַה אֶבָּל אָסָא אִיהוּ רָדִיף וְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָחֵי.

123. יְהוֹשָׁפָּט מֶלֶךְ יְהוּדָה, אוֹף הָכֵי נָמֵי הֲוָה שָׁאֵיל, וַאֲמֵר, לָא יָכֵילְנָא לְמִרְדַף, וְלָא לְקַטְלָא, אֶלָא אֲנָא אֲזַמֵר, וְאַתְ קְטֵיל לוֹן, בְּגִין דְלָא הֲוָה מְפַשְׁפֵּשׁ כָּל כָּךְ בְּאָסָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד לֵיה הָכֵי, הִכְתִיב וּבְעֵת הֵחֵלוּ בְרִנָה וּתְהַלָּה נָתַן ה׳ מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמוֹן מוֹאָב וְהַר שֵׁעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה וַיִּנָגֵפוּ.

124. חִזְקַיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה, אוֹף הָכֵי נָמֵי אֲמֵר, אֲנָא לָא יָכֵילְנָא, לָא לְזַמָּרָא, וְלָא לְמִרְדַּף, וְלָא לַאֲגָחָא קָרָכָא, בְּגִין דְּרָחֵיל מֵאִלֵּין חוֹבִין דְקָאֲמָרָן, מַה כְּרִיב, וַיְהִי בַלַיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מַלְאַךְ ה׳ וַיַּרְ בְּמַחֲנֵה אַשׁוּר מֵאָה וּשְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וַיַּשְׁבִּימוּ בַבּקֶר וְהַנֵּה כָלָם פְּגָרִים מֵתִים, וְחִזְקָיָה הְוָה יָתֵיב בְּבֵיתֵיה, וְהַנֵּה כָלָם פְּגָרִים מֵתִים, וְחִזְקָיָה הְוָה יָתֵיב בְּבֵיתֵיה, וְשָׁבֵיב בְּעַרְסֵיה, וְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא קַטֵיל לוֹן.

125. וּמַה צַּדִּיקִים אַפֵּין, הֲווֹ דָחֲלִין מֵאָפֵׁין חוֹבִין, שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא עַל אַחַת בַּמָה וְכַמָּה. בְּגִין כָּךָ, אִית לֵיה לְבַר נָשׁ לְאִסְתַמְרָא מֵאִפֵׁין חוֹבִין, וּלְפַשְׁפְשָׁא בְּהוֹן בִּרְקֵאֲמָרָן, בְּגִין דְּלָא יִשְׁלְטוּן עֲלוֹי אִינוּן יְמֵי רָע, דְּלָא מְרַחֲמֵי עֵלֵיה.

126. תָּא חֲזֵי, וַיַּבֶּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו, בְּשַׁעְתָּא דְּנָפְּלוּ בְּיָדֵיהּ, אִיהוּ רְחֵים עֲלַיִיהוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים, וְהֵם לא הִבִּירוּהוּ, דְּאִינוּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי, אָתוֹ מִסְּטְרָא דְּרִינָא קַשְׁיָא, וְעַל דָּא לָא רְחִימוּ עֲלֵיה, דְהָא בָּל אִינוּן מָארֵיהוֹן דְרִינָא קַשְׁיָא, לָא מְרַחֲמֵי עֲלַיִיהוּ רְבְנֵי נָשָׁא, בְּשַׁעָתָּא דְנָפָלֵי בִּירַיִיהוּ.

122. Asa was more fearful. Although he searched for his sins, he was not AS THOROUGH as King David. He merely wished to pursue his enemies, but not to fight them, and hoped that the Holy One, blessed be He, would slay them. And so it came to pass, as it is written: "And Asa and the people who were with him pursued them. So Hashem smote the Kushim before Asa, and before Yehuda, and the Kushim fled" (II Divrei Hayamim 14:11-12). Of David, the scripture reads, "And David smote them from the twilight to the evening of the next day" (I Shmuel 30:17). But Asa merely pursued them, and the Holy One, blessed be He, slew them.

123. Yehoshafat, the King of Yehuda, also said: I can neither pursue nor kill them, but I shall sing hymns and you shall kill them. This was because he did not examine himself as Asa did. Yet the Holy One, blessed be He, did as He was requested, as it is written: "And when they began to sing and to praise, Hashem set an ambush against the children of Amon, Moav and mount Seir who were come against Yehuda; and they were routed" (II Divrei Hayamim 20:22).

124. Chizkiyah, the King of Yehuda, said: I can neither chant, pursue nor wage war. For he was afraid of the sins we mentioned THAT ARE TREAD UNDER THE HEELS. It is written: "And it came to pass that night, that the angel of Hashem went out and smote in the camp of Ashur 185,000: and when they arose early in the morning, behold, they were all dead corpses" (II Melachim 19:35). Chizkiyah was then at home lying in bed, and the Holy One, blessed be He, killed them.

125. How fearful were these righteous men on account of their sins? How much more fearful should the inhabitants of the world be? A man should therefore always be on his guard against these sins and search for them, so that the days of evil, which have no mercy on him, will not have control over him.

126. Come and behold: "And Yosef knew his brethren" means that when they fell into his hands, he felt pity for them, because he was whole. "...but they knew him not" REFERS TO Shimon and Levi, who came from the side of harsh Judgment and therefore did not have pity on him. For all those from the side of harsh Judgment have no pity on the people who fall into their hands. THEY ARE OF THE ASPECT OF THE DAYS OF EVIL, WHICH DO NOT PITY MEN, AS HAS ALREADY BEEN SAID. 127. David therefore said: "Why should I fear THE DAYS OF EVIL?" He did not say, "I feared" IN THE PAST TENSE, but rather "should fear" IN THE PRESENT TENSE, WHICH MEANS THAT HE IS STILL FEARFUL. Thus he said: I should always fear the days of evil, as we have said: "...the iniquity of my persecutors (lit. 'my heels') compasses me about." HE ASKS: What are "my heels?" HE ANSWERS, They are in the secret of the faith, NAMELY, IN HOLINESS, as it is written: "And his hand took hold on Esav's heel" (Beresheet 25:26). ESAV'S HEEL WAS IN THE SECRET OF THE FAITH, IN HOLINESS, BECAUSE YA'AKOV'S HAND TOOK HOLD OF IT. This heel (Heb. akev), OF WHICH IT IS WRITTEN: "THE INIQUITY OF MY HEELS COMPASSES ME ABOUT," represents the footprints (Heb. akevot) that follow the same transgression that a man constantly treads under his heels.

128. Come and behold the verse: "Woe to them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope" (Yeshayah 5:18). The "cords of vanity" are the sins that he treads under his heels without thinking of it. They are then strengthened into "a cart rope." The sins become stronger and lead him astray in this world and the world to come.

129. Happy are the righteous, who know how to be guarded against their sins and always examine their deeds, so that no accuser will be found against them in this world nor turn them from their way in the world to come. The Torah prepares for them ways and paths on which to walk, as it is written: "Her ways are ways of pleasantness, and all her paths are peace." 127. וּבְגִין כָּךְ אֲמַר דָּוִד, לָמָה אִירָא. יָרֵאתִי לָא כְתִיב, אֶלָא אִירָא, דְאִית לִי לְמִדְחַל מֵאִינוּן יְמֵי רָע, כִּדְקָאֲמָרָן. עֲוֹן עֲקַבַי יְסֻבֵּנִי, מַאן עֲקַבַי, אִלֵּין אִינוּן כְּרָקָאַמָרָן. עֲוֹן עֲקַבַי יְסֻבֵּנִי, מַאן עֲקַבַי, אַלֵּין אִינוּן כְּרָזָא דִמְהֵימְנוּתָא, דִכְתִיב, וְיָדוֹ אוֹחָזֶת בַּעֲקַב עֵשָׂו, דָא הוּא עֲקֵיכָא, וְאִינוּן עֲקַיבִין דְמִסְתַּכְּלִין בְּהוֹ תְּדִיר, בְּהַהוּא חוֹבָאדְּרָשׁ בֵּיה בַּר נָשׁ תָּדִיר בַּעֲקַבוֹי.

128. תָּא חֲזֵי, מַה פְּתִיב הוֹי מוֹשְׁבֵי הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשְּׁוְא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה. בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא: דְּרָשׁ בֵּיה בַּעֲקָבָע, וְלָא חַיֵּישׁ עֲלֵיה, וּלְבָתַר אִתְתַקָף וְאִתְעֲבֵיר בַּעֲבוֹת הָעֲגָלָה, וְאִתְתַקַף הַהוּא חֶטְאָה, וְאָקְטֵי לֵיה בָּהָאי עַלָמָא, וּבְעַלָמָא רָאָתֵי.

129. זַכָּאִין אִינוּן צַדִּיקַיָּיא, דְיָרְעִין לְאִסְתַּמְרָא מֵחוֹבֵיהוֹן, וְאִינוּן מְפַשְׁפְּשִׁין תָּרִיר בְּעוֹבָרַיְיהוּ, בְּגִין דְּלָא יִשְׁתַּכַּח עֲלַיְיהוּ מְקַטְרְגָא בְּהַאי עַלְמָא, וְלָא יִסְטוּן עֲלַיְיהוּ לְעַלְמָא רְאָתֵי, דְהָא אוֹרַיְיתָא מְתַקָנָא לְהוֹ אָרְחִין וּשְׁבִילִין לְמֵיהַךְ בְּהוֹ, דִּכְתִיב דְּרָכֶיהָ רַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֵיהָ שָׁלוֹם.

9. "And Yosef remembered the dreams"

The commentators stress the importance of remembering one's dreams and presenting them to a sympathetic audience of friends in order to obtain a favorable interpretation. The necessity of obeying every last precept of the Torah is also discussed. The rabbis use the example of King Solomon, who ruined his posterity by disobeying the injunction against polygamy. Rabbi Yosi comments on the verse "Treasures of wickedness profit nothing." That is to say, wealth gained in an impure manner will soon disappear, but the righteous life of Torah study endures. The Relevance of this Passage

Dreams can assist us in our spiritual development. However, our dreams should only be interpreted by someone who loves us, since the interpretation itself influences its physical manifestation. The Light of this passage helps bring loving people into our lives when the need for dream interpretation arises. In addition, the passage allows our dreams to be derived from the highest realms of the spiritual atmosphere, ensuring positive and truthful messages. Pertaining to the verse "Treasures of wickedness profit nothing", the Zohar teaches us that a narcissistic, self-serving pursuit for wealth, power, and position will ultimately lead to ruin in some area of life. The influences emanating from the Hebrew verses imbue us with wisdom and strength to resist trading away life's true fulfillment-- marriage, children, friendship, and spiritual fulfillment--for the fleeting pleasure of ego gratification.

130. "And Yosef remembered the dreams which he had dreamed" (Beresheet 42:9). Rabbi Chiya opened the discussion with the verse: "Do not rejoice when your enemy falls, and do not let your heart be glad when he stumbles" (Mishlei 24:17). Come and behold: The Holy One, blessed be He, created man, so that he would be worthy of His glory, serve Him always, and be occupied with the Torah day and night, because the Holy One, blessed be He, ever takes delight in the Torah. 130. וַיִּזְבּוֹר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לְהֶם וּגו׳. רִבִּי חִיָּיא פְּתַח וַאֲמַר, בִּנְפּוֹל אוֹיִבְךָ אַל תִּשְׂמַח וּבִכָּשְׁלוֹ אַל יָגֵל לִבֶּךָ. תָּא חֲזֵי, קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עֲבַר לֵיה לְבַר נָשׁ, דְיִזְבֵי לִיקָרָא דִילֵיה, וּלְשַׁמָּשָׁא קַמֵּיה תְּדִירָא, וּלְאִשְׁתַּדְלָא בְּאוֹרַיְיתָא יְמָמָא וְלֵילֵי, בְּגִין דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אִתְרְעֵי בָּה בְּאוֹרַיְיתָא תַּדִיר. 132. וְכֵיוָן הִבְרָא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא לְאָדָם, יְהַב קַמֵּיה אוֹרַיְיתָא, וְאוֹלֵיף לֵיה בָּה לְמִנְרַע אָרְחָהָא. מְנָלָן, הִכְתִיב אָז רָאָה וַיְסַפְּרָה הֱכִינָה וְגַם חֲקָרָה. וּלְבָתַר, וַיֹּאמֶר לָאָדָם הֵן יִרְאַת ה׳ הִיא חָכְמָה וְסוּר מֵרָע בִּינָה. בֵּיוָן דְאִסְתַּבַל בָּה, וְלָא נָטֵיר לָה, עֲבַר עַל פִּקוּדָא רְמָארֵיה, וְאִתְפַּס בְּחוֹבֵיה.

132. וְכָל אִינוּן דְּעָבְרוּ עַל מִלָּה חָדָא דְאוֹרַיְיתָא, אִתְּפָסוּ בָה. שְׁלֹמה מַלְכָּא, דְּאִתְחַבָּם עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא, עֲבַר עַל מִלָּה חָדָא דְאוֹרַיְיתָא, וְגָרֵים לֵיה לְאִתְעֲבָרָא מַלְכוּתֵיה מִנֵּיה, וּלְאִתְפַּלְגָא מַלְכוּתָא מִן בְּנוֹי, מַאן דְאַעֲבַר עַל אוֹרַיְיתָא עַל אַחַת בַּמָה וְכַמָּה.

133. וְיוֹסֵף דַהֲוָה יָדַע אוֹרַיְיתָא, וַאֲחוֹי נָפְלוּ בִּידֵיה, אַמַּאי גִּלְגַל עֲלַיְיהוּ כָּל גִּלְגוּלָא דָא, וְהָא אִיהוּ יָדַע אוֹרַיִיתָא דְּאוֹלִיף לֵיה אֲבוֹי. אֶלָא, ח״ו דְיוֹסֵף גִּלְגַל עַלַיִיהוּ גִּלְגוּלִין לְנַקְמָא מִנַּיְיהוּ, אֶלָא כָּל דָּא לָא עַכַּר, אֶלָא לְאַיִיתָאָה לַאֲחוּהָ בִּנְיָמן לְגַבֵּיה, דְּתֵיאוּבְתֵּיה הֲוָה לְגַבֵּיה, וְאִיהוּ לָא שָׁבַק לַאֲחוֹי לְמִנְפַּל, דְהָא כְתִיב וַיְצֵו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת בְּלֵיהֶם בָּר וגו׳, וְכָל דָא בְּגִין דְלָא יִנְפָּלוּן.

134. ר׳ וְהוּדָה אֲמַר, כַּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא לְסִיהֲרָא, הֲוָה אִסְתַּכַּל בָּה תָּרִיר, בְּדִכְתִיב, תָּמִיד עֵינֵי ה׳ אֱלֹהֶיךָ בָּה, אַשְׁגָחוּתָא דִילֵיה בָּה תָּרִיר, וּכְתִיב אָז רָאָה: דְהָא שִׁמְשָׁא בְּאַשְׁגָחוּתָא דִילֵיה בָּה, אִתְנְהֵיר. וַיְסַבְּרָה, מַאי וַיְסַבְּרָה, בְּמָא דְאַתְ אָמֵר מִקוֹם סַפִּיר אֵבָנֵיהָ.

135. הֶכִינָהּ: דְּאִיהִי יָתְבָא בְּתִקוּנָא, בִּתְרֵיסַר הְחוּמִין, מִתְפַּלְגָא בְּשָׁבְעִין קְסִירִין, אַתְקֵין לָה בְּשָׁבְעָה סַמְכִין עִלָּאִין, לְאִתְנַהֲרָא וּלְיַתְבָא עַל שְׁלִימוּ. וְגַם חֲקָרָה: לְאַשְׁגָחָא עֲלָה תָּרִיר, זִמְנָא בָּתַר זִמְנָא, דְּלָא פָּסֵיק לְעָלְמִין.

131. When the Holy One, blessed be He, created Adam, He put the Torah before him and taught him how to know its ways. How do we know this? From the words: "Then he saw it, and declared it; he established it, yea, and searched it out," which is followed by: "And to man he said: Behold, the fear of Hashem, that is wisdom; and to depart from evil is understanding" (Iyov 28:27-28). Because he inquired into her, but did not keep her, he transgressed the command of his Master and was caught for his sin.

132. All those who transgress one precept of the Torah are caught for it. King Solomon, who was wisest among all the people in the world, transgressed only one precept of the Torah BY HAVING MANY WIVES and caused his kingdom to pass on from him BECAUSE, AS THE SAGES SAID, ASHMEDAI (ASMODEUS) MADE AN IGNORANT MAN OF HIM and caused his kingdom to be divided from the time of his sons. This is even truer for those who transgress MANY PRECEPTS OF the Torah.

133. HE ASKS: Yosef knew the Torah, AND HER WORDS "YOU SHALL NOT AVENGE, NOR BEAR ANY GRUDGE" (VAYIKRA 19:18). Why then, when his brothers fell into his hands, did he bring upon them all these things, when he knew the Torah his father had taught him? HE REPLIED: Heaven forbid TO THINK that Yosef took revenge upon them. He did it only to bring his brother Binyamin to him, for he longed for him. He did not leave his brothers wanting, as it is written: "Then Yosef gave orders to fill their sacks with grain" (Beresheet 42:25), so they would not come to grief.

134. Rabbi Yehuda continued WITH THE VERSE: "THEN HE SAW IT..." (IYOV 28:27). When the Holy One, blessed be He, created the Moon, THE NUKVA, He beheld her constantly, as it is written: "The eyes of Hashem your Elohim are always upon it" (Devarim 11:12), for she was constantly under His care. It is written: "Then he saw"; he saw that the Sun, ZEIR ANPIN, by looking AT THE NUKVA became illumined, FOR HE DOES NOT RECEIVE SIGHT, THE SECRET OF CHOCHMAH, EXCEPT WHEN HE IS UNITED WITH THE NUKVA. He asks: In the phrase: "And declared it (Heb. vaysapera) (Ibid.)," what does "vaysapera" mean? HE ANSWERS, The same as in the verse: "The stones of it are the place of sapphires" (Heb. Sapir) (Ibid. 6); IT IS DERIVED FROM THE SFIROT AND ILLUMINATION.

135. "He established it" together with her mendings so she would be divided into twelve groups and be given to seventy angels. He fixed for her seven supernal pillars through which she would receive lights and exist in wholeness. The phrase: "And searched it out" MEANS HE SEARCHED HER OUT AND attended to her always SO THAT THE OTHER SIDE WILL NOT NOURISH ITSELF FROM HER. 136. He then warned man thus: "And to man he said, 'Behold, the fear of Hashem, that is wisdom; and to depart from evil is understanding'" (Iyov 28:28). Because of "the fear of Hashem," THE NUKVA is adorned with all the lower ones so they will learn to fear and know Hashem through her strength. SHE IS THEREFORE CHOCHMAH and "to depart from evil is understanding (Heb. binah)." The separation of pollution so it will not approach HOLINESS is the purpose of the existence of Binah, THAT IS, the knowledge and beholding of the glory of the highest King.

137. Rabbi Yosi rose one night to study the Torah. There happened to be a Jew there, whom he met in that house. Rabbi Yosi opened the discussion with the verse: "Treasures of wickedness profit nothing: but righteousness (also: 'charity') delivers from death" (Mishlei 10:2). "Treasures of wickedness profit nothing" are those who are not occupied with the study of the Torah, but follow worldly matters and gather wicked treasures. Of them it is written, "But those riches perish by evil adventure" (Kohelet 5:13), because they are wicked treasures.

138. "But righteousness delivers from death" refers to those who are occupied with the study of the Torah and know how to study her ways, for the Torah is called the Tree of Life and Righteousness, as it is written: "And it shall be accounted righteousness in us" (Devarim 6:25). Another explanation of "but righteousness delivers from death" is that it refers to charity given to the poor. There are two ways to read and understand it: THE WORD RIGHTEOUSNESS may be understood as the Torah, or it may simply mean charity, yet all is one.

139. That Jew said you may read IN THE WORD RIGHTEOUSNESS the meaning of peace. Rabbi Yosi said to him, Assuredly, she is called peace. The Jew rose to study THE TORAH with him. The Jew quoted the verse: "He who tills his land shall have plenty of bread: but he who follows after vain persons shall have poverty enough" (Mishlei 28:19). This verse is difficult to understand. How could King Solomon, who was the wisest of all men, say that a man should strive to cultivate the earth, till it, and neglect everlasting life?

140. HE REPLIED: There is a mystery here. He then guoted the verse: "And Hashem Elohim took the man, and put him into the Garden of Eden to till (also: 'to worship') it and to keep" (Beresheet 2:15). It has already been explained that it refers to worship by sacrificing. Come and behold: "to till it" is the Upper King, THAT IS, IT REFERS TO THE DRAWING OF PLENTY OF BLESSINGS FROM THE UPPER KING, ZEIR ANPIN; and "to keep" is the lower king, THAT IS, IT **REFERS TO THE KEEPING OF PLENTY RECEIVED BY THE LOWER** KING, THE NUKVA. THE VERSE REFERS TO the upper world, ZEIR ANPIN, and the lower world, THE NUKVA. HE FURTHER EXPLAINS THAT "to till it" is in the secret of Remember, ZEIR ANPIN, and keep is in the secret of Keep, THE NUKVA. THEREFORE IN THE FIRST TABLES OF THE TESTIMONY IT IS WRITTEN: "REMEMBER THE SHABBAT DAY" (SHEMOT 20, 8), AND IN THE SECOND TABLES OF THE TESTIMONY IT IS WRITTEN, "KEEP THE SHABBAT DAY" (DEVARIM 5:12).

136. וּלְּבָתַר אַזְהַר לֵיהּ לְבַּר נָשׁ, וַאֲמַר, וַיֹּאמֶר לָאָדָם הֵן יִרְאַת ה׳ הִיא חָכְמָה וְסוּר מֵרַע בִּינָה, הְהַאי מִתְעַטְרָא עַל תַּתָּאי, לְדַחֲלָא, וּלְמִנְדַע לֵיה לְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָה. וְסוּר מֵרָע בִּינָה, בְּרִירוּ מִפְּסָלוּתָא, דְּלָא לְמִקְרַב בַּהֲדֵיה, וּכְדֵין אַשְׁגָחוּתָא רְבִינָה, לְמִנְדַע וּלְאִסְתַּבְּלָא בִּיקָרָא דְמַלְבָּא עָלָאָה.

לאשתרלא יוסי חר, בלולוא קם רבּי .137 באורייתא, והוה תמן עמיה חד יוראי, האערע ביה לא יועילו ואמר, יוסי בההוא ביתא. פתח לא יועילו ממות. תציל אוצרות רשע וצרקה אוצרות רשע, אלין אינון דלא משתדלי באורייתא, ואזלי בתר מלי דעלמא, וּלמכנשׁ אוֹצרין החיוּבא, מַה כַּתִיב וָאַבָר הַעשֵׁר הַהוּא בָּעְנָיָן רַע, בָּגִין הָאִינוּן אוצרות רשע.

138. וּצְרָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת, אְלֵין דְּמִשְׁתַדְלֵי בְּאוֹרַיְיתָא, וְיָרְעִין אוֹרְחָהָא לְאִשְׁתַּדְלָא בָה, דְּהָא אוֹרַיְיתָא עֵץ חַיִּים אִקְרֵי, וְאִתְקְרִיאַת צְרָקָה, דִּכְתִיב וּצְרָקָה תִּהְיֶה לָנוּ. דָּבָר אַחֵר, וּצְרָקָה תַּצִיל מִמָּוֶת, דָּא צְרָקָה מַמָּשׁ, וּבִתְרֵין גְּווּנִין אִיהוּ, וּבִתְרֵין סְטְרִין, קָרֵי בֵיה אוֹרַיִיתָא, וְקָרֵי בֵיה צְרָקָה, וְכֹלָא חַר.

139. אֲמַר הַהוּא יוּדָאי, וְקָרֵי בֵיהּ שָׁלוֹם, אֲמַר רִבִּי יוֹסֵי, הָכֵי הוּא וַהַּאי דְאָקְרֵי שָׁלוֹם. קָם הַהוּא יוּדָאי, וְאִשְׁתַּתַף בַּהֲרֵיהּ, פְּתַח הַהוּא יוּדָאי וַאֲמַר, עוֹבֵר אַדְמָתוֹ יִשְׂבַע לָחֶם וּמְרַהֵף רֵקִים יִשְׂבַע רֵישׁ. הַאי קָרָא קַשְׁיָא, וְכִי שְׁלֹמֹה מַלְבָּא דְאִיהוּ חַבִּים מִבָּל בְּנֵי עַלְמָא, הֵיךְ אֲמַר דְיִשְׁמַהֵל בַּר נָשׁ לְמִפְלַח אַרְעָא, וּלָאִשִׁתַּדְּלָא אֵבַתִרוֵה, וִישָׁבּוֹק חַיֵּי עַלְמָא.

140. אֶלָּא רָזָא אִיהוּ. פְּתַח וַאֲמַר, וַיִּקַּח ה׳ אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּיחֵהוּ בְגַן עֵרֶן לְעָבְרָה וּלְשָׁמְרָה, וְאוֹקְמוּהָ בְּרָזָא רְקַרְבָּנִין אִיהוּ. תָּא חֲזֵי, לְעָבְרָה: הָא מַלְבָּא עִלָּאָה. וּלְשָׁמְרָה: הָא מַלְבָּא תַּתָּאָה. עַלְמָא עַלְאָה, וְעַלְמָא תַּתָּאָה. לְעָבְרָה בְּרָזָא דְזָכוֹר, וּלִשְׁמַרָה בְּרָזָא דְשָׁמוֹר. 141. וּבְגִין כָּךָ, עוֹבֵר אַרְמָתוֹ דָּא גַן עֵרֶן, דְּאִצְטְרִיךָ לְמֶעְבֵּר וּלְמִפְלַח, וּלְאַמְשָׁכָא לָה בִּרְכָאן מִלְעֵילָא, וְכַּר אִתְכָּרְכָא וְאִתְמַשְׁכָא לָה בִּרְכָאן מִלְעֵילָא, אִיהוּ נְמֵי אִתְכָּרְךָ בַּהֲרָה. תָּא חֲזֵי, דְכַהֲנָא הִמְכַרֶך, מִמִי אִתְכָּרַך בַּהֲרָה. תָּא חֲזֵי, דְכַהֲנָא הִמְכָרֵך, מִתְכָּרֵך. כד״א וַאַנִי אֲכָרְכֵם. וּבְגִין כָּךָ, עוֹבֵד אַדְמָתוֹ מִשְׁבַּע לָחֶם, דָּא הוּא מְזוֹנָא רִלְעֵילָא. וּמְרַהֵּף רֵקִים: מַאן דְיִתְדַבַּק בְּסְטְרָא אָחֲרָא, דְאִיהוּ מְרַהֵף רֵקִים: יִשְׂבַע רֵישׁ וַדַּאִי. אֲמַר רְבִי יוֹסֵי, זַכָּאָה אַנְתָּ, דְזָכִית לְהַאי מִלָה.

142. תוּ פְּתַח וַאֲמַר קְרָא אֲבַתְרֵיהּ, אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת, דָּא הוּא בַּר נָשׁ, דִּמְהֵימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיך הוּא בֵּיה, בְּגוֹן רִבִּי יֵיסָא סָבָא, דְאַף עַל גָּב דַהֲוָה לֵיהּ מֵיכְלָא דְהַהוּא יוֹמָא לְמֵיכַל, לָא הֲוָה מֵתְקֵין לֵיהּ, עַר דְּשָׁאֵיל מְזוֹנֵיהּ קַמֵּי מַלְבָּא קַדִּישָׁא, לְבָתַר דְּצַלֵּי צְלוֹתֵיהּ, וְשָׁאֵיל מְזוֹנֵיה קַמֵּי מַלְבָּא קַדִּישָׁא, לְבָתַר מְתַקֵּין, וַהֲוָה אֲמַר תָּדִיר, לָא נְתַקֵּין, עַר דְיִנָּתְנוּן מְמֵקֵין, וַהֲוָה אֲמַר תָּדִיר, לָא נְתַקֵּין, עַר דְיִנָּתְנוּן מְבֵּי מַלְבָּא.

143. וְאָץ לְהַעֲשִׁיר לֹא יִנָּקָה, בְּגִין דְּלָא בָּעָא לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרַיִיתָא, דְאִיהִי חַיִּין דְּעַלְמָא בִין, וְחַיִּין דְעַלְמָא רְאָתֵי, הַשְׁתָּא רְאִיהִי שֵׁעְתָּא לְאִשְׁתַּדְלָא בְּאוֹרַיְיתָא, נִשְׁתַּדֵל.

144. פְּתַח הַהוּא גַבְרָא בְּרָזָא דְחֶלְמָא וַאֲמַר, וַיִּזְבּוֹר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וּגו׳. וַיִּזְבּוֹר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת, וְכִי יוֹסֵף אַמַּאי אַרְבַּר לוֹן אִינוּן חֲלוֹמוֹת דְּחָלַם לְהוֹ. וּמַה סַגְיָא לֵיה אָלוּ לָא אַרְבַּר לְהוֹ, דְהָא יוֹסֵף חַבִּים הֲוָה, וּכְתִיב כָּל עָרוּם יַעֲשֶׂה בִרַעֵת וּכִסִיל יִפָּרשׁ אַוָּלֵת.

145. אֲכָל, בֵּיוָן דְּחָמָא דְאִינוּן אָתּוֹ, וְסָגְרֵי לֵיהּ אַפִּין עַל אַרְעָא, בְּרֵין אִרְבַּר מִמַּה דְּחָלַם לְהוֹ, בַּד הֲוָה עִמְהוֹן, הְכְתִיב וְהִנֵּה קַמָּה אֲלֵמָתִי וְנֵם נִצָּבָה וְהַנֵּה תְסֵבֶּינָה אֲלֵמוֹתֵיכֶם וַתִּשְׁתַחֲוֶינָה לַאֲלָמָתִי, בְּשַׁעְתָא רְסַבֶּינָה אֲלֵמוֹתֵיכֶם וַתִּשְׁתַחֲוֶינָה לַאֲלָמָתִי, בְּשַׁעְתָא רְחָסֶבָּינָה אֲלֵמוֹתֵיכֶם וַתִּשְׁתַחֲוֶינָה לַאֲלָמָתִי, בְּשַׁעְתָא רְחָסָבָינָה אַלַמוֹתֵיכֶם וַתִּשְׁתַחֲוֶינָה לַאֲלָמָתִי, בְּשַׁעְתָא רְחָסָבָינָה אַלַמוֹתֵיכָם אַרְצָה, בְּרֵין וַיְזְבּוֹר יוֹסֵף אֶת הַחֵלוֹמוֹת אֲשֵׁר חָלַם, הָהָא חָמָא הַהֵוֹן קַיִימֵי.

141. Therefore, "He that tills his land" (Mishlei 12:11) refers to the Garden of Eden, IN THE NUKVA, for man should work and draw blessings on it from ZEIR ANPIN above. When it is blessed and blessings pour on it from above, MAN is blest with it. Come and behold: When the priest blesses, he is also blessed, as it is written: "and I will bless them" (Bemidbar 5:27). Hence, "He that tills his land" TO DRAW PLENTY ON THE NUKVA, "shall have plenty of bread," nourishment from above, WHICH HE EARNS BY HIS WORK, FOR HE WHO BLESSES IS BLESSED. "...but he that follows vain persons," he who cleaves to the Other Side, which follows vain persons, surely "shall have poverty enough." Rabbi Yosi said to him, Happy are you to have merited this.

142. He then cited A VERSE that comes after THE VERSE, "HE THAT TILLS HIS LAND." IT IS, "A faithful man shall abound with blessings" (Mishlei 28:20), which alludes to a man who has faith in the Holy One, blessed be He, such as Rabbi Yesa Saba (the elder), who, though he had food for that day, did not set the table before praying for food before the holy King. After praying and asking for nourishment from the King, he would set the table. He always said: Let us not set the table until NOURISHMENT is given from the King's house.

143. "But he who makes haste to be rich shall not go unpunished" (Mishlei 28:20), because he did not want to study the Torah, which is life in this world and life in the world to come. Now is the time to be occupied with the Torah. Let us do so.

144. The man opened with the mystery of the dream. He said: "And Yosef remembered the dreams which he had dreamed about them." HE ASKS ABOUT THE WORDS: "And Yosef remembered the dreams." Why did Yosef remember the dreams he had about them? What would have happened if he forgot them, as Yosef was wise and studied the verse, "a prudent man acts with knowledge: but a fool lays bare his folly" (Mishlei 13:16)?

145. HE REPLIES: When Yosef saw them bowing before him with their faces to the earth, he remembered the dream he dreamed about them, as it is written, "and, lo, my sheaf arose, and also stood upright; and, behold, your sheaves stood round about, and bowed down to my sheaf" (Beresheet 37:7). For when he saw his brothers prostrating themselves before him, as it is written, "and Yosef's brothers came, and bowed themselves down before him with their faces to the earth", then, "Yosef remembered of the dreams which he had dreamed," that is, he saw them coming true. THUS, "AND YOSEF REMEMBERED THE DREAMS" MEANS THAT HE SAW THAT THEY CAME TRUE. 146. "And Yosef remembered the dreams which he had dreamed" can also mean that he was reminded of them because there is no forgetfulness before the Holy One, blessed be He. A man should remember a good dream, so it is not forgotten, for then it is realized. But if it is forgotten by him, it is forgotten ABOVE AND DOES NOT COME TRUE.

147. Come and behold: A dream that was not interpreted resembles an unopened letter, FOR THE DREAMER DOES NOT DERIVE ANY BENEFIT FROM IT. Come and behold: He who does not remember THE DREAM acts as if he did not know HOW TO INTERPRET IT. Therefore, whoever forgets his dream and cannot recall it, will find his dream unfulfilled. Yosef therefore remembered his dream and never forgot it, so it would come true. He waited for it all the time. He said to them, "You are spies" (Beresheet 42:9). Although he remembered the dream, he said nothing except, "You are spies."

148. Rabbi Yosi continued with the verse, "For a dream comes through a multitude of business; and a fool's voice is known by a multitude of words" (Kohelet 5:2). HE EXPLAINED THAT "a dream comes through a multitude of business" means there are many who help the dream endure, including chiefs and grades upon grades, for some dreams are all truth and some contain both truth and lies, THAT IS, ONE PART WILL COME TRUE AND ANOTHER WILL NOT. But the truly righteous are shown no lies in their dreams; they are shown only truth.

149. Come and behold: It is written of Daniel, "Then to Daniel, in a vision of the night," NAMELY, IN A DREAM, "the secret was revealed" (Daniel 2:19) and "Daniel had a dream and visions of his head as he lay upon his bed: then he wrote his dream" (Daniel 7:1). Had the dream contained lies, the book of Daniel would not be among the scriptures. But when the souls of the truly righteous ascend during sleep, only holy beings join them. These holy beings tell them true words, enduring words, that never lie.

150. You may say that King David never had a good dream. It may be concluded that he saw untrue things. YET IN FACT HE WAS FULL OF KINDNESS AND THE GRACE OF HASHEM. HE ANSWERS, Surely it was because he spent his days shedding blood and engaging in war. Thus all his dreams were bad dreams about destruction, waste, blood, and bloodshed, and not peaceful dreams. 146. תוּ, וַיִּזְכּוֹר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם, אַרְכַּר לוֹן, בְּגִין דְלֵית וַשִׁיוּ קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיך הוּא, דְּהָא חֶלְמָא דְּאִיהוּ טָבָא, בָּעֵיבַר נָשׁ לְאַרְכָּרָא לֵיה, דְּהָא יִתְנְשֵׁי, וּכְרֵין אִתְקַיַּים, דְהָא בְּמָה רְאִתְנְשֵׁי קַמֵּיה דְבַר נָשׁ, הָכֵי אִתְנְשֵׁי עֵלֵיה.

147. תָּא חֲזֵי, חֶלְמָא דְּלָא אָתְפַּשֵׁר, בְּאִגַּרְתָּא דְּלָא מִתְקַרְיָא, וְתָּא חֲזֵי, בְּגִין דְּלָא אִדְכַר, בְּמַאן דְּלָא יָדַע לֵיה, וְעַל דָּא, מַאן דְּאִתְנְשֵׁי מִנֵּיה חֶלְמָא, וְלָא יָדַע לֵיה, לָא קַיִימָא עֲלֵיה לְאִתְקַיִימָא, וּבְגִין דָּאָ, יוֹסֵף הֶוָה דָּכֵיר חֶלְמֵיה, בְּגִין לְאִתְקַיִימָא, בְּגִין דְלָא יִתְנְשֵׁי חֶלְמָא מְנֵיה לְעָלַם, וַהֲוָה מְחַכֶּה לֵיה תָּדִיר. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם, אִיהוּ דָּכֵיר חֶלְמָא, אֵכָל מִלָּה לָא אֲמֵר לוֹן, אֵלָא מְרַגְּלִים אַתֶם.

148. אַתח ר׳ יוֹסֵי וַאֲמַר, בִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרוֹב עְנְיָן וְקוֹל בְּסִיל בְּרוֹב דְּבָרִים. בִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרוֹב עְנָיָן, הָא אוֹקְמוּהָ דְּכַמָה אִינוּן סְמִיבִין בְּחֶלְמָא, וּמְמַנָּן הָא אוֹקְמוּהָ דְּכַמָה אִינוּן סְמִיבִין בְּחֶלְמָין מְנָהוֹן קְשׁוֹט בֵּלְהוּ, הַמְנָהוֹן דְאִית בְּהוֹן קָשׁוֹט וּכְרִיבוּ. אֲבָל לְאִינוּן זַבָּאֵי קְשׁוֹט, לָא אִתְגְלֵי לוֹן מִלִין בְּרִיבָן בְּלוּם אֶלָא בֵּלְהוּ קשׁוֹט.

149. תּא חֲזֵי, דָּנְיֵאל מַה בְּתִיב בֵּיהּ, אֱרַיָן לְדָנְיֵאל בְּחֶזְנָא דִי לֵילְיָא רָזָא גַּלֵּי, וּכְתִיב דֶּנְיֵאל חֵלֶם חֲזָה וְחֶזְוֵי רֵאשׁׁה עַל מִשְׁכְּבֵיה בֵּארַיִן חֶלְמָא כְתַב. וְאִי אִית בֵּיה מִלִּין כְּדִיבָן, אַמַאי אִיכְתִּיב בֵּין כְּתוּבִים. אֶלָּא אִינוּן זַכָּאֵי קְשׁוֹט, בְּשַׁעְתָּא דְּנִשְׁמַתְהוֹן סָלְקֵין, לָא מִתְחַבְּרָן בְּהוֹ, אֶלָא מִלִין קַדִּישִׁין, דְאוֹרְעִין לֵיה מְלֵי רָקָשׁוֹט, מִלִין קָיִימָן, דְּלָא מִשְׁקָרָן לְעָלְמִין.

150. וְאִי תֵימָא, הָא הְּנַן, דְּדָוִר מַלְבָּא, לָא חָמָא חֶלְמָא טָבָא, הָא אִשְׁהְמַע דַהֲוָה חָמֵי דָּוִר מִלְין דְּלָא קַשׁוֹט. אֶלָא וַדַּאי, בָּל יוֹמוֹי הֵוָה מִשְׁתַּדֵּל לְאוֹשְׁדָא דְמִין, וְאַנַּח קְרָבִין, וְכָל חֶלְמוֹי לָא הֲווֹ, אֶלָא חֶלְמִין בִּישִׁין, חוּרְבָא וְשׁוֹמְמוּתָא וְדָמָא וְאוֹשִׁירוּ דְּדָמִין, ולא חלמא רשׁלם. 151. וְאִי תֵימָא, לְבַר נָשׁ טַב אַחֲזִיאוּ לֵיהּ חֶלְמָא בִּישָׁא, הָבֵי הוּא וַדַּאי, בָּל אִינוּן בִּישִׁין דְזַמִינִין לְאִתְדַבְּקָא, עַל אִינוּן דְעָבְרֵי עַל פִּתְגָמֵי רְאוֹרַיְיתָא, וְאִינוּן עוֹנָשִׁין דְזַמִינִין לְאִתְעֵנָשָׁא בְּהַהוּא עַלְמָא, בַּלְהוּ חָמֵי, בְּגִין דְכָל שַׁעְתָּא יְהֵא דְחֵילוּ דְמָרֵיה עֵלֵיהּ, וְהָא אִתְעָרוּ, דִכְתִיב וְהָאֱלקִים עָשָׂה שֶׁיִירְאוּ מַלְפָנָיו, זֶה חֲלוֹם רָע. וְעַל דָּא, לְהַהוּא זַבָּאָה, אַחֲזִיוּ לֵיהַ חֶלְמָא בִּישָׁא, בְּמָה דְאִתְמֶר.

152. תָּא חֲזֵי, דְּהָא תָּנִינָן, דְהַהוּא בַּר נָשׁ, דְּחָמֵי חָלְמָא, בָּעֵי לֵיהּ לְמִפְתַּח פּוּמֵיהּ בֵּיהּ, קַמֵּי בְּנֵי נָשָׁא חָלְמָא, בָּעֵי לֵיהּ לְמִפְתַח פּוּמֵיהּ בֵּיהּ, קַמֵּי בְּנֵי נָשָׁא דְרַחֲמֵי לְזָגבִיה, דְרַחֲמֵי לֵיהּ, בְּגִין דְיִסְתַּלַק רְעוּתָא דִלְהוֹן לְגַבֵּיה לְטַב, וְיִשְׁתַבּח רְעוּתָא וּמְלָה לְטַב, וְיִשְׁתַבּח רְעוּתָא וּמְלָה כַּלָא, לְטַב, וְיִפְתְחוּן פּוּמֵיִיהוּ לְטַב, וְיִשְׁתַבּח רְעוּתָא דְלָהוֹן לְגַבֵּיה לְטַב, וְיִשְׁתַבּח רְעוּתָא וּמְלָה בֹּלָא לְטַב, וְיִפְתְחוּן פּוּמַיִיהוּ לְטַב, וְיִשְׁתַבּח רְעוּתָא וּמְלָה בֹּלָא, לְטַב, רְעוּתָא דְכֹלָא, וּמָלָה וּמָלָה דְאִיהִי מַחֲשָׁבָה, שַׁרוּתָא דְכֹלָא, וּמָלָה וּמָלָה דְאִיהוּ סִיּוּמָא דְכֹלָא, וְעַל דָא אִשְׁתַבַח דְהָאָא שְׁלַמָן, וּמְלָה, וּבְעָינָן רְחִימִין הְבָרַזָא עָלָאָה, וּבְגִין בָּרָ אִתְקַיַים בּלָא, שְׁלִימוּ אִיהוּ בְּרָזָא עָלָאָה, וּבְנִין בָרָ אִתְקַיַים בּלָא, שְׁרִמון דְבַר נָשׁ לְאִתְקַיִימָא בְּהָוּזוּ טָּרָזוּ פּנָקא, וּבָרָא, וּבָרָזָא עָלָאָה, וּבְעָינָן בָרָחִימון הָבַר הָא, מִיּתוּן הָבָר גָשׁ לָאַתְקַיִימָא בְּתָהוּא מָלָבוּת בַּלָא, שְׁרָמָן וּבָנִים בּנָיז שָּלָמוּ אִיהוּ בּנָשָא, וּבָלָא, וּבָניה, וּבָעָא, וּתְקַיַים בּלָא, שִׁרוּמוּ וּבָרָז שָּרוּהוּא פּהָרָא, וּבָרָזא, בָרָז, עָלָא, וּבָנים בּלָא, וּבָר, וּעָנָן בְתִינָן וּבָבּיה, וּבַרָין בָּרָאָא בָרָזים בּלָא, וּבָר, וּבָרָאָא בָרָבָא, וּבָר, וּבָרָאָא בָרָזין בּבּעָינָן וּים בּיַים בּיהוּהוּ בָים הַיּהוּה בּרָזָא פּיהוּוּ בּרָין אַרָּיהן בּרָזין בּיָשָּתַין הָיהָיהוּים בּרָזין בּעָתוּים בּיַים בּרָין אַיהוּוּ בּרָזין בּיהוּים בּרָין בּעוּים בּרָין דָיהוּהוּין הַיּיהוּוּן רָיהַיהוּשָּים בּירָין הַשָּים בּיים בּיה בָיה מָיהוּים בּתוּים בּירָשָּיה בּיהוּים בּירָשָּים בּיָשָּים בּירָים בּירָשָּיהוּה בּרַין בּיּשָּיה בּיהוּים בּיים בּיּים בּיּשָּיה בּיהָיה בּיהָיה בּיהוּין בּיּין בּיין בּין בּיי בּעָשָּיה בּיןין בּייהוּוּהן בּירָין הַין הַיּין הַיּים בּיין בּיין בּיין בּייה בּין בּיּיָא בָיין הַיּין בּייה בּיין בּיין בּיין בּייַין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייָין בּייָן בּייָין בּיין בּיּיָין בּיין בּיין בּיין בּיין בָיין בּיי

153. וּבְגִין כָּךָ, קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אוֹדַע לֵיהּ לְבַר נָשׁ, כָּל חַד וְחַד, בְּהַהוּא דַרְגָּא דִילֵיהּ, כְּמָה דְאִיהוּ, וּבְהַהוּא גַוְוּנָא דְּכָל חַד וְחַד אֲמַר דִּיהֵא חֶלְמָא. אֲמַר הַהוּא יוּדָאי, וַדַּאי דְחֶלְמָא לָאו אִיהוּ אֶלָא לְבַר נָשׁ זַכָּאָה, דָאִיהוּ חָמָא חֵלִמָא כִּרְקָא חָזֵי.

על נאים נש ותא .154 ,לעילא בעלמא נשמתיה טהירין, חבילי רעאלת, וכמה ופגעין בה בההיא נשמתא, בעלמא, זכאה היא, סלקא לעילא וחמאת מה החמאת, ואי לַאו, אַתאַחַרָת בַּהַהוּא סָטָרָא, וּמוֹדִיעִין לַה מַלִין כדיבן, או מלין דומינין למיתי לזמן קריב, אתער ההיא נשמתא דביה, איהי מודעא ליה מה רְחַמֵאת.

155. וְעַל דָא, לְבַר נָשׁ דְּלָאו אִיהוּ זַבָּאָה, מוֹרִיעִין לֵיהּ חֶלְמָא טָבָא, דְּלָאו אִיהוּ קְשׁוֹט, בּלָא בְּגִין לְאַסְטָאָה לֵיהּ, מֵהַהוּא אֹרַח קְשׁוֹט, בֵּיוָן דְּאִיהוּ אַסְטֵי אוֹרְחֵיהּ מֵאֹרַח קָשׁוֹט, מְסָאֲבִין לֵיהּ. דְּכָל מַאן הָאָתֵי לְאִתְדַבָּאָה, מְדַבְּאִין לֵיהּ, וּמַאן דְּאָתֵי לָאָסָתַאַבָא, מִסָאֵבִין לֵיהּ, הָא וַדָּאי אָתַמַר הָכֵי.

151. It may be asked how a good man could POSSIBLY be shown a bad dream. HE REPLIES: Surely all the evil is destined to cleave to those who transgress the words of the Torah, and the punishment destined for them in the world of truth was seen BY KING DAVID, so that the fear of his Master will be upon him at all times. THIS SETTLES THE QUESTION, HOW HE COULD HAVE SEEN UNTRUE THINGS? HE SAW THEM IN RELATION TO SINNERS, FOR WHOM THEY WERE REAL. HE WAS SHOWN THIS TO AROUSE THE FEAR OF HEAVEN IN HIM. It has been said with regard to the verse, "and Elohim does it, so that men should fear before him" (Kohelet 3:14) that it is a bad dream WHICH CAUSES A MAN TO BE FEARFUL. A righteous man is therefore shown a bad dream, as we have already said.

152. Come and behold; We have learned that when a man has a dream, he should speak about it,. He SHOULD SEEK AN INTERPRETATION before his friends, whose wishes will be favorable toward him and whose words will be expressed for his good. Thus THEIR wishes and words will be for the good. Their wishes, which is thought, NAMELY CHOCHMAH, is the beginning of everything, OF THE SFIROT, and the word, NAMELY, MALCHUT, is the completion of everything, OF THE SFIROT. Thus it is made whole by the supernal mystery, BECAUSE OF THE PRESENCE OF THE BEGINNING AND THE END OF THE SFIROT, and all of it comes true. MOREOVER, they ask for compassion for that man and ask that the good interpretation THEY GAVE will endure. Thus all is as it should be.

153. The Holy One, blessed be He, then lets each man interpret his dream according to his worth and grade. The Jew said: Assuredly, the dream is but for the righteous man, who sees dreams properly.

154. Come and behold: When a man sleeps in his bed, his soul departs and roams in the world above. It enters wherever it can, and camps of spirits that hover in the world meet the soul. If THAT MAN is righteous, THE SOUL ascends and sees good things. If he is not righteous, THE SOUL holds to the other side and is told lies or things that will happen in the near future.

155. Therefore, a man who is not righteous is shown a good but untruthful dream, so that he will turn from the way of truth. Once he turns, he is defiled, for whoever comes to be purified is purified, and whoever comes to be defiled is defiled. Assuredly this is so, as we have already learned. 156. יָּתְבוּ עַד דְּסָלֵיק צַפְּרָא, אֲמַר רִבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי לָא זָכַר שְׁמֵיה דְיוֹסֵף, בְּאִינוּן דְגָלִים, דְּכְתִיב דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיָם, וְלָא כְתִיב דֶּגֶל מַחֲנֵה יוֹסֵף, בְּגִין דְאִתְגָּאֵי עַל אֲחוֹי, וְהָא אִתְּמָר.

157. אֲמַר הַהוּא יוּדָאי, וַדַּאי שְׁמַעְנָא, דְיוֹסֵף אִיהוּ בְּעַלְמָא דִּדְכוּרָא, וְכֵלְהוּ שִׁבְטִין בְּעַלְמָא דְנוּקְבָא אִינוּן, וְעַל דָּא לָא אִתְבְּלֵיל יוֹסֵף עִמְהוֹן, בְּגִין דִּאִיהוּ בְּעַלְמָא דִּרְכוּרָא עִמְהוֹן.

158. מַה בְּתִיב, כֵּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחְנוּ, נָחְנוּ, זָאַנַחְנוּ מָבָּעֵי לֵיה. אַמַאי חָסֵר א׳. אֶלָא, בְּגִין הְרָזָא אַנַחְנוּ מִבְּעֵי לֵיה. אַמַאי חָסֵר א׳. אֶלָא, בְּגִין הְרָזָא דִבְרִית לָא אִשְׁתַּכַּח עמְהוֹן, אִסְתַּלַק מִתַּמָן א׳, דְהָא א׳ דְכוּרָא אִיהוּ, וְעַל דָא ב׳ אִיהִי נוּקְבָא, א׳ דְכוּרָא. וּבְגִין דָא, אִסְתַּלַק א׳ מִתַּמָן, וְאִשְׁתָּאֲרוּ אִינוּן נוּקְבֵי, לְגַבֵי שְׁכִינְתָא.

159. וּלְבָתַר אֲמָרוּ, בֵּנִים אֲנַחְנוּ, אִתּוֹסַף א׳, אֲמָרוּ וְלָא יָרְעֵי מַה קַאֲמָרוּ, בֵּנִים אֲנַחְנוּ, אִתּוֹסַף א׳, אֲמָרוּ וְלָא יָרְעֵי מַה קַאֲמָרוּ, בְּגִין דְּיוֹסֵף אִשְׁתַּבַח תַּמָן, וְאַשְׁלִימוּ מִלָה, וַאֲמָרוּ אֲנַחְנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנָרוּ שְׁנַים עַשָּׂרוּ אַנַחְנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנָים אִיהוּ שְׁנֵים עָשָּׁר עֲבָדֶיךָ אַחִים אֲנָחְנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים אַנַחְנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים שְׁנִים עָשָׂר עֵבָדֶיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים אַנִים אַנָּחָנוּ, מְנָלָן, דְּכְתִיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים שְׁנֵים אַנִיּהוּ שְׁנִים אַנָּחָנוּ, וְיוֹסֵף אִיהוּ בְּחוּשְׁבָנָא, אֲמָרוּ אֲנָחְנוּ, וְכַר לָא עָאל בְּחוּשְׁבָנָא, אֵמָרוּ נָחְנוּ.

160. אַמַר רִבּּי יוֹסֵי, כָּל הַנֵּי מִלִין הְקָאֲמָרָן הָכָא, קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא אִתְרְעֵי בְּהוֹ, הְהָא שְׁרִינְתָּא לָא אַעֲרֵי מֵהָכָא, כְּרִכְתִיב אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יי׳ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יי׳ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יי׳ וּלְחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ.

156. They sat till dawn. Rabbi Yosi said: Surely the name of Yosef was not mentioned among the standards, as it is written, "the standard of the camp of Efraim" (Bemidbar 2:18), rather than, "the standard of the camp of Yosef." The reason for this is that he exalted himself above his brothers, as we have already learned.

157. The Jew said: Surely I have heard that Yosef is of the world of the male, BEING OF YESOD OF ZEIR ANPIN, and all the tribes were of the world of the female, NAMELY THE SHECHINAH. Yosef therefore had no part in the standards, being of the world of the male.

158. It is written, "We (Heb. nachnu) are all one man's sons" (Beresheet 42:11). HE ASKS: Why is it written nachnu instead of the standard form anachnu? Why is the Aleph missing? HE ANSWERS, Because the secret of the Covenant, WHICH IS YOSEF, was not among them, the Aleph was gone AND IT WAS WRITTEN NACHNU. Thus, because the Aleph is male and Bet is female, the Aleph, YOSEF, was gone and only the female LETTERS OF nachnu remained with the Shechinah, WHICH CONTAINS THE SECRET OF THE TRIBES.

159. They later said: "We (Heb. anachnu) are true men" (Beresheet 42:11) with the letter Aleph added. They said it, yet knew not what they said, for it was because of Yosef that they uttered the complete word anachnu. How do we know this? From the verse, "And they said, 'Your servants are twelve, we are (Heb. anachnu) brothers'" (Beresheet 42:13), including Yosef. Thus, when YOSEF was included, they said anachnu, and when he was not, they said nachnu.

160. Rabbi Yosi said: All the things we have said delighted the Holy One, blessed be He, because the Shechinah did not depart from here. This is in accordance with the verse, "Then, they who feared Hashem spoke to one another: and Hashem hearkened, and heard it, and a book of remembrance was written before Him for those who feared Hashem and took heed of His name" (Malachi 3:16).

10. "And he put them all together into custody"

The Relevance of this Passage

Celestial influences arising from the twelve Signs impel, but they do not compel.

161. "And he put them all together into custody for three days" (Beresheet 42:17). Rabbi Elazar asked: Why for three days? HE ANSWERS, These three days correspond to the days of Shchem, of which it is written, "And it came to pass on the third day, when they were in pain" (Beresheet 34: 25). 161. וַיֶּאֶסוֹף אוֹתָם אֶל מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים. אֲמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, הַגֵּי תְּלַת יוֹמִין אַמַאי. אֶלָא הַגֵּי תְּלַת יוֹמִין, לְקֲבֵיל תְּלַת יוֹמִין רִשְׁכֶם, דְּכְתִיב וַיְהִי בַּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם בּוֹאֲבִים.

The verses relate the twelve signs of the zodiac to the twelve sons of Ya'akov and the twelve tribes of Israel. Yosef, who shows mercy to his treacherous brother, becomes a Patriarch. Rabbi Elazar speculates on the hidden meaning of this occurrence.

We have the power to rise above their influence. We transcend the signs and their corresponding negative influences as we visually connect with these ancient mystical texts.

162. תָּא חֲזֵי מַה פְּתִיב בֵּיהּ, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחְיוּ. לְאַחֲזָאָה, דָּא עָבַד אִיהוּ, כְּמָה דְאִינוּן עָבְדוּ בִשְׁכֶם, דְגָרְמוּ לְאַנְשֵׁי שְׁכֶם לְקַבְּלָא עֲלַיְיהוּ הַאי זֹאת, רָזָא דִבְרִית, וּלְבָתַר דַעֲבָדוּ קַיּוּמָא דָא, קְטִילוּ לוֹן, וְלָא אִשְׁתָּאַר מִנְּהוֹן חַד, וְאִיהוּ מַה כְּתִיב, זֹאת עֲשׂוּ וְחִיוּ, מ״ט בְּגִין דְאֶת הָאֱלקִים אֲנִי יָרֵא, נָטֵיר קְיָימָא, וְכָל גִּלְגוּלָא דָא לָא הָוָה, אֶלָּא בְּגִינֵיה דְבִנְיָמִין.

163. וַיּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ וגו׳. וַיּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיוּ: דָּא שִׁמְעוֹן וְלֵוִי, כְּמָה דַהֲוָה בְּקַרְמֵיתָא, דִּכְתִיב וַיּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הְנֵה בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא, מַה לְהַלָּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי, אוֹף הָכָא שָׁמְעוֹן וְלֵוִי.

164. תָּא חֲזֵי, מַאן אִישׁ. וּמַאן אָחִיו. אֶלָּא אִישׁ: דָּא שִׁמְעוֹן, כְּתִיב דָכָא אִישׁ, וּכְתִיב דָתָם וְהְנֵה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׁרָאֵל בָּא, מַה לְהַלָן מִשִׁמְעוֹן, אוֹף דָכָא נָמֵי שִׁמְעוֹן. וּבְגִין דְּאַהֲדַר בִּתְשׁוּבָה, בָּכָה וְאִתְנֶחָם עַל שִׁמְעוֹן. וּבְגִין דְאַהֲדַר בִּתְשׁוּבָה, בָּכָה וְאִתְנֶחָם עַל דָּא, וַאֲמַר לְלֵוִי, אֲכָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ, עַל דָּא אִתְבְּנֵי מַזָלֵיה שׁוֹר, כְּגַוְונָא דְמַזְלֵיה דְיוֹסֵף שׁוֹר, דִכְתִיב מַזָלֵיה שׁוֹר, הָכָר לוֹ, וּמַזָלֵיה דְשָׁמְעוֹן שׁוֹר אִיהוּ.

162. Come and behold: It is written with regard to this, "And Yosef said to them on the third day, 'this do, and live'." This teaches us that he did not act toward them as they did toward Shchem. They made the people of Shchem accept upon them this (Heb. zot)-THE NUKVA CALLED 'THIS', and the secret of the covenant, BECAUSE THE COVENANT, WHICH IS THE SECRET OF YESOD, IS ATTACHED TO HER. And when they were circumcised, they were killed and not one witness was left. But he said: It is written, "This do, and live," THAT IS, HE WILL LET THEM LIVE. The reason is that "I fear the Elohim" who keeps the Covenant. And everything he did was only for the sake of Binyamin, THAT IS, TO MAKE THEM BRING BINYAMIN.

163. "And they said one to the other, truly we are guilty" (Beresheet 42:21). The phrase, "one to another (lit. 'man to his brother')" refers to Shimon and Levi, just as in an earlier passage, "And they said one to another, behold, this dreamer comes" (Beresheet 37:19). Both verses refer to Shimon and Levi.

164. Come and behold: Who is the "man" and who is "his brother?" HE ANSWERS, The man is Shimon, who is here mentioned as man, as he is elsewhere, FOR EXAMPLE IN THE VERSE, "And behold, a man of the children of Yisrael came" (Bemidbar 25:6). In both verses, the man is Shimon. And since he repented, he cried and felt remorse for what he did and said to Levi, "Truly we are guilty." Therefore WHEN HE REPENTED, Shimon's sign became Taurus. THERE ARE TWELVE SIGNS THAT CORRESPOND TO THE TWELVE TRIBES, ARIES TO REUVEN, TAURUS TO SHIMON, AND SO ON. Shimon's sign is Taurus, just as Yosef's sign is, as it is written, "His firstling bullock, majesty is his" (Devarim 33:17).

11. "And took from them Shimon"

Judgments decreed against us are measured and meted out in accordance to the degree and severity of the judgments we pass on our friends and foes. Trust in The Creator encompasses certainty in the laws of cause and effect, which dictate that all our enemies will be correctly judged without our having to participate in the correction process. A person who has attained spiritual enlightenment accepts any wrongs committed against him as payment for negative actions he may have committed in the past. This wise perspective is stimulated by the Divine Light of this Hebrew script.

165. He therefore "took from them Shimon" (Beresheet 42:24) so that he would not indict him together with Levi. For when they came together, Shimon and Levi might bring accusations. The phrase, "and bound him before their eyes" means that he arrested him only in front of their eyes. When they left, he gave him food and drink.

166. It may be said that Yosef acted according to the verse, "If your enemy is hungry, give him bread to eat; and if he is thirsty, give him water to drink" (Mishlei 25:21). FOR THIS REASON HE FED SHIMON, WHO WAS HIS ENEMY. How could the righteous Yosef have behaved in such a manner? As he verse ends with the words, "for you shall heap coals of fire on his head, and Hashem shall reward you." IT IS NOT SEEMLY FOR A RIGHTEOUS MAN TO TAKE REVENGE UPON HIS BROTHER. 165. וְעַל דָּא וַיִּקַח מֵאָתָם אֶת שִׁמְעוֹן, בְּגִין דְּלָא יְקַטְרֵג בַּהֲרֵיה דְּלֵוִי, בְּגִין דְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי, כַּר מִתְחַבְּרָן תַּרְוַוּיְיהוּ, יְכְלֵי לְקַטְרְגָא. וַיֶּאֱסוֹר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם, הָא אוֹקְמוּהָ, לְעֵינֵיהֶם אֲסָרוֹ, וּלְבָתַר דְנָפְקוּ הֲוָה מַאֲכִיל לֵיה, וּמַשָׁקֵי לֵיה.

166. וְאִי תֵימָא דְּרְעוּתָא דְיוֹסֵף אִיהוּ, בְּגִין דְכְתִיב אִם רָעֵב שׁוֹנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקָהוּ מַיִם, אִי הָכֵי יוֹסֵף דְּאִיהוּ זַכָּאָה, הֵיכֵי עָבֵיר הָכֵי, דְּהָא כְתִיב כִּי גֶחָלִים אַתָּה חוֹתֶּה עַל ראשׁוֹ וַיי׳ יִשַׁלֵם לְךָ.

This passage comments on the mercy Yosef shows his brothers. The commentators assert that even idolaters are not punished if they live in peace. The secret meaning of circumcision and its relation to the Covenant are also discussed. Whoever is charitable in this world is free of harsh judgment in the next. Thus, like Yosef, we are encouraged to turn the other cheek and leave vengeance to the Lord. The Relevance of this Passage

167. אֶלָּא, ח״ו דְּיוֹסֵף לְהָכֵי הוּא דְּחָזֵישׁ, אֶלָּא בְּבַר נָשׁ לַאֲחוֹי, הָכֵי נָמֵי הֲוָה עָבֵיד, אִתְנְהֵיג עִמֵיה בְּאַחְוָה, וְלָא בְּגַוְוּנָא אָחֲרָא, וְלָא עִמֵיה בִּלְחוֹדוֹי, אֶלָא עִם כָּל אֲחוֹי, כְּמָה דִכְתִיב וַיְצֵו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת בְּלֵיהֶם כָּר וּלְהָשִׁיב כַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל שַׂקוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵרָה לַהֶּרֶן וַיַּעַשׁ לָהֶם כֵּן, בְּגִין לְאַנְהָגָא עִמְהוֹן בְּאַחְוָה.

168. רִבִּי יוֹסֵי פְּתַח וַאֲמַר, אָם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נָגֹזוּ וְעָבָר וְעִנִּיתִיךָ לֹא אֲעַנֵּךְ עוֹד, הַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ, דְכַר עַמָּא כַּלְהוּ אִית בְּהוֹ שְׁלָם, וְלָא אִית בְּהוֹ מָארֵי רְבָבוּ, קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָיֵיס עֲלַיְיהוּ, וְתִינָא לָא שָׁלְטָא בְּהוֹ, וְאַף עַל גָב דְכֵלְהוּ כָּלְחֵי לְכו״ם, וְאִינוּן בִּשְׁלָם, דִינָא לָא שַׁלֵּיט עֲלַיְיהוּ, וְאוֹקְמוּהָ דְכָתִים חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרָיִם הַנַּח לוֹ.

169. וְכֵן נָגֹזוּ וְעָבָר, מַאי וְכֵן נָגֹזוּ, וְנָגׂזוּ מִבָּעֵי לֵיה. אֶלָּא, דָּא הוּא רֵישָׁא דִקְרָא דְאִיהוּ שָׁלָם, אוֹף הָכָא שְׁלָם, וּמַאי אִיהוּ, דָּא צְרָקֵה, בְּגִין דִצְרָקָה רָא הוּא שָׁלום, וּמַאן דְאַסְגֵי בִּצְרָקָה, אַסְגֵי שָׁלָם לְעֵילָא, וְאַסְגֵי שָׁלָם לְתַתָּא, וּבְגִין כָּךְ נָגֹזוּ וְעָבָר, הְגָזְזֵי מָמוֹנְהוֹן בִּצְרָקָה. וְעָבָר, וְעָבְרוּ מִבָּעֵי לֵיה, מַאי וְעָבָר. אֶלָא דָא הוּא רִינָא דְרוֹגְזָא, כד״א עַד יַעֲבֹר זַעַם, עָבַר הִינָא מֵעֲלַיִיהוּ.

170. דְּבָר אֲחֵר, כֹּה אָמַר יי׳ אָם שְׁלֵמִים, אָלֵין יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךֵ הוּא יְהַב לוֹן בְּרִית קַיָּימָא לְנַטְרָא לֵיה תָּדִיר, וּלְמֶהֲוֵי בֵּיה בַּר נָשׁ שְׁלִים בְּכָל סִטְרִין לְעֵילָא וְתַתָּא. וְאִי לָא נָטֵיר לֵיה בַּר נָשׁ תָּדִיר, הָא אִיהוּ פָּגִים, פָּגוּם בְּכֹלָא, מְנָלָן, דְּרְתִיב הַתְהַלֵּך לְפָנֵי וֶהְוֵה תָמִים, מַאי תָּמִים. שְׁלִים. דְעַר לַא אָתַקַיֵּים בֵּיה בִּרִית, אִיהוּ פַּגִים.

171. וּבְגִין כָּךָ אִם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים, אָם שְׁלֵמִים הְנָטְרֵי פִּקוּדָא דָא, לְמֶהֲוֵי שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים, אָם שְׁלֵמִים, הְנָטְרֵי פִּקוּדָא דָא, לְמֶהֲוֵי שְׁלֵמִין, הְלָא יְהוֹן פְּגִימִין, וְכֵן רָבִים: יִפְשׁוּן וְיִסְגוּן בֵּיה, בְּגִין הְיִנְשְׁמָתִין לָא וְכֵן רַבִּים: יִפְשׁוּן וְיִסְגוּן בֵּיה, בְּגִין הְיָנָשְמָתִין לָא נְכֵן רַבִּים: יִפְשׁוּן וְיִסְגוּן בֵּיה, בְּגִין הָיָמָא יָאָז אָם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים: יִפְשׁוּן וְיִסְגוּן בֵּיה, בְּגִין בִיה, בְּגִין הְיָנָשְׁמָתִין לָא נְכָן רַבִּים: יִפְשׁוּן וְיִסְגוּן בֵּיה, בְּגִין בִיה, בְּגִין הָעָלָמָא, אָלָא בְּהַאי בְּהִיר, נְגוּוּ מַאן בְּאִתְגוּר וְכֵן נָגוּוּ, הַאי אָם שְׁלֵמִים בְּנָטְרֵי לַעַלְמָא, אֶלָא בְּהַהיר, נָגוּוּ מַאן בְּאִתְגוּר וְקַבָּל שְׁלֵמִים הְנָטְרֵי לָא וּשְׁרָיר, נָגוּוּ מַאן בְּאִתְגוּר וְקַבָּל עַלֵּיה קְיִימָא דָא. וְעָבָר, מַאי וְעָבָר. הַהוּא זוּהָמָא רַעַרלָה, דָהוָוָה בַּיּה בַּקַרמִיתַא.

167. HE ANSWERS, Heaven forbid that Yosef had such intentions. His conduct toward him was only that of a man toward his brother, and in no other way. And not to him alone, but to all his brothers he behaved so, as it is written, "Then Yosef gave orders to fill their sacks with grain, and to restore every man's money into his sack, and to give them provision for the way: and thus it was performed" (Beresheet 42:25), all to be brotherly toward them.

168. Rabbi Yosi continued with the verse, "Though they are at peace, and likewise many, even so they shall be cut down, and it shall pass away. Though I have afflicted you, I will afflict you no more" (Nachum 1:12). This verse has been explained as follows: When the people are peaceful, with no dissension in their midst, the Holy One, blessed be He, has pity on them, and Judgment has no sway. Even if they worship idols, if they are at peace, no judgment has power over them. It can also be explained in relation to the verse, "Efraim is joined to idols: let him alone" (Hoshea 4:17). IT MEANS THAT EVEN THOUGH THEY SERVE IDOLS, IF THEY ARE JOINED, LET HIM ALONE.

169. HE ASKS: What then is the meaning of the phrase, "even so they shall be cut down (also: 'shorn')?" HE ANSWERS, As it talks of peace in the beginning, here IT likewise TALKS of peace, which means charity. For charity is peace, and whoever promotes charity, promotes peace above and below. Hence the scripture reads, "even so they shall be shorn, and it shall pass away." The word "shorn" REFERS TO those who shear their money for charity. "EVEN SO" INDICATES THAT AS THE BEGINNING TALKS OF PEACE, HERE ALSO IT TALKS OF PEACE, NAMELY, CHARITY, AS HAS BEEN EXPLAINED. Of the phrase, "It shall pass away," HE ASKS: Should it have been written: "they shall pass away" IN THE PLURAL, JUST AS IT IS WRITTEN, "THEY WILL...BE CUT DOWN." Why is it written, "it shall pass away?" HE REPLIES: The subject is wrathful judgment, just as in the verse, "until the indignation be overpast" (Yeshayah 26:20); IT MEANS until judgment passes away from them.

170. Another explanation is that the verse: "Thus says Hashem, though (if) they are a peace (also: 'whole')," refers to Yisrael, to whom the Holy One, blessed be He, gave an everlasting covenant, NAMELY, CIRCUMCISION, to keep always, so as to be whole on all sides-CHESED, GVURAH, TIFERET, AND MALCUT above and below, that are NETZACH AND HOD. If man does not guard the covenant at all times, he is defective in every respect. How do we know this? From the verse, "Walk before me, and be perfect" (Beresheet 17:1). Perfect means whole, and we derive from this that before the covenant was established in him, BEFORE HE WAS CIRCUMCISED, he was defective.

171. Therefore, "if they be whole" MEANS if they observe the precept OF CIRCUMCISION, and are therefore whole instead of defective; "and likewise many," NAMELY they will increase and multiply, for souls come into the world only through the covenant. "And they shall be cut down" REFERS TO THE FIRST PHRASE: "If they be whole" and constantly guard THE COVENANT, namely, "they shall be cut down" those who are circumcised, and accept upon hem the covenant. "CUT DOWN" IS DERIVED FROM SHEARING AND CUTTING. Then "it shall pass away", the filth of the foreskin that was upon them. 172. דָּבָר אֲחֵר בּּה אָמַר יי׳ אָם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים, אַלֵּין בְּנֵי יַעֲלָב, דְהָא כָּל זְמְנָא דַהֲווֹ לְגַבֵּיה דְיוֹסֵף, אִינוּן שְׁלֵמִים, דְּקַיְימֵי בַּהֲרֵיה דְּבְרִית. וְכֵן נָגֹזוּ, דְּאָזְלוּ וְשָׁבְקוּ לֵיה לְיוֹסֵף וּלְשִׁמְעוֹן. וְעָבָר, בְּרֵין דִּינָא שַׁרְיָא בְּגִינַיְיהוּ, כד״א וְעָבַר יי׳ לִנְגוֹף אֶת מִצְרַיִם.

.173 תָּא חֲזֵי, אִית דִינָא קַשְׁיָא, וְאִית דִינָא רַפְיָא. דִּינָא קַשְׁיָא תַּקִיף, דִינָא רַפְיָא חֲלָשׁ, וְכַר יָנְקָא הַאי דִינָא רַפְיָא, מִדִּינָא קַשְׁיָא, בְּרֵין אִתְתַּקַף, וְאִיהוּ תַּקִיף.

174. בשעתא האתעביר הינא על ישראל, אתעביר בהאי רינא רפנא, ולא אתמקף בההוא דינא קשנא, וכד דינא אתעביד עלייהו דעמין עעכו״ם, אתתקף ברינא קשיא רלעילא, רפיא, דינא לנגוף את הה״ר, ועבר ה' לאתתקפא, דאתמלי ברינא עברה וזעמא, ואתתקף ועבר: קשיא, אוף הכא ועבר. ותא חזי, בשעתא המתכנשי עשרה בבי בנישתא, וחר מנייהו אשתמיט, ברין קורשא בריך הוא ארגיז עליה.

175. דָּבָר אֲחֵר וְכֵן נָגֹזוּ, בַּר מִתְעַבְּרֵי מִנַּיְיהוּ אִינוּן עוֹכָרִין בִּישִׁין, כְּרֵין וְעָבָר, מַאי וְעָבָר, ר׳ שִׁמְעוֹן אֲמַר בְּזִמְנָא רְנִשְׁמָתָא נָפְקַת מֵהַאי עַלְמָא, בְּכַמָה הְינוּן אִתְדָנַת, עַד לָא תֵיעוֹל לְאַתְרָהּ, לְבָתַר, כָּל אִינוּן נִשְׁמָתִין אִית לוֹן לְמֶעֶבַר, בְּהַך נְהַר דִינוּר הְינוּר וְנָמֵיק, וּלְאִסְתַּחָאָה תַּמָן, וּמַאן אִיהוּ דְיָקוּם הַמָּן, וְיַעֲבַר בְּלָא דְחִילוּ, כר״א מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה׳ וּגו׳, וְנִשְׁמָתָא דְזַכָּאָה אַעֲבַר בְּלָא דְחִילוּ וְיָקוּם וּגו׳, וְנִשְׁמָתָא דְזַכָּאָה אַעֲבַר בְּלָא דְחִילוּ וְיָקוּם בִּמְןּם קַרְשוֹ

176. וּמַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בִּצְרָקָה בְּהַאי עַלְמָא, וְיִתֵּן מִמָּמוֹנֵיה בִּצְרָקָה, כְּרֵין וְעָבַר בְּהַהוּא אֲתַר, וְלָא דְחֵיל, וְכָרוֹזָא קָרֵי לָה לְהַהִיא וִשְׁמָתָא, וְעִנִּיתִיךָ לא אֲעַנֵּך עוֹר, מַאן דְזָכָה לְמֶעֶבַר בְּהַאי, לֵית לֵיה דִינָא יַתֵּיר כִּלָל.

172. Another interpretation of "Thus says Hashem, 'If they be whole and likewise many'" is that these are the children of Ya'akov, who, as long as they were with Yosef, were whole, because they were joined with the covenant, WHICH IS YOSEF. "Even so they shall be cut down (Heb. nagozu)" MEANS when they went away and left Yosef and Shimon. NAGOZU IS DERIVED FROM PASSING AWAY, AS IN "IT IS SOON PAST (HEB. GAZ), AND WE FLY AWAY" (TEHILIM 90:10). Then "it shall pass away" means that then Judgment is passed upon them, as it is written, "and Hashem will pass through to smite Egypt" (Shemot 12:23). IN BOTH VERSES, PASS ALLUDES TO JUDGMENT.

173. Come and behold: There is harsh Judgment and mild Judgment. The harsh Judgment is strong, and the mild weak. When the mild Judgment is nourished from the harsh, it becomes powerful.

174. When judgment is executed upon Yisrael, it is mild and not strengthened by harsh Judgment. When executed upon idolatrous nations, the mild Judgment is strengthened by the supernal harsh Judgment. This is the meaning of the verse "and Hashem will pass (Heb. ve'avar) through to smite Egypt." The word "ve'avar" also means that he was filled with wrath (Heb. evra) and indignation, which was supported by harsh Judgment. In this same verse, pass away MEANS THAT HE IS FILLED WITH WRATH, ALTHOUGH IT IS MILD JUDGMENT NOT POWERED BY HARSH JUDGMENT, BECAUSE IT IS EXECUTED UPON YISRAEL. And come and behold: When ten gather together in the synagogue and one of them leaves, then the Holy One, blessed be He, is angered with him. FOR THE BROTHERS OF YOSEF WERE TEN. AFTER THEY SEPARATED FROM YOSEF AND SHIMON THEY REMAINED NINE, AND THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, BECAME ANGRY.

175. Another explanation of the verse, "Even so they shall be cut down (Heb. nagozu)" is that when evil actions are removed from them (HEB. NAGOZU, IN THE SAME MEANING AS "IT IS SOON PAST [GAZ]), then "it shall pass away." Who shall pass away? Rabbi Shimon answered, When the soul leaves this world, it is sentenced to several punishments before going to its place. Afterward, all the souls have to pass through and wash in the flowing Nahar Dinur (river of fire). Of whoever will rise and pass the river fearlessly, it is written, "Who shall ascend into the mountain of Hashem?" (Tehilim 24:3) The soul of the righteous passes without fear and "shall stand in his holy place" (Ibid.).

176. Whoever is charitable in the world and gives from his money to charity passes that place, NAHAR DINUR (THE RIVER OF FIRE,) without fear. The crier proclaims before the soul, "and though I have afflicted you, I will afflict you no more" (Nachum 1:12), WHICH IS THE LAST PHRASE IN THE VERSE. For whoever merited to pass Nahar Dinur (the river of fire) is free of judgments. 177. תּא חֲזֵי, כָּל דָּא דְּיוֹסֵף עִם אֲחוֹי, וְכָל הַנֵּי מִילֵי, אַמַאי אִצְטְרִיךָ, אֶלָּא אוֹרַיְיתָא רִקְשׁוֹט, אִיהִי אוֹרַיְיתָא, וְכָל אָרְחָהָא אָרְחִין קַהִּישִׁין, וְלֵית לֶךְ מִלָּה בְּאוֹרַיְיתָא דְלָאו אִית בָּה רָזִין עִלָּאִין וְקַהִּישִׁין, וְאָרְחִין לִבְנֵי נָשָׁא לְאִתְתַּקְפָא בְּהוֹ.

178 פְּתַח וַאֲמַר, אַל תּאמַר אֲשֵׁלְמָה רָע וּגו׳. תָּא חַזֵּי, קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עָבֵיד לֵיה לְבַר נָשֶׁ, לְאִתְתַּקְפָא בָּה בְּאוֹרַיְיתָא, וּלְמֵיהַךְ בְּאֹרַח קְשׁוֹט, וְלִסְטַר יְמִינָא, וְלָא יְהַך לִסְטַר שְׂמָאלָא. וּבְגִין דְּבָעֵי לְהוֹ לְמֵיהַך לְסְטַר יְמִינָא, אִית לוֹן לְאַסְגָאָה רְחִימוּ לְחוֹ לְמֵיהַך לִסְטַר יְמִינָא, אִית לוֹן לָאַסְגָאָה רְחִימוּ לָא עִם דָּא, וְלָא יְהֵא דְבָבוּ דָּא עִם דָּא, בְּגִין דְּלָא לָאַבְּחָשָׁא יְמִינָא, דְאִיהוּ אֲתַר דְיִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּכָן בֵּיה.

179. וְתָא חֲזֵי, בְּגִין כָּךְ אִיהוּ זֵצֶר טוֹב וְזֵצֶר רָע, וְיִשְׂרָאֵל בָּעְיָין לְאִתְתַּקְפָּא לְזֵצֶר טוֹב עַל זֵצֶר רְע, בְּאִינוּן עוֹבִדִין דְּכָשְׁרָן, וְאִי סָטֵי בַּר נָשׁ לִשְׂמָאלָא, כְּרֵין אִתְתַּקַף זֵצֶר רָע עַל זֵצֶר טוֹב, וּמַאן דַהָוָה כְּגֵים, אַשְׁלֵים לֵיה בְּחֶטְאוֹי, דְהָא לָא אִשְׁתַלֵים דָּא מִנוּוָלָא, אֵלָא בְּחֵטָאִין הְבְנֵי נָשָׁא.

180 וּבְגִין כָּךָ בָּעֵי בַּר נָשׁ לְאִזְהַהֲרָא, דְּלָא יִשְׁתַּלֵים הַהוּא יֵצֶר רַע בְּחֲטְאוֹי, וְיִסְתַּמַר תָּדִיר, דְּהָא יֵצֶר טוֹב בָּעֵי לְאַשְׁלָמָא לֵיה בִּשְׁלֵימוּת תָּדִיר, וְלא יֵצֶר הָרָע. וּבְגִין כָּךָ אַל תֹּאמַר אֲשַׁלְמָה רַע קַוֵה אֶל ה׳ וְיוּשַׁע לְךָ.

181. דָּבָר אֲחֵר אַל תּאמַר אֲשֵׁלְמָה רַע, בְּרִכְתִיב וּמְשַׁלְמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לְמַעַן דְּשַׁלֵים לֵיה טוֹבָה, דְּלֹא יַשְׁלֵים לֵיה רָע, בְּגִין דְּכְתִיב מֵשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לא תָמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ, אֲפִילוּ לְמַאן דְּאַשְׁלִימוּ לֵיה בִּישִׁין, לָא אִית לֵיה לְאַשְׁלָמָא בִּישָׁא, חֲלַף הַהוּא בִישׁוּ דְשַׁלִימוּ לֵיה, אֵלָא קַוֶּה לַה׳ וִיוֹשַׁע לָךָ.

182. וְהַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ, בְּיוֹסֵף זַבָּאָה, דְּלָא בָּעָא לְאַשְׁלָמָא בִּישָׁא לַאֲחוֹי, בְּשַׁעְתָּא דְּנָפְלוּ בִּידוֹי. קַוֵּה לַה׳ וְיוֹשַׁע לָךָ, בְּגִין דְהוּא הֲוָה דָחֵיל לְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, דִכְתִיב זֹאת עֲשׂוּ וְחִיוּ וּגו׳, וְאִיהוּ תָּרִיר הֲוָה מְחֵבֶּה לְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא.

177. Come and behold: Why was all that passed between Yosef and his brothers RECORDED IN THE TORAH? HE ANSWERS, The Torah is of truth, all her ways are holy. There is not one word in the Torah that does not contain holy and supernal mysteries and ways in which men can be strengthened.

178. He opened the discussion with the verse, "Do not say, I will repay evil" (Mishlei 20:22). Come and behold: The Holy One, blessed be He, created man so he would strengthen himself in the Torah and walk the way of truth, staying on the right side and avoiding the left. Because MEN should walk on the right side, they have to increase love between them, AS LOVE IS OF THE RIGHT SIDE, and avoid hatred among them, AS HATRED IS OF THE LEFT SIDE, so as not to weaken the right, which is the place to which Yisrael cleave.

179. Come and behold: For this purpose, the Good Inclination and the Evil Inclination exist. Yisrael should make the Good Inclination master over the evil through good deeds. If a man turns to the left, the Evil Inclination overpowers the good, and the defective one, THE EVIL INCLINATION, is made whole through his sin, for the ugly one only becomes whole through men's sins.

180. A man should therefore be careful lest the Evil Inclination be made whole through his sins. He should always be guarded, to make whole the Good Inclination instead of the evil. Therefore, "Do not say, I will repay (also: 'complete') evil" BECAUSE THROUGH HATRED YOU SHALL INCREASE THE POWER OF THE LEFT AND COMPLETE THE EVIL INCLINATION. Only say, "wait on Hashem, and He will save you."

181. Another explanation of the verse, "Do not say, I will repay evil," is that it has the same meaning as the verse, "Whoever rewards evil for good" (Mishlei 17:13). One should not repay a person who did him good with evil, because "whoever rewards evil for good, evil shall not depart from his house." But even if a person caused him evil, he must not reward evil with evil, but "wait on Hashem, and He will save you."

182. This verse has been explained in relation to Yosef the Righteous, who did not wish to repay his brothers with evil when they fell into his hands, AS IT IS WRITTEN, "DO NOT SAY, I WILL REPAY EVIL; but wait on Hashem, and He will save you" (Mishlei 20:22). For he feared the Holy One, blessed be He, as it is written, "This do, and live: I fear Elohim" (Beresheet 42:18). He always waited on the Holy One, blessed be He. 183. ר׳ אַבָּא פְּתַח וַאֲמַר, מַיִם עֲמוּקִים עֵצָה בְּלֵב אִישׁ וְאִישׁ תְבוּנָה יִדְלֶנָה. מַיִם עֲמוּקִים עֵצָה בְּלֵב אִישׁ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְאִיהוּ עָבֵיר עֵצוֹת, דְאַיְיתֵי טַעֲמִין לְגַלְגְלָא גִּלְגוּלִין עַל עַלְמָא עֵל יְדָא דְיוֹסֵף, לְקַיִימָא הַהוּא גְזֵרָה, דְגָזַר בַּפְנָא עַל אַרְעָא. וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלֶנָה, דָּא יוֹסֵף, דְגָלֵי אִינוּן עַמִיקִין, דְגָזַר קוּרָשָׁא בְּרִיךָ הוּא עַל עַלָמָא.

184. תּא חֲזֵי, יוֹסֵף לֹא דֵי לֵיהּ דְּאִיהוּ לָא שַׁלֵּים בִּישָׁא לַאֲחוֹי, אֶלָא דַעֲבַר עִמְהוֹן טִיבוּ וּקְשׁוֹט, וְכָךְ אֶרְחֵיהוֹן דְזַבָּאֵי תָּרִיר, בְּגִין דָּא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא חַנֵּיַס עֵלַיִיהוּ תָּרִיר, בְּעַלְמָא דֵין וּבְעַלְמָא רְאָתֵי.

185. מַיִם עֲמוּקִים עֵצָה בְּלֶב אִישׁ, דָּא יְהוּדָה, וְהָא אוֹקְמוּהָ, בְּשֵׁעְתָּא דְאִתְקָרֵיב לְגַבֵּיה דְיוֹסֵף, עַל עִסְקָא רְבִנְיָמִין. וְאִישׁ תְבוּנָה יִרְלֶנָה דָּא יוֹסֵף.

186. ר׳ אַבָּא הֲוָה יָתֵיב אֲתַרְעָא הְאַבָּכָא דְלוֹד, חָמָא חַד בַּר נָשׁ הַהֲוָה אָתֵי, וְיָתֵיב בְּחַד קוּלְטָא הְתָלָא דְאַרְעָא, וַהֲוָה לָאֵי מֵאָרְחָא, וְיָתֵיב וְנָאֵים תַּמָן, אַהְּהָבֵי חָמֵי חַד חִוְיָא, הַהֲוָה אָתֵי לְגַבֵּיה, נָפַק קוֹסְטְפָא דְגוֹרְהְנָא, וְקַטֵיל לֵיה לְחוִיָא. כַּד אָתְעַר הַהוּא בַּר נָשׁ, חָמָא הַהוּא חחִוִיָא לְקַבְלֵיה, הַהָוָה מִית, אִזְהַקַף הַהוּא בַּר נָשׁ, וְנָפַל הַהוּא קוּלְטָא לְעוֹמַקָא הְתַחוֹתוֹי וָאָשָׁתֵזִיב.

187. אָתָא ר׳ אַבָּא לְגַבֵּיהּ, אָמַר לוֹ אֵימָא לִי מָאן עוֹבָדָךָ, דְּהָא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא רָחֵישׁ לָךְ אִלֵין הְרֵין נִסִין, לָאו אִינוּן לְמַגָּנָא.

188. אָמַר לוֹ הַהוּא בַּר נָשׁ, בּכָל יוֹמָאי לָא אַשְׁלֵים לִי בַּר נָשׁ בִּישָׁא בְּעַלְמָא, דְּלָא אִתְפַּיַיסְנָא בַּהֲדֵיה, וּמָחִילְנָא לֵיהּ. וְתוּ, אִי לָא יָכִילְנָא לְאִתְפַיִיסָא בַּהֲדֵיהּ, לָא סְלֵיקְנָא לְעַרְסִי, עַר הְמָחִילְנָא לֵיהּ, וּלְכָל אִינוּן הִמְצַעֲרוּ לִי, וְלָא חַיְישָׁנָא כָּל יוֹמָא לְהַהוּא בִּישָׁא דְאַשְׁלֵים לִי. וְלָא חַיִישָׁנָא לָמֶעְבַּר עִמְהוֹן הִמְהַהוּא יוֹמָא וּלְהָלְאָה, אִשְׁתַּדַּלְנָא לְמֶעְבַּר עַמְהוֹן טַכָּא.

183. Rabbi Aba opened with the verse, "Counsel in the heart of man is like deep water; but a man of understanding will draw it out" (Mishlei. 20:5). "Counsel in the heart of man is like deep water" refers to the Holy One, blessed be He, who gave counsel by bringing about events by the hands of Yosef to fulfill the decree of famine upon the world. "But a man of understanding will draw it out" refers to Yosef, who revealed the deep meanings of the decree of the Holy One, blessed be He, over the world THROUGH THE INTERPRETATION OF THE DREAM.

184. Come and behold: Yosef not only abstained from causing evil to his brothers, he also did kindness and truth by them. This is always the way of the righteous. Therefore, the Holy One, blessed be He, always has compassion for them in this world and the world to come.

185. "Counsel in the heart of man is like deep water" can also refer to Yehuda when he approached Yosef on behalf of Binyamin. The phrase, "a man of understanding will draw it out," refers to Yosef WHEN HE MADE HIMSELF KNOWN TO HIS BROTHERS.

186. Rabbi Aba sat at the gate of the city Lod. He saw a man sitting on a ledge PROTRUDING from a mountainside. He was weary from the road, so he sat down and slept. While he was sleeping, he saw a snake coming toward him. A reptile emerged and killed the snake. When the man woke, he saw the dead snake. He stood up and the ledge, WHICH HAD BEEN TORN FROM THE MOUNTAIN, fell to the valley below. Thus, he was saved, FOR HAD HE RISEN A MOMENT LATER, HE WOULD HAVE FALLEN TOGETHER WITH THE LEDGE INTO THE VALLEY AND BEEN KILLED.

187. Rabbi Aba came to him and said: What have you done that the Holy One, blessed be He, performed for you two miracles-SAVING YOU FROM THE SNAKE AND FROM THE LEDGE THAT FELL-for these events did not happen without reason.

188. The man said: In all my days, I forgave and made peace with any man who did evil by me. If I could not make peace with him, I did not sleep on my bed before forgiving him and all those who grieved me. Thus, I did not harbor hatred all that day for the harm he did me. Moreover, from that day on, I tried to do kindness by them. 189. Rabbi Aba wept and said: This man's deeds exceed those of Yosef. As for Yosef, those WHO INJURED HIM were his brothers. Assuredly, he should have pitied them FROM BROTHERHOOD. But this one behaved so TO ANY MAN, so he is greater than Yosef and is worthy to have the Holy One, blessed be He, perform one miracle after the other for his sake.

190. He opened the discussion with the verse, "He that walks uprightly walks surely: but he that perverts his ways shall be found out" (Mishlei 10:9). "He that walks uprightly" refers to the man who walks the ways of the Torah. He will "walk surely" for no fiend in the world will be able to harm him. "...but he that perverts his ways shall be found out." HE ASKS: Who shall be found out? HE ANSWERS, He who deviates from the way of truth and plans to repay his friend EVIL FOR EVIL, THEREBY TRANSGRESSING THE STRICTURE IN THE VERSE, "YOU SHALL NOT AVENGE, NOR BEAR ANY GRUDGE" (VAYIKRA 19:18). The phrase, "shall be found out" means that he will be recognized by all the prosecutors, who will not forget the image of that man and will bring him account MEASURE FOR MEASURE. THE SCRIPTURE therefore READS, "shall be found out."

191. Come and behold: He who walks the way of truth is hidden by the Holy One, blessed be He, so that he will not be found nor recognized by the prosecutors, "but he that perverts his ways shall be found out" and will be known to them. Happy are the men who walk the way of truth, walk surely in the world, and have no fear in this world or the world to come. 189. בָּכָה ר׳ אַבָּא וַאֲמַר, זַתּיר עוֹבָדוֹי דְּדֵין מִיּוֹסֵף, דְּיוֹסֵף הֲווֹ אֲחוֹי וַדַּאי, וַהֲוָה לֵיה לְרַחֲמָא עֲלוֹי, אֲבָל מַה דַּעֲבֵיד דָּא, זַתִּיר הוּא מִיּוֹסֵף, יָאוֹת הוּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא זַרְחֵישׁ לֵיה וִיסָא עַל וִיסָא.

190. פְּתַח וַאֲמַר, הוֹלֵךְ בַּתֹם יֵלֶךְ בָּטַח וּמְעַקָּשׁ דְּרָכָיו יִוּדֵעַ. הוֹלֵךְ בַּתּוֹם יֵלֶךְ בָּטַח, דָּא הַהוּא בַּר נָשׁ, דְּאָזֵיל בְּאָרְחִין דְּאוֹרַיְיתָא. יֵלֶךְ בָּטַח, דְלָא יָכִילוּ נִזְקֵי דְעַלְמָא לְאַבְאָשָׁא לֵיה. וּמְעַקָּשׁ דְּרָכָיו יִוּדֵעַ, מַאן יוּדָעַ. דָא הוּא מַאן דְאַסְטֵי מֵאָרְחָא דִקְשׁוֹט, וּכָעֵי גַבֵּי דְחַבְרֵיה. יִוּדֵעַ, מַהוּ יוּדָעַ: יִשְׁתְּמוֹדַע אִיהוּ וּכָעֵי גַבֵּי דְחַבְרֵיה. יִוּדֵעַ, מַהוּ יוּדָעַ: יִשְׁתְּמוֹדַע אִיהוּ בְּעֵינֵיהוֹן דְּכָל מָארֵי דְדִינָא, דְּלָא יִתְאֲבֵיד מְנַיְיהוּ דְיוֹקְנָא דְהַהוּא בַר נָשׁ, בְּגִין לְאַיִיתָאָה לֵיה לְאַתְרָא

191. וְתָא חֲזֵי, הַהוּא דְּאָזֵיל בְּאֹרַח קְשׁוֹט, קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָפֵי עֲלֵיהּ, בְּגִין דְּלָא אִתְיְרַע, וְלָא אִשְׁתְּמוֹרַע, לְגַבֵּי מָארֵיהוֹן דְּרִינָא, אֲבָל מְעַקָּשׁ דְּרָכָיו יִוָּרֵע, וְיִשְׁתְמוֹרַע לְגַבַּיְיהוּ. זַבָּאִין אִינוּן בְּגֵי בְּעָשָׁא דְאָזְלֵי בְּאֹרַח קְשׁוֹט, וְאָזְלֵי לְרוֹחֲצָן עַל עַלְמָא, דְּלָא דְּחֻלֵי אִינוּן בְּעַלְמָא רֵין, וְלָא בְּעַלְמָא רָאָתֵי.

12. "And the men were afraid, because they were brought into Yosef's house"

The Zohar comments on the fear felt by Yosef's brothers. It meditates on the nature of sin and evil, and asserts that only by concentrating on the Day of Judgment at all times, and by avoiding wine, pride, and fornication, can we be free of the Evil Inclination. Whoever has sins on his hands is always afraid; thus, Joseph's brothers were full of fear when they were brought into his house. The Relevance of this Passage

A literal interpretation of biblical text limits it to extremist views that can be misconstrued as puritanical. The Kabbalists of antiquity shed light on the deeper significance of the above verses. Fear of sin and the avoidance of wine, pride, and infidelity are not just moral values rooted in religious authority. Rather, there is a practical benefit to engaging in positive behavior. Kabbalah teaches us how to elevate all physical activity to the level of the spiritual. For example, relations between a man and wife are made more passionate when a man directs his sexual drive exclusively towards his spouse, limiting carnal activity to the spiritual confines of his marriage. Similarly, wine draws down enormous spiritual Light when used as part of a blessing, but brings alcoholism and spiritual darkness when used for self-indulgent purposes. Our eyes are opened to these insightful truths as we peruse these passages.

192. "And the men were afraid, because they were brought into Yosef's house" (Beresheet 43:18): Rabbi Yosi said: Woe to the men, who do not know nor reflect upon the ways of the Torah. Woe to them at the time the Holy One, blessed be He, will demand justice for their deeds, when the body and soul will rise to account for all they did before the soul separated from the body. 192. וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף. ר׳ יוֹסֵי אַמַר, ווּיִירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף. ר׳ יוֹסֵי אַמַר, ווּי לוֹן, לְבְנֵי נָשָׁא, דְּלָא יָדְעֵי וְלָא מִסְתַּכְּלִין בְּאַמִר, ווּי לוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ בְּאָרְחֵי דְאוֹרַיְיתָא, ווּי לוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא וויתי, ווּיתי, ווי לוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא וויתי, ווי לוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ בָּאָרְחֵי בְאוֹרַיְיתָא, ווי לוֹן, בְשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא וויתי, ווי לוֹן, בְשַׁעְתָּא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא ווּתי לְמִתְבַּע לוֹן הִינָא עַל עוֹבְרֵיהוֹן, וְיָקוּם גוּפָא וְנַפְשָׁא, לְמֵיהַב חוּשְׁבָּנָא מִכָּל עוֹבְרֵיהוֹן, עַר לָא יִתְפְּרְשׁוּן נַפְשָׁא מִן גוּפָא. 193. וְהַהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְרִינָא אִיהוּ, יוֹמָא דְסִפְרִין פְּתִיחָן, וּמָארֵיהוֹן דְרִינָא קַיְימִין, בְּגִין דְהַהוּא זִמְנָא קַיְימָא נָחָשׁ בְּקֵיוּמֵיהּ, לְנַשְׁכָא לֵיהּ, וְכָל שֵׁיְיפֵי מִתְרַגְּשִׁין לְגַבֵּיהּ, וְנִשְׁמָתָא אִתְפָּרְשָׁא מִן גּוּפָא, וְאָזְלָא וְשֵׁטְיָא, וְלָא יִרְעַת לְאָן אָרְחָא תְּהַךָ, וּלְאָן אֵתֵר סָלְקִין לָה.

194. וַוּי לְהַהוּא יוֹמָא יוֹמָא דְרוֹגְזָא וּנְאִיצוּ הַהוּא יוֹמָא, בְּגִין כָּךַ אִבָּעֵי לֵיה לְבַּר נָשׁ, לְאַרְגָזָא יִצְרֵיה כָּל יוֹמָא, לְאַרְכָּרָא קַמֵּיה הַהוּא יוֹמָא, דְיֵיקוּם בְּרִינָא דְמַלְכָּא, דְקָא עָאלִין לֵיה תְּחוֹת אַרְעָא לְאָתְרַקָּכָא, וְנִשִׁמְתָא אָתִפְּרָשָׁא מִנֵּיה.

195. וּתְנַן, לְעוֹלָם יַרְגִּיז אָדָם יֵצֶר טוֹב עַל יֵצֶר הָרָע, וְיִשְׁתַּדֵּל אֲבַתְרֵיהּ, אִי אָזֵיל מִנֵּיה יָאוֹת, וְאִי לָאו יִשְׁתַּדֵל בְּאוֹרַיְיתָא, דְהָא לֵית לָךְ מִלָה לְתַבְרָא יֵצֶר הָרָע אֶלָּא אוֹרַיְיתָא. אִי אָזֵיל מוּטָב, וְאִי לָאו יַרְבַּר לֵיה יוֹמָא דִמוֹתָא, בָּגִין לְתַבְּרָא לֵיה.

196. הָכָא אִית לְאִסְתַּכָּלָה, דְהָא דָא הוּא וֵצֶר הָרָע, וְדָא הוּא מַלְאַךְ הַמָּוֶת, וְכִי מַלְאַךְ הַמָּוֶת מִתְבַּר מִקַּמֵי יוֹמָא רְמוֹתָא, וְהָא אִיהוּ קָטוֹלָא הִבְנֵי נָשָׁא הֵוֵי, וְאִשְׁתְּמַע הְחֶדְוָה הוּא רִילֵיהּ, וּבְגִין כָּךָ אַסְטֵי לוֹן לִבְנֵי נָשָׁא תָּרִיר, בְּגִין לְאַמְשָׁכָא לוֹן לְדָא.

197. אֶלָּא וַדַּאי מַה דְּאִתְּמָר דְּיִדְבּוֹר לֵיה בַּר נָשׁ הַהוּא יוֹמָא רְמוֹתָא, וַדַּאי הָכֵי הוּא, בְּגִין דְמִתְבַּר לְבָּא רְבַר נָשׁ, דְהָא וֵצֶר הָרָע לָא שַׁרְיָא, אֶלָא בַּאֲתַר דְאַשְׁתַּבַּח חֶדְוָה דְחַמְרָא, וְגַסוּתָא דְרוּחָא, וְכַד אִשְׁתַּבַח רוּחָא תְּבִירָא, בְּדֵין אִתְפְרַשׁ מְנֵיהּ, וְלָא שַׁרְיָא בַּהֲדֵיהּ, וּבְגִין כָּךְ בָּעֵי לְאַרְכָּרָא לֵיה יוֹמָא דְמוֹתָא, וְיִתַבַּר גוּבֵּיה, וְאִיהוּ אַזֵיל לֵיה.

198. תָּא חֲזֵי, וֵצֶר טוֹב בָּעֵי חֶדְוָה דְאוֹרַיְיתָא, וְיֵצֶר (עַ חֶדְוָה דְחוֹרָיְיתָא, וְיֵצֶר רָע חֶדְוָה דְחַמְרָא, וּבְגִין בְּגִין בְּגִין בְּרָוּחָא, וּבְגִין כָּא, כְּעַ חֶדְוָה דְחַמְרָא, וּבְגִין בְּרָאָ תְּרִיר, מֵהַהוּא יוֹמָא רַבָּא, כָּבָא, דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא בְרַבָּא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא בְרַבָּעָ, דְרַיָּהָא יוֹמָא רַבָּא, יוֹמָא בָבָּא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא בָבָּא, יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא בְבָּא, יוֹמָא בְרַיָּה, יוֹמָא בְרַינָא, יוֹמָא בָבָיר נָשׁ יוֹמָא דְרִינָא, יוֹמָא דְחוּשְׁבְּנָא, דְרֵינָא, דְרֵינָא, עוֹבָרוּי בָּרַשְׁרָן, דְאִיהוּ עָבִיד לַאֲגָנָא עֲלֵיה, אָלָא עוֹבָרוֹי דְרַשְׁרָן, דְאִיהוּ

193. That day is the day of Judgment, when the books WHERE MEN'S DEEDS ARE WRITTEN are open, the prosecutors are in place, and the serpent is ready to bite. All the members of the body quiver before it, and the soul is separated from the body to roam and hover without knowing where it should go and to which place it will be raised.

194. Woe to that day, a day of ire and wrath. It behooves man, then, to face his Evil Inclination and remember that he will have to stand in the King's judgment and that he will be put beneath the ground to rot, while the soul will be separated from him.

195. We have learned that a man should always apply himself to arousing the Good Inclinationagainst the Evil Inclination. If evil departs, that is fine; if not, he should study the Torah, for only the Torah breaks the evil inclination. If evil departs, that is fine; if not, man should remind him of his dying day in order to break him.

196. We have to study this further. The Evil Inclinationis the Angel of Death. Why should the Angel of Death be broken just before the day of death, seeing that it is he who delights in killing MEN? Indeed, he leads them astray to bring DEATH upon them.

197. HE ANSWERS, Surely we have learned that it behooves man to be reminded of his dying day in order to break his heart, for the Evil Inclinationdwells only in a place of intoxication and pride. When a broken spirit dwells in man, evil departs and does not stay with him. One should therefore be reminded of his dying day so that his spirit will be crushed and the Evil Inclinationwill go away.

198. Come and behold: The Good Inclinationrequires the joy of the Torah and the Evil Inclinationthe joy of wine, fornication, and pride. Therefore, a man should always vex him by mention of that great day, the day of judgment, the day of reckoning, for there is nothing that protects man except the good deeds that he performs in this world. 199. Come and behold: "And the men were afraid, because they were brought into Yosef's house." With all their might and strength, one youth who brought them into Yosef's house MADE THEM afraid. How much more SHOULD WE BE AFRAID when the Holy One, blessed be He, will demand justice of man?

200. Hence, a man should strive in this world to be strengthened by the Holy One, blessed be He, and put his trust in Him. And though he sinned, if he fully repents, THE HOLY ONE, BLESSED BE HE, is able TO OVERLOOK A WRONG AND FORGIVE HIM. And the man could fortify himself in the Holy One, blessed be He, as if he had never sinned.

201. The tribes were afraid because they sinned in stealing Yosef. They would not have been afraid at all, had they not sinned. For man's sins break his heart and strength. Why? Because the Good Inclinationis crushed within him, and he has no power to overcome the evil inclination. It is therefore written, "What man there is that is fearful and fainthearted" (Devarim 20:8), "that is fearful" of the sins upon his hands, which break a man's heart.

202. Come and behold: The Holy One, blessed be He, exacted payments for generations for the tribes' sin OF SELLING YOSEF, for nothing is lost before the Holy One, blessed be He, and He demands payment from one generation to the next. Judgment stands before him constantly until exacted. And judgment abides where it should BE.

203. How do we know this? From Chizkiyahu, who sinned by revealing to the idolatrous nations the mysteries of the Holy One, blessed be He, which he should not have done. The Holy One, blessed be He, sent Yeshayahu, who said to him, "Behold, days are coming that all that is in your house, and that which your fathers have laid up in store until this day, shall be carried to Babylon" (Yeshayah 39:6).

204. Come and behold what that sin caused. It exposed what was hidden and, once it was revealed, an opening was given FOR THE OTHER SIDE TO RULE. Therefore, blessing abides only in secret places, as has been already explained. Blessings dwell on all that is undisclosed. Once it is revealed, there is an opening for another place to have dominion over it. 199. תָּא חֲזֵי, וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים בִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף, וּמַה כֵּלְהוּ הֲווֹ גִּיבָּרִין, כֵּלְהוּ תַקִיפִין, וְחֵד עוּלֵימָא דְּאַיְיתֵי לוֹן לְבֵיתָא דְיוֹסֵף, דַחֲלוּ. בַּד יֵיתֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךֵ הוּא לְמִתְבַּע לֵיה לְרִינָא לְבַר נָשׁ, עַל אַחַת כַּמָה וְכַמָּה.

200. בְּגִין בָּךָ, בָּעֵי לֵיהּ לְבַר נָשׁ, לְאִזְדַהֲרָא בְּהַאי עַלְמָא, לְאִתְתַּקְפָא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, וְיַשְׁוֵי בֵיהּ רוֹחֲצָנֵיהּ, דְאַף עַל גָּב דְאִיהוּ חָטֵי, אִי יֶהֶרַר מְנֵיהּ, בִּתְיוּבְתָּא שְׁלֵימָתָא, הָא תַּקִיף אִיהוּ, וְיִתְתַּקַף בֵּיה בִּקוּדְשָׁא בִּרִיךָ הוּא, בִּאִילוּ לָא חָטָא.

201. דְּהָא שְׁבְטִין, בְּגִין דְּחָטוֹ עַל גְנֵיבַת יוֹסֵף, הֲווֹ דַּחֲלִין, דְּאִלְמָלֵא לָא חָטוֹ, לָא הֲווֹ דָחֲלִין בְּלַל, בְּגִין דְּחוֹבוֹי דְּבַר נָשׁ מְתַבְּרִין לְבֵּיה, וְלֵית לֵיה חֵילָא בְּלַל, מ״ט, דְהָא הַהוּא יֵצֶר הַטוֹב אִתְבַּר עִמֵיה, וְלֵית לֵיה חֵילָא לְאִתְתַּקָפָא עַל הַהוּא יֵצֶר הָרָע. וְעַל דָּא בַּתִיב, מִי הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַך הַלֵּבָב, הַיָּרֵא מֵחוֹבִין דְבִירוֹי, דְּאִינוּן תִבִירָא דְלָבָּא דְּלַבָּ הְבַר נָשׁ.

202. וְתָא חֲזֵי, לְכַמָּה דָרִין אִתְפְּרַע קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, מֵאִינוּן חוֹבִין דְּשִׁבְטִין, דְהָא לָא אִתְאֲבֵיר מִקַמֵּיה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלוּם, וְאִתְפְרַע מִדָּרָא לְדָרָא, וְדִינָא קֵיִימָא קַמֵּיה תָּדִיר, עַד דְאִתְפְּרַע, וְשָׁרֵי דִינָא בַּאֲתֵר הָאִצְטִרִיךָ.

203. מְנָלָן, מֵחִזְקַיָּהוּ. חִזְקַיָּהוּ חָב הַהוּא חוֹבָא, דְּגָלֵי סְתִירִזן הְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לִשְׁאָר עַמִין עעכו״ם, סְתִירִזן הְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לִשְׁאָר עַמִין עעכו״ם, דְּלָא הֲזָה אִצְטְרִיךְ לְגַלָּאָה, וְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא שַׁדַר לֵיה, הְנָה זְמִים בָּאִים וְנִשָּׂא בָּל לֵיה לִישַׁעְיָהוּ, וַאֲמַר לֵיה, הְנֵה זָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא בָּל אַשֵׁר בְּבֵיתֵך וַאֲשֵׁר אַצִרוּ אַבוֹתֵיך עַר הֵיוֹם הַזָּה וגו׳.

204. תָּא חֲזֵי, כַּמָּה גָרֵים הַהוּא חוֹבָא, בְּגִין דְגַלֵּי מַה הַהַוָּה סָתִים, דְּכֵיוָן דְאִתְגְלֵי, אִתְיִיהֵיב דּוּכְתָּא לַאֲתַר אָחֶרָא דְּלָא אִצְטְרִיךָ, לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהּ, בְּגִין כָּךָ לָאו בְּרָכָה שַׁרְיָא, אֶלָא בַּאֲתַר סְתִים. וְאוֹקְמוּהָ, מַה בְּרָכָה שַׁרְיָא עֲלוֹי, בֵּיוָן דְאִתְגְלֵי דְאִיהוּ סָתִים, בְּרָכָה שַׁרְיָא עֲלוֹי, בֵּיוָן דְאִתְגְלֵי אָתִיהֵיב דּוּכִתָּא, לַאֲתַר אַחֵרָא לְשָׁלְטָאָה עֵלוֹי. 205. פְּתִיב כָּל מְכַפְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ כִּי רָאוּ עֶרְוָתָה וְאוֹקְמוּהָ אֲכָל כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ, דָּא הוּא מַלְכוּת כְּבֶל, דְהָא מִתַּמָן אִשְׁתַּדַר דּוֹרוֹן לִירוּשְׁלֵם דִּכְתִיב כְּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרוֹדֶךְ בַּלְאֲדָן בֶּן בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ בָּכֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל חִזְקַיָּהוּ.

206. וּמַה כְּתִיב בְּהוֹ, שְׁלָם לְחִזְמֵיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, וּשְׁלָם לֵאלָהָא רַבָּא וּשְׁלָם לִירוּשְׁלֵם, בֵּיוָן דְּנָפַק בּתְמַיה מְנֵיה, אַהֲדַר לְלְבֵּיה וַאֲמַר, לָא יָאוֹת עָבְרִית לְאַקְדָמָא שְׁלָמָא דְעַבְדָא, לִשְׁלָמָא דְמָארֵיה, קָם מְבּוּרְסְיֵה, וּפָסַע ג׳ פְּסִיעָן, וְאַהֲדַר פִּתְקֵיה, וְכָתַב אָחֶרָנִין תְּחוֹתַיְיהוּ, וְכָתַב הָבֵי, שְׁלָם לֵאלָהָא רַבָּא, שָׁלָם לִירוּשְׁלֵם, וּשְׁלָם לְחִזְקֵיָה, וְדָא הוּא מְכַבְּדֶיהָ.

207. וּלְכָתַר הָזִילוּהָ, מ״ט הָזִילוּהָ. בְּגִין כִּי רָאוּ עֶרְוָתָה, דְּאַחְזֵי לוֹן חִזְקַיָּה, דְּאַלְמָלֵא כָּךְ לא הִזִילוּהָ לְכָתַר. מְגוֹ דַהֲוָה זַכָּאָה חִזְקָיָהוּ יַתִּיר, אִתְעַכַּב מִלָּה מִלְאַיְיתָאָה, וְלָא אָתָא בְּיוֹמוֹי, דִּכְתִיב כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם וֶאֱמֶת בְּיָמֵי. וּלְכָתַר פַּקֵיד הַהוּא חוֹכָא, לְבְנוֹי אַכַּתִיה.

208. כְּגַוְנָא דָא, הַהוּא חוֹבָא רְשָׁבְטִין, קַאֵים עַד לְבָתַר, בְּגִין דְרִינָא רִלְעֵילָא, לָא יָבֵיל לְשַׁלְטָאָה עֵלַיִיהוּ, עַר דְּאִשְׁתַּבַּח שַׁעְתָּא לְאִתְפָּרְעָא, וְאִתְפְּרַע מִינַּיִיהוּ, וּבְגִין כָּךָ, כָּל מַאן דְאִית חוֹבִין בִּירוֹי, דָחֵיל תְּרִיר, כר״א וּפָחַרְתָּ לַיְלָה וְיוֹמָם וּגו׳, וְעַל דָּא וַיִּירְאוּ הָאֵנָשִׁים כִּי הוּבָאוּ וּגו׳.

205. It is written, "all that honored her despise her, because they have seen her nakedness" (Eichah 1:8). This alludes to the kingdom of Babylon, where a present was sent to Jerusalem, as it is written, "At that time, Merodach Baladan, the son of Baladan, king of Babylon, sent letters and a present to Chizkiyahu" (Yeshayah 39:1).

206. In the letters it was written, Peace be to Chizkiyah, the king of Yehuda, peace be to the great Elohim, and peace be to Jerusalem. Once he delivered the letter, he thought, I have not done well in greeting the servant before his master. He rose from his throne, took three steps, and retrieved the letter. He wrote another letter in its stead, saying, Peace be to the great Elohim, peace to Jerusalem, and peace be to Chizkiyah. These are "all that honored her."

207. Afterwards, they "despise her." Why did they "despise her?" "Because they have seen her nakedness", THAT IS, Chizkiyah showed it to them, and were it not for that, they would not have despised her. Because Chizkiyah was righteous, retribution was late in coming and came not in his days, as it is written, "But there shall be peace and truth in my days" (Yeshayah 39:8). Later, the Holy One, blessed be He, visited His children on account of that sin.

208. Similarly, the sin of the tribes was deferred until a later time, for judgment above had no power over them until the time arrived to exact payments. Thus, whoever has sins on his hands is always afraid, as it is written, "And you shall fear day and night" (Devarim 28:66). Therefore, "And the men were afraid, because they were brought into Yosef's house."

13. "And he saw Binyamin"

Hope deferred is a heart sickness but desire fulfilled is a Tree of Life. Rabbi Chiya comments on this verse, to the effect that the negative angel Satan attends those who pray with a specific result in mind--but God quickly answers the prayers of the pure in heart. Thus, Benjamin came quickly to Yosef. The passage then digresses into a lament for the destruction of the Temple and the pains of Exile.

The Relevance of this Passage

The Evil Inclination exploits the action of prayer by stimulating feelings of self-righteousness. For this reason, most prayers go unanswered. A holier-than-thou attitude distinguishes the religious approach to prayer from the authentically spiritual perspective. The latter is replete with humility, while the religious approach fosters conceit and certitude in one's own purity and devotion. The cleansing power of this passage purifies our souls, so that we may humbly ask The Creator for what we truly need.

209. וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן אָמוֹ וגו׳. רִבִּי חַיָּיא פְּתַח וַאֲמַר, תּוֹחֶלֶת מְמוּשָׁכָה מַחֲלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה כָאָה, הָא הוּא הִרְנַן, הְלֵית לֵיה לְבַר נָשׁ, לְאִסְתַּכָּלָא בְּכָעוּתֵיה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיך הוּא, אִי אָתֵי, אִי לָא אָתֵי, מ״ט. בְּגִין הְאִי אִיהוּ אָסְתַּבֵּל בֵּיה, כַּמָה מָארֵיהוֹן הְרִינָא, אָתוֹ לְאִסְתַּכָּלָא בֵּיה בְּעוֹבָרוֹי.

210. וְרָזָא אִיהוּ, דְּהָא הַהוּא אִסְתַּבְּלוּתָא, דְּאִיהוּ מִסְתַּבֵּל בְּהַהוּא בָּעוּתָא, גָּרֵים לֵיהּ לְמַחֲלַת לֵב, מַאי מַחֲלָה לֵב. דָּא אִיהוּ מַאן דְּקָאֵים תָּרִיר, עֲלֵיהּ דְּבַר נָשׁ, לָאַסְטָאָה לְעֵילָא וְתַתָּא.

תַּנִינַן, מַאן הָבָעֵי באה, תאוה חיים 211. ועץ ישתדל צלותיה. וקבל הוא רקורשא בריך באורייתא, דאיהי עץ חיים, וכדין תאוה באה, מאן תאוה. דא הוא דרגא דכל צלותין דעלמא בידיה, ועאיל לוֹן קמֵי מַלכָּא עַלָאָה. כּתיב הָכָא באָה, וכתיב התם בערב היא באה, ודא הוא מאוה באה, באה קמי מלבא עלאה, לאשלמא רעותא רההוא בר נש.

212. דָּבָר אֲחֵר תּוֹחֶלֶת מְמוּשָׁכָה מַחֲלָה לֵב, דָּא הוּא אֲתַר, דְּאִתְיְיהֵיב הַהִיא מִלָּה, בַּאֲתַר אָחֲרָא, דְּלָא אִצְטְרִיךֶ, וְאִתְמַשְׁכָא עַד דְאִתְיְיהֵיב מִיָּדָא לְיָדָא, וּלְזִמְנִין דְּלָא יֵיהֵי, מ״ט, בְּגִין דְאִתְפַשְׁטָא וְאִתְמַשְׁכָא בָּכָל אִינוּן מְמַנֶּן, לְנַחֲתָא לֵיה לְעַלָמָא.

213. וְעֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָאָה, דָּא הוּא תּוֹחֶלֶת, דְּלָא אַתְמַשְׁכָא בְּגִין אִינוּן מְמַנָּן רְתִיכִין, אֶלָא דְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יָהֵיב לֵיה לְאַלְתָּר, בְּגִין דְכַר אִתְמַשְׁכָא בִּין אִינוּן מְמַנָּן רְתִיכִין, כַּמָה אִינוּן מָארֵיהוֹן דְרִינָא, בִּין אִינוּן מְמַנָּן רְתִיכִין, כַּמָה אִינוּן מָארֵיהוֹן דְרִינָא, עַר לָא יִנָּתְנוּ לֵיה, וּמַה דְנָפֵיק מְבֵּי מַלְכָּא וְאִתְיִיהֵיב לֵיה לְבַר נָשׁ, בֵּין דְזָכֵי, בֵּין דְלָא זְבֵי, אִתְיִיהֵיב מִיָּר, וָרָא הוּא עֵץ חַיִים תַּאוָה בָאָה.

209. "And he lifted up his eyes, and saw his brother Binyamin, his mother's son" (Beresheet 43:29). Rabbi Chiya opened the discussion with the verse, "Hope deferred makes the heart sick (lit. 'is a heart sickness'), but desire fulfilled is a Tree of Life" (Mishlei 13:12). From this verse, we have learned that a man should not, when he prays to the Holy One, blessed be He, check whether HIS SALVATION has come or not. What is the reason for this? When he looks for it, many accusers come to examine his deeds.

210. It is a secret that his examination during prayer causes a heart sickness. The sickness of heart is he who always stands by man to indict him above and below, NAMELY THE SATAN.

211. "But desire fulfilled is a Tree of Life." We have learned that he who wants the Holy One, blessed be He, to accept his prayer, should study the Torah, which is the Tree of Life. Then, "desire is fulfilled (lit. 'comes')." Desire is the grade presiding over all the prayers in the world, NAMELY THE NUKVA. It brings them before the highest King, ZEIR ANPIN. This verse says "comes" just as elsewhere it is written, "in the evening she comes" (Ester 2:14). IN BOTH VERSES, THE WORD COMES ALLUDES TO THE NUKVA. The meaning of "desire comes" is that she comes before the highest King TO BE JOINED WITH HIM in order to grant the wish of he WHO PRAYS TO FULFILL HIS REQUEST.

212. Another explanation of the verse, "Hope deferred is a heart sickness" is that it refers to a place where prayer is misdirected, A PLACE CALLED "SICKNESS OF HEART." It is slow in coming and is passed from hand to hand. Sometimes SALVATION never comes. Why? Because it is passed FROM HAND TO HAND by all the chieftains to be brought down into the world.

213. "...but desire comes is a Tree of Life": When hope is not passed by all the chieftains and Chariots FROM HAND TO HAND, the Holy One, blessed be He, gives it immediately. For when it is passed by the chieftains and Chariots, numerous accusers are given permission to examine it and look at the indictments before granting him HIS SALVATION. But whatever comes from the King's house and is given to man, whether he deserves it or not, is given to him at once. This is the meaning of the phrase, "but desire comes is a Tree of Life"; it comes immediately. 214. דָּכָר אֲחֵר תּוֹחֶלֶת מְמוּשָׁכָה, דָּא וַעֲקֹב, דְּאַתְמַשְׁכָא לֵיה תּוֹחַלְתָּא דְיוֹסֵף עַד זְמַן אָרִיךָ. וְעֵץ הַאִתְמַשְׁכָא לֵיה תּוֹחַלְתָּא דְיוֹסֵף עַד זְמַן אָרִיךָ. וְעֵץ חַיִּים תַּאֲנָה בָאָה, דָּא הוּא בּּנְיָמָן, דְהָא מִזְמְנָא דְּתָבַע לֵיה יוֹסֵף, עַד הַהוּא זִמְנָא דְאָתָמַשְׁכָא לְגַבֵּיה, לָא הְתַבע לֵיה יוֹסֵף, עַד הַהוּא זִמְנָא דְאָתָמשְׁכָא הַאָנָא לְגַבֵּיה, לָא הְהַים תַּאֲנָה בָאָה, דָּא מִזְמְנָא הָאָתָמ הַיָּזָמָ הָאָרָר מָזַמָן, דְהָא מִזְמְנָא דְתָבע לֵיה יוֹסֵף, עַד הַהוּא זִמְנָא דְאָתָמשְׁכָא הַאָנָא לְגַבֵּיה, לָא הְתַמַשְׁכָא זִמְנָא זְמְנָא זְמַנָא הָאָתָמשְׁכָא הַהוּא זִמְנָא הָזָמָנָא הַהָּזָה הַיָּה מַזּמְנָא הַזּיז הַיָּה הַיּז מַנָּא זְמַנָא הַיָּזָר קָא הה״ר וַיִּשָּׁא עִינְיו וַיַּרְא אֶת בּנְיָמִין אָחִיו בָּן אַמוּ. הה״ר וַיִּשָּׁא עֵינְיו וַיַּרְא אֶת בְּנְימִן אָחִיו בָּן אַמוֹ. מַאי בָּן אָמוֹ. דִרְיוֹקְנֵיה דְאַמִיה הָזָה בָּיָה בָּיָה נַזָּוּ בָיָשָׂא עֵינָיו וְזָיָרָא אֶת בּנְיָמָן אָחִיו בָּן אָמוֹ.

215. רָבִּי יוֹסֵי אֲמֵר, וְהָא כְתִיב בְּקַדְמֵיתָא, וַיַּרְא יוֹסֵף אָתָם אֶת בִּנְיָמִן, וְהַשְׁתָּא כְתִיב, וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת בִּנְיָמִין אָחִיו, מַאי רְאִיָה הָכָא. אֶלָא חָמָא בְּרוּחָא רְקוּדְשָׁא לְבִנְיָמִן, דְּחוּלָקֵיה הֲוָה עִמְהוֹן בְּרוּחָא רְקוּדְשָׁא לְבִנְיָמִן, דְחוּלָקֵיה הְשָׁרֵי שְׁכִינְתָא, בְּאַרְעָא, וּבְחוּלָקִיה דְבִנְיָמִן וִיהוּרָה תִּשְׁרֵי שְׁכִינְתָא, דְהָא חָמָא לֵיה לִיהוּרָה וּבִנְיָמִן הַכְחוּלַקְהוֹן הֵוָה מְקָא חָמָא לֵיה לִיהוּרָה וּבִנְיָמִן אָתָם אֶת בִּנְיָמו, לֵיה חָמָא עִמְהוֹן, וְיוֹסֵף דַהֲוָה אֲחוּהָ לָא חָמָא עִמְהוֹן,

216. אוֹף הָכָא, וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן אִמוֹ. מַה בְּתִיב בַּתְרֵיהּ, וַיְמַהֵר יוֹסֵף בִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְבּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיֵּבְךָ שָׁמָה.

217. רְבִּי חִזְקָיָה פְּתַח וַאֲמַר, מַשָּׂא גֵיא חִזָיוֹן מַה לָך אֵיפֹה בִּי עָלִית כֵּלָךְ לַגַּגוֹת. תָּא חֲזֵי, הָא אוֹקְמוּהָ, בְּזִמְנָא הְאִתְחָרֵיב בֵּי מַקַּהְשָׁא, וְהָיוּ מוֹקְרִין לֵיה בְּנוּרָא, סְלִיקוּ כָּל אִינוּן בַהֲנֵי עַל בּוֹתְלֵיהוֹן הְמַקְהְשָׁא, וְכָל מַפְתֵחִין בִּידַיְיהוּ, וַאֲמָרוּ, עַר הָכָא הֵוֵינָא גִזְבָּרִין הִילַךָ, מִכָּאן וָאִילַך טוֹל הִילַך.

218. אֲכָל תָּא חֲזֵי, גֵּיא חִזָּיוֹן: דָּא שְׁכִינְתָּא, דַּהֲזַת בְּמַקְדְּשָׁא, וְכָל בְּנֵי עַלְמָא, מִינָה הֲווֹ יָנְקֵין, יְנִיקוּ הְנְבוּאָה. דְאַף עַל גְּב דְכָל נְבִיאִין, קֵא הֲווֹ מִתְנַבְּאִין מֵאֲתַר אָחֶרָא, מִגַּוָּוּה הֲווֹ יָנְקִין נְבוּאַתְהוֹן, וְע״ר אִתְקֲרֵי אִיהִי גֵּיא חִזָּיוֹן. חִזָּיוֹן: הָא אוֹקְמוּהָ, רְאִיהוּ חֵיזוּ, דְכָל גָּוָוֹנִין עָלָאִין.

214. Another explanation of "hope deferred" is that it refers to Ya'akov whose hope to see Yosef was long deferred. And "but desire comes is a Tree of Life" refers to Binyamin, for only a short time elapsed between Yosef's request for him and his arrival; the time elapsed was short. It is written, "And he lifted up his eyes, and saw his brother Binyamin, his mother's son." Why does the scripture read, "his mother's son?" Because he had his mother's image, he was her very image. Therefore the verse reads, "And he lifted up his eyes, and saw his brother Binyamin, his mother's son."

215. Rabbi Yosi said: It is written earlier, "And Yosef saw Binyamin with them" (Beresheet 43:16), and now "he lifted up his eyes, and saw his brother Binyamin." What did he see here? HE ANSWERS, He saw through the Holy Spirit that Binyamin will have a place in the Holy Land along with his brothers, and that the Shechinah will dwell in the place of Binyamin and Yehuda, for he saw the Temple standing upon their portion. This is the meaning of the phrase, "And Yosef saw Binyamin with them." But Yosef, his brother, did not see HIMSELF sharing the portion IN WHICH THE TEMPLE WOULD STAND.

216. When "he lifted up his eyes, and saw his brother Binyamin, his mother's son" (Beresheet 43:29) AND SAW THE TEMPLE STANDING ON HIS PORTION, then it is written, "And Yosef made haste, for his affection was kindled towards his brother and he sought where to weep; and he entered into his chamber, and wept there" (Beresheet 43:30), BECAUSE HE SAW THE DESTRUCTION OF THE TEMPLE.

217. Rabbi Chizkiyah quoted the verse, "The burden of the valley of vision. What ails you now, that you are wholly gone up to the housetops" (Yeshayah 22:1). Come and behold: It has been said that when the Temple was destroyed and consumed by fire, all the priests went up to the roofs of the Temple with all the Temple's keys in their hands. They said "until now we have been your treasurers, from now on take what is yours."

218. Yet come and behold: "The valley of vision" is the Shechinah who used to be in the Temple, and all the people in the world drew prophecy from her. And although the prophets used to prophesize from a different place, THAT IS, NETZACH AND HOD OF ZEIR ANPIN, they used to draw their prophecies from her, THE NUKVA. BECAUSE NETZACH AND HOD OF ZEIR ANPIN GAVE PLENTY TO THE SHECHINAH, WHO GAVE THE ILLUMINATION OF NETZACH AND HOD TO THE PROPHETS, She is therefore named after prophecy "the valley of vision" it has been explained THAT SHE IS CALLED vision, because She reflects all the upper hues. THE FOUR HUES OF ZEIR ANPIN, CHOCHMAH AND BINAH, TIFERET AND MALCHUT, ARE REFLECTED ONLY IN HER. SHE IS THEREFORE CALLED VISION. 219. מַה לָךָ אֵיפֿה כִּי עָלִית כֵּלָךָ לַגַּגּוֹת, דְהָא כַּד אִתְחָרַב מַקְדְּשָׁא, שְׁכִינְתָּא אָתָאת, וּסְלֵיקַת בְּכָל אִינוּן אַתְרִין, דַהֲוָה מְדוֹרָה בְּהוֹ בְּקָדְמֵיתָא, וַהֲוַת בָּכַת עַל בֵּית מְדוֹרָה, וְעַל יִשְׁרָאֵל דַּאֲזָלוּ בְּגָלוּתָא, וְעַל כָּל אִינוּן צַדִּיקֵי וַחֲסִידֵי, דַהְווֹ תַּמָן וְאִתְאֲבִידוּ, וּמְנָלָן, דִכְתִיב כֹּה אָמַר יי׳ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ, וְהָא אִתְּמָר. וְכָרֵין קוּדְשָׁא בְּרִיךָ הוּא שָׁאֵיל לָה לִשְׁכִינְתָּא, וַאֲמַר לָה, מַה לֶךָ אֵיפֿה כִּי עָלִית כַּלֶך לַגַּגוֹת.

220. מַהוּ כֵּלֶךָ, דְּהָא כִּי עָלִית סַגְיָא, מַהוּ כֵּלֶךָ. לְאַכְלָלָא בַּהֲדָה כָּל חֵילִין וְכָל רְתִיכִין אָחֱרָנִין, דְּכַלְהוּ בְּכוּ עִמָּה, עַל חַרְבַן בֵּי מַקְדְשָׁא.

221. וּבְגִין כָּךְ מַה לָךְ אֵיפֹה, אָמְרָה קַמֵּיהּ, וְכִי בָּנַי בְּגָלוּתָא, וּמַקְדְשָׁא אִתּוֹקְדָא, וַאֲנָא מַה לִי הָכָא, שְׁרִיאַת וַאֲמָרַת, תְּשׁוּאוֹת מְלֵאָה עִיר הוֹמִיָּה קַרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיְךָ לֹא חַלְלֵי חֶרָב וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה עַל בֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמָרֵר בַּבֶּכִי וּגו׳. וְהָא אוֹקֵימְנָא, הְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אֲמֵר לָה, בֹה אָמַר יי׳ מִנְעִי קוֹלֵך מִבֶּכִי וּגו׳.

222. וְתָא חֲזֵי, מִיּוֹמָא דְּאִתְחָרֵיב בֵּי מַקְדְשָׁא, לָא הַוָּה יוֹמָא, דְּלָא אִשְׁתַּכַּח בֵּיה לְוָוְטִין, בְּגִין דְכַר בֵּי מַקְדְשָׁא הֲזָה קַיָּים, הֲווֹ יִשְׂרָאֵל פָּלְחִין פּוּלְחָנִין וְקַרְבִין עִלַּוּון וְקַרְבָּנִין, וּשְׁרִינָתָּא שַׁרְיָא בְּבֵי מַקְדְשָׁא עְלַיִיהוּ, בְּאִמָּא דִרְבִיעָא עַל בְּנַיִיא, וַהֲווֹ כָּל אַנְפִין גְהִירִין, עַר דְּאִשְׁתַּבָּחוּ בִּרְכָאן לְעֵילָא וְתַתָּא, וְלָא הַוָה יוֹמָא, דְלָא אִשְׁתַּבַּח בֵּיה בִּרְכָאן וְתֵיתָא, וְלָא הַוָה יוֹמָא, דְלָא אִשְׁתַּבַח בֵּיה בִּרְכָאן וְתֵיתָא, וְלָא הַוָּה יוֹמָא, דְלָא אִשְׁתַּבַח בֵּיה בְּרְכָאן וְתֵיתָא, וְלָא בִּיִהַיִין.

223. הַשְׁתָּא דְאִתְחָרֵיב בֵּי מַקְדְשָׁא, וּשְׁבִינְתָּא עִמְהוֹן בְּגָלוּתָא, לֵית לֶךְ יוֹמָא דְלָא אִשְׁתַּבַּח בֵּיה לְווִטִין, וְעַלְמָא אִתְלַטְיָא, וְחֶדְוָון לָא אִשְׁתַּבָּחוּ לְעֵילָא וְתַתָּא.

219. "What ails you now, that you are wholly gone up to the housetops": When the Temple was destroyed, the Shechinah stood in all the places She used to inhabit and wept for Her apartment, for Yisrael who went into exile, and for all the righteous and the pious who perished there. How do we know this? From the words, "A voice was heard in Rama, lamentation, and bitter weeping; Rachel weeping for her children" (Yirmeyah 31:14). RACHEL WAS THE NAME OF THE SHECHINAH, as we have already learned. The Holy One, blessed be He, then asked the Shechinah, "What ails you now, that you are wholly gone up to the housetops."

220. HE ASKS: Why does it say that "you are wholly?" It would have been sufficient to say that "you are gone up TO THE HOUSETOPS." What does wholly mean? HE REPLIES: It includes all the other legions and Chariots that all wept with Her for the destruction of the Temple. IT IS THEREFORE WRITTEN "THAT YOU ARE WHOLLY GONE UP TO THE HOUSETOPS."

221. Therefore, HE ASKED HER, "What ails you now..." She replied, My children are in exile and the Temple burnt, AND YOU DO NOT KNOW, and as for me, whatever shall I do here. She said: "You that are full of uproar, a tumultuous city, a joyous city: your slain men are not slain with the sword, nor dead in battle." "Therefore, said I, 'Look away from me; I will weep bitterly'" (Yeshayah 22:2, 4). We have learned that the Holy One, blessed be He, replied: "Thus says Hashem; keep your voice from weeping..." (Yirmeyah 31:15).

222. Come and behold: Since the Temple was destroyed, not a day has passed without curses. This is because as long as the Temple existed, Yisrael could worship and offer burnt offerings and sacrifices. The Shechinah hovered about them in the Temple, as a mother about her children. All faces were shining, until blessings would abide above and below. Not a day passed without blessings and delight. Yisrael dwelt securely in their land, and all the world was nourished for their sake.

223. Now that the Temple is destroyed and the Shechinah has gone with them into exile, there is not a day without curses. The world is accursed, and joys do not dwell above or below.

224. In days to come, the Holy One, blessed be He, will raise the congregation of Yisrael, THE SHECHINAH, from the dust, as it is written, "Even them will I bring to my holy mountain, and make them joyful in my house of prayer" (Yeshayah 56:7). It is also written, "They shall come with weeping, and with supplications will I lead them" (Yirmeyah 31:8). Because at first, it is written, "She weeps sore in the night, and her tears are on her cheeks" (Eichah 1:2), they will afterward return weeping FROM THE EXILE, as it is written, "They shall come with weeping."

224. וְזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאֹקְמָא לָהּ לִכְנְסָת יִשְׂרָאֵל מֵעַפְּרָא, בְּמָה דְאִתְּמָר, וּלְמֶחֲבֵי עַלְמָא בְּכֹלָא, כד״א וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קַדְשִׁי וְשִׂמַחְתִּים בְּבֵית תְּפָלָתִי וּגו׳ וּכְתִיב בִּבְכִי יָבוֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם. בְּמָה הִבְקַדְמֵיתָא, הִכְתִיב בְּכֹה תִבְכֶּה אוֹבִילֵם. וְרִמְעָתָה עַל לֶחֶזָיָה, הָבֵי נָמֵי לְבָתַר, בִּבְכִי יִתְהַדְרוּן, הִכְתִיב בִּבְכִי יָבאוּ וּגו׳.

14. "As soon as the morning was light"

This verse speculates on the meaning of the phrase, "the morning was light." Drawing on many precedents from the Torah, it uses the phrase to define the healing powers of God, the bright future of the people of Israel, and the difficulties that will befall their enemies. The Relevance of this Passage

The Light of The Creator can heal all our ailments--but we must have certainty and trust in its power, and we must be conscious of sharing this energy with all those in need. These healing forces are summoned forth as we meditate upon the primordial letters of creation.

225. "As soon as the morning was light, the men were sent away, they and their asses" (Beresheet 44:3). Rabbi Elazar said: We have to study this verse carefully. If they were sent, why should the Torah add "they and their asses?" HE ANSWERS, Because scripture reads, "and take us for bondsmen, and our asses" (Beresheet 43:18), the verse "the men were sent away, they and their asses" teaches us that they have not stayed, nor have their asses.

226. He opened the discussion with the verse, "And Avraham rose up early in the morning, and saddled his ass" (Beresheet 22:3). That was the morning of Avraham, WHICH IS CHESED. It shone upon THE TRIBES due to Avraham, whose merit stood for them and enabled them to go in peace and be delivered from Judgment. For at that time, Judgment impended upon them to exact payment, and only the merit of Avraham's morning protected them. Thus they were sent from that place of Judgment, for it had no power over them at the time.

227. Rabbi Yehuda continued with the verse, "And he shall be as the light of the morning" (II Shmuel 23:4): This is the light of Avraham's morning, NAMELY, THE LIGHT OF CHESED. "When the sun rises" refers to the sun of Ya'akov, THE LIGHT OF TIFERET, as it is written, "the sun rose upon him" (Beresheet 32:32). "In a morning without clouds" means th? morning, THE LIGHT OF CHESED, is not so cloudy, BECAUSE JUDGMENTS HAVE NO HOLD UPON IT, but "clear shining after rain," WHICH MEANS the brightness that comes through rain, the rain of the side of Yitzchak, THE LIGHT OF GVURAH, for that rain causes that, "the grass springs out of the earth" (II Shmuel 23, 4).

225. הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם, רְבִּי אַלְעָזָר אַמֵר, הַכָא אית לאסתּכּלה, אי אינוין הוו אולי ואשתדרו, מה לן למכתב באורייתא, המה אותנו דכתיב, בגיז אלא וחמוריהם. לעבדים ואת חמורינו, בגין של בר, אינון דלא בגין וחמוריהם, המה וחמוריהון, כּרַקאַמָרוּ.

226. פְּתַח וַאֲמַר, וַיַּשְׁבֵם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבשׁ אֶת חֲמוֹרוֹ וגו׳, הַהוּא בֹּקָר דְּאַבְרָהָם הֲוָה נָהֵיר, לְקַיְימָא עֵלַיְיהוּ בִּזְכוּתֵיה, כְּרֵין זְכוּתָא דְאַבְרָהָם קַיְימָא עַלַיְיהוּ, וַאֲזָלוּ בִּשְׁלָם, וְאִשְׁתְזֵיבוּ מִן דִינָא, בְּגִין הָהַיּא שַׁעְתָּא, קַיִימָא עַלַיְיהוּ דִינָא, לְאָתְפָּרְעָא מְנַיְיהוּ, בַּר דִזְכוּתָא דְהַהוּא בֹּקֶר דְאַבְרָהָם, אָגֵין עַלַיְיהוּ, וַאִשְׁתַּלָחוּ מִן דִינָא, דְלָא שַׁלִיט עֵלַיְיהוּ בַּהַהוּא זִמְנָא.

227. רָבִּי יְהוּדָה פְּתַח, וּכְאוֹר בּקֶר יִזְרַח שֶׁמֶשׁ, דָּא הוּא נְהוֹרָא, דְּהַהוּא בֹּקָר דְאַבְרָהָם. יִזְרַח שֶׁמֶשׁ: דָּא הוּא שִׁמְשָׁא דְיַעֲקֹב, דִּכְתִיב וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ: בֹּקֶר לא שָבוֹת, דְהַהוּא בֹּקָר לָא אִיהוּ עָבוֹת כָּל כָּךָ, אֶלָּא מִנֹגַה מִמְטָר, נֹגַה מִמָּטָר: אִיהוּ מִשְׁרָא דְאָתֵי מִסְטְרָא דְיִצְחָק, דְהַהוּא מִטְרָא אַפֵּיק דֶשָׁא מֵאָרֶץ. 228. דָּבָר אֲחֵר וּכְאוֹר בּּקֶר, בְּהַהוּא נְהִירוּ דְּבֹקֶר דְּאַבְרָהָם, יִזְרַח שֶׁמֶשׁ: דָּא הוּא יַעֲכָב, דְּנְהִירוּ רִילֵיהּ, כְּנְהִירוּ דְהַהוּא בּקֶר. בּקֶר לֹא עָבוֹת, בְּגִין דְהַהוּא בּקֶר, לָאו אִיהוּ חָשׁוּךָ, אֶלָּא נְהֵיר, דְהָא בְּשַׁעְתָּא דְּאָתֵי בּקֶר, לָא שָׁלְטָא רִינָא בְּלַל, אֶלָא בּלָא נָהֵיר, בְּסָטְרָא דְאַבְרָהָם. מִנֹגַה מִמָּטָר: דָּא הוּא סְטְרָא בְּיֹזֹםַף הַצַּדִּיק, דְאַרָהָם. מִנֹגַה מִמָּטָר: דָּא הוּא סְטְרָא רְיוֹםַף הַצַּדִיק, דְאַרָהָם. מִנֹגַה מִמָּטָר: דָּא הוּא סְטְרָא

229. אֲמַר רָבִּי שָׁמְעוֹן, תָּא חֲזֵי, בְּשַׁעְתָּא דְלֵילְיָא עָאל, וּפְרֵישׁ גַּרְפּוֹי עַל עַלְמָא, כַּמָה גַּרְהִינֵי טְהִירִין, זְמִינִין לְנַפְקָא, וּלְשַׁלְטָאָה בְּעַלְמָא, וְכַמָּה מָארֵיהוֹן דְּרִינִין, מִתְעָרִין בְּכַמָּה סִטְרִין לִזְנַיְיהוּ, וְשָׁלְטֵי עַל עַלְמָא, בֵּיוָן דְאָתֵי צַפְּרָא וְנָהֵיר, כֵּלְהוּ מִסְתַּלְקֵי, וְלָא שַׁלְטֵא, וְכָל חֵר וְחֵר עָאל לְרוּכְתֵּיה, וְתָב לְאַתְרֵיה.

230. כד״א הַבּּקֶר אוֹר, דָּא בּּקֶר דְּאַבְרָהָם. וְהָאֲנָשִׁים שַׁלְחוּ, אַלֵּין מָארֵיהוֹן דְּרִינָא, דַּהֲווֹ שָׁלְטִין בְּלֵילְיָא. הַמָּחוּ, אַלֵּין מָארֵיהוֹן דְרִינָא, דַּהֲווֹ שָׁלְטִין, דְאַתְיָין מָמָרָא דִמְסָאֲבָא, דְּלָאו אִינוּן קַדִּישִׁין, וְלָא שָׁלְטִין, מְסָעָרָא דִמְסָאֲבָא, דְלָאו אִינוּן קַדִּישִׁין, וְלָא שָׁלְטִין, וְלָא אִתְחֲזוּן, מֵכִי אָתֵי צַפְרָא. וְאִינוּן מִסְטְרָא דְאִינוּן חַמָרֵי, גַּרְדִינֵי נִימוּסִין רְקָאֲמָרוּ.

231. דְּהָא לֵית לֶךְ דַּרְגִין עָלָאִין. דְּלָא אִיתָאי בְּהוֹ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, רַחֲמֵי וְדִינָא, דַּרְגִין עַל דַּרְגִין קַדִּישִׁין, מִסְטְרָא דִקְרוּשָׁה, וּמְסָאֲבִין, מִסְטְרָא דִמְסָאֲבָא, וְכֵלְהוּ דַרְגִין עַל דַרְגִין, אָלֵין עַל אִלֵין.

232. וּבְכָל אֲתַר דְּבֹקָר דְּאַבְרָהֶם אִתְעַר בְּעַלְמָא, כַּלְהוּ מִתְעַבְרֵי, וְלָא שָׁלְטֵי, בְּגִין דְלֵית לוֹן לְקֵיִימָא בִּסְטַר יְמִינָא, אֶלָּא בִּסְטַר שְׁמָאלָא. וְקוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא עָבַר יְמָמָא וְלֵילְיָא, לְאַנְהָגָא כָּל חֵר וְחַר הוּא עָבַר יְמָמָא וְלֵילְיָא, לְאַנְהָגָא כָּל חֵר וְחַר בְּסַטְרֵיה בִּרְקֵא חָזֵי לֵיה, זַכָּאָה חוּלָקֵיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, בְּעַלָמָא רֵין, וּבְעַלְמָא דְאָתֵי.

233. רִבּּי חָיָּיא פְּתַח וַאֲמַר, וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שָׁמָשׁ צְרָקָה וּמַרְפֵּא בִּרְנָפֶיהָ. תָּא חֲזֵי, זַמִּין קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַנְהָרָא לוֹן לְיִשְׁרָאֵל, הַהוּא שִׁמְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא לְאַנְהָרָא לוֹן לְיִשְׁרָאֵל, הַהוּא שִׁמְשָׁא, הְגָנֵיז קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִיּוֹמָא דְאִתְבְּרֵי עַלְמָא, מִקַּמֵּי רַשִּׁיעֵי רְעַלְמָא, בְּמָה רִכְתִיב, וַיִּמְנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרֵם.

228. Another explanation of the phrase, "as the light of the morning," MEANS THAT by the light of Avraham's morning, THE LIGHT OF CHESED, "the sun rises," which is Ya'akov, whose light is as that of that morning OF AVRAHAM, BEING THE SECRET OF TIFERET, AND SHINES WITH COVERED CHASSADIM DRAWN FROM THE LIGHT OF CHESED. The "morning without clouds" is not dark but shining, for when morning, THE LIGHT OF CHESED, comes, no judgment has sway. All is illuminating on the side of Avraham, THE RIGHT SIDE, "in the clear shining after rain": This is the side of Yosef the Righteous, who showers upon the earth, THAT IS, YESOD, WHICH GIVES PLENTY TO THE NUKVA, to produce grass and all the goodness of the world.

229. Rabbi Shimon said: Come and behold: When night falls and spreads its wings upon the world, snow-white asses, WHICH ARE SPIRITS IN THE SHAPES OF FEMALE ASSES, ARE APPOINTED TO TAKE REVENGE ON THOSE WHO TRANSGRESS RELIGION AND THE LAW. They will come out and reign over the world. Numerous accusers are aroused on several sides to rule over the world. When morning breaks, they all vanish and lose their dominion. Each comes to its FIXED position and returns to its place.

230. Another explanation of the phrase, "the morning was light," is that when Avraham's morning breaks, THE REIGN OF THE RIGHT BEGINS. "... the men were sent away" refers to the accusers who rule by night, "they and their asses": These are the female asses THAT ARE APPOINTED OVER THOSE WHO TRANSGRESS religion and the law. They come from the side of defilement, being unholy, and do not rule and are not seen when morning comes. The female asses in charge of sinners are considered the same as male asses.

231. There are no upper grades that are not divided into right and left, into mercy and judgment. There are numerous grades, holy on the side of holiness and defiled on the side of defilement. All grades stand on top of each other.

232. Wherever Avraham's morning is awakened into the world, the forces of the left are gone and have no sway, for they cannot exist on the right side, only on the left. THEREFORE, WHEN MORNING ARRIVES, WHICH IS THE REIGN OF THE RIGHT, THEY ARE FORCED TO VANISH. The Holy One, blessed be He, made day and night to give each its own proper aspect, THE RIGHT TO RULE BY DAY AND THE LEFT TO RULE BY NIGHT. Happy is the portion of Yisrael in this world and the world to come.

233. Rabbi Chiya said: "But to you who fear my name, the sun of righteousness shall arise with healing in its wings" (Malachi 3:20). Come and behold: The Holy One, blessed be He, will cause to shine upon Yisrael the sun, which, from the day the world was created, He concealed from the wicked in the world, as it is written, "And from the wicked their light is withheld" (lyov 38:15).

234. וְהַהוּא נְהוֹרָא גָּנֵיז לֵיהּ קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, דְכַד נָכַּק בְּקַרְמֵיתָא, הֲוָה נָהֵיר מִסְיָיפֵי עַלְמָא, וְעַר סְיָיפֵי עַלְמָא, כֵּיוָן דְּאִסְתַּכֵּל בְּרָרֵיה כֶּאֱנוֹש וּבְרָרֵיה דְמַבּוּל, וּבְרָרֵיה דְהַפְלָגָה, וּבְכָל אִינוּן חַיָּיבַיָא, גָנֵיז לֵיהּ לְהַהוּא נְהוֹרָא.

235. בֵּיוָן דְּאָתָא יַשֲקֹב, וְאִתְדַבַּק בְּהַהוּא מְמַנָּא רַבְרְבָא דְעֵשָׂו, וְאַבֵּישׁ לֵיה בְּיַרְכָא דִילֵיה, וַהֲוָה נְבֵי, כְּבְרְבָא דְעֵשָׁו, וְאַבֵּישׁ לֵיה בְּיָרָכָא דִילֵיה, וַהֲוָה נְבֵי, כְּרֵים מַה כְּתִיב, וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ, מַאן שֶׁמֶשׁ הַהוּא שְׁמְשָׁא דְגָנֵיז, בְּגִין דְאִית בֵּיה אֲסוּתָא, לְאִתְסָאָה לֵיה מֵאַרְבּוּבָתֵיה, וּלְבָתַר אִתְסֵי בְּהַהוּא שְׁמְשָׁא, הְכַתִיב, וַיָּבֹא יַעֵקֹב שָׁלָם, שָׁלֵם בְּגוּבֵּיה דְאָתָסֵי.

236. ועל דא, זמין קורשא בריך הוא, לגלאה ההוא לישראל, דכתיב וזרחה לכם שמשא, ולאנהרא ליה שמי שמש קה, מאי שמש צרקה. וראו צר ומרפא בכנפיה, ביה. דאתסי דיעקב, שמשא הההוא שמשא, יתסון כלהו, בגין ההא בזמנא דיקומון ישראל מעפרא, כמה חגרין, וכמה סומין, יִהוֹן בִּהוֹן, וּכִרֵין קוּרָשָׁא בִּרִיך הוּא יַנְהֵיר לוֹן הֵהוּא שמשא לאתסאה בה, דכתיב ומרפא בכנפיה.

237. וּכְדֵין, יִתְנְהֵיר הַהוּא שָׁמְשָׁא, מִסְיִיפֵי עַלְמָא, עַד סְיָיפֵי עַלְמָא, וּלְיִשְׂרָאֵל יְהֵא אַסְוָותָא, וְעַמִין עעכו״ם בֵּיה יִתּוֹקֶדוּן, אֲכָל לְיִשְׂרָאֵל מַה בְּתִיב, אָז יִבָּקַע בַּשַׁחַר אוֹרֶך וַאֲרַכָּתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַך לְפָנֶיךָ צִרְקֶךָ בְּבוֹד יי׳ יַאַסְפֶךָ.

234. The Holy One, blessed be He, stored that light, for when it first came out, it shone from one end of the world to the other. But when He looked upon the generations of Enosh, the generation of the Flood, the generation of the Tower of Babylon and all the wicked ones, He stored the light.

235. When Ya'akov came to contend with Esav's minister, who bit his thigh, he limped. It is then written, "the sun rose upon him" (Beresheet 32:32). What sun is this? It is the sun that was stored away, which has healing in it, to heal his thigh. When he was healed through that sun, it is written, "And Ya'akov came to Shalem (lit. 'whole')" (Beresheet 33:18), meaning he was whole in his body and healed.

236. The Holy One, blessed be He, will therefore uncover that sun in the future and shine upon Yisrael, as it is written, "But to you who fear my name the sun of righteousness shall arise," the sun of righteousness being the sun with which Ya'akov was healed. It is "with healing in its wings," because everybody will then be healed. When the children of Yisrael rise from the dust, many will be lame and blind. The Holy One, blessed be He, will shine the healing sun upon them, as it is written, "with healing in it wings."

237. That sun will then shine from one end of the world to the other. Yisrael will be cured, but the idolatrous nations will be burned by it. Concerning Yisrael, the verse reads, "Then shall your light break forth like the morning, and your health shall spring forth speedily; and your righteousness shall go before you; the glory of Hashem shall be your rearguard" (Yeshayah 58:8).

15. "And to Yosef were born two sons, before the years of famine came"

1

The subject of this final passage is the nature of "the days of evil." These are not the days of old age, Rabbi Yitzchak explains, but the "illumination of the left." Man should remain chaste in a bad time and not have children, since these "strange" children would descend from the left side--thus, Yosef had his sons before the famine struck. Neither should a man go forth into the marketplace during the days of evil, since the world is full of "satanic accusers" lying in wait for the unwary.

The Relevance of this Passage

A man and woman's thoughts during sexual relations help determine the purity of their unborn child's soul. The purer our thoughts at the moment of conception, the finer the grade of soul that is drawn from the Upper Worlds. Because of social pressures and our Evil Inclination, purifying and controlling our thoughts is a formidable task. The cleansing attributes of the Hebrew letters in this passage help us to prevail over the world's negative influences, and to elevate our thoughts and desires. We draw Light to our children, which helps purify their souls.

238. Let us return to the subject: "And to Yosef were born two sons before the years of famine came" (Beresheet 41:50). Rabbi Yitzchak quoted the verse, "And the remnant of Ya'akov shall be in the midst of many peoples like dew from Hashem, like the showers upon the grass, that tarries not for man, nor waits for the sons of men" (Michah 5:6). Come and behold: Every day, when light breaks, a bird awakens on a tree in the Garden of Eden and crows three times. The twig is straightened, and the crier loudly warns: Whoever among you see but see not; exist in the world, yet do not know why; do not care for the glory of their Master; and do not study the Torah even though it stands before you, it is better for you never to have been born. Why should you exist without understanding? Woe to you, when the days of evil shall bestir themselves against you and banish you from the world.

239. HE ASKS: What are the days of evil? Can they be days of old age? Not so, for days of old age, if man has children and grandchildren, are good days. What, then, are days of evil?

240. They are mentioned in the verse, "Remember now your creator in the days of your youth, before the evil days come" (Kohelet 12:1). These are not days of old age. The mystery here is that when the Holy One, blessed be He, created the world, He did it through the letters of the Torah. Each letter came before Him, until they came to be established by the letter Bet, WHICH IS IN THE SECRET OF BLESSING (LIT. 'BERACHAH'), FOR WHICH REASON THE WORLD WAS CREATED BY IT. All the alphabets along with their various permutations, THE 231 INWARD ALPHABETS AND THE 231 BACKWARD ALPHABETS, AS WE KNOW, are means WITH WHICH to create the world, HAVING RECEIVED THE SECRET OF BLESSING FROM THE LETTER BET.

241. After the letters were permutated INTO AN ALPHABET IN WHICH THE LETTERS Tet and Resh appear together, the Tet ascended and would not settle together WITH RESH. The Holy One, blessed be He, rebuked her and said: Tet, Tet, why do you ascend and not settle in your place?' She replied: You have made me the first letter in the word Tov (good), and the Torah opened by saying "that it was good" IN THE VERSE, "AND ELOHIM SAW THE LIGHT, THAT IT WAS GOOD" (BERESHEET 1:3). How could I be united with RESH, WHICH IS THE FIRST LETTER IN THE WORD Ra (EVIL)?

242. He said to her, return to your place, for you have need OF THE LETTER RA. For I wish to create man and include both of you together in him. Then he will be created, but with you on the right and her on the left. The letters Tet and Resh settled together again.

238. אַהֲדַרְנָא לְמִילֵי קַרְמָאֵי: וּלְיוֹסֵף יֻלָּר שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תְּבוֹא שְׁנַת הֶרָעָב וּגו׳. ר׳ יִצְחָק פְּתַח, וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּכֶּרֶב עַמִּים רַבִּים בְּטַל מֵאֵת ה׳ שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּכֶרֶב עַמִּים רַבִּים בְּטַל מֵאֵת ה׳ בְּרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׁב אֲשֶׁר לֹא יְקָנֶה לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לְבְנֵי אָדָם. תָּא חֲזֵי, בְּכֶל יוֹמָא וְיוֹמָא, כַּד נְהוֹרָא סְלְקָא, אִתְעַר חַד צִיּפֶּרָא, בְּאִילָנָא דְּגִנְתָא דְעֵרֶן, סְלְקָא, אִתְעַר חַד צִיפֶּרָא, בְּאִילָנָא דְנִתָּא דְעֵרֶן, קְרֵנִי הְלַת זְמְנִין, וְשַׁרְבִיטָא יִזְדַקַף, וְכָרוֹזָא קְרֵי הַחָמִי וְלָא חָמֵי. דְמֵנִין, הוּרְמָנֵי דְּבוֹרַיְירֵי, מַאן מִנְכוֹן בְּחָיִלּ, לְכוֹן אָמְרִין, הוּרְמָנֵי דְבוֹיָמָא, וְזָלָא יָדְעֵי עַל מַה הְחָמֵי וְלָא חָמֵי. דְקַיִימָא בְּעַלְמָא, וְלָא יָדְעֵי עַל מַה הַחְמֵי וְלָא חָמֵי. וְקָרֵין, הוּרְמָנֵי בְּבוֹרְיְרָא נְמָאוֹים, וֹיָרָזָא הַרָוֹזָא זָמִין, בָּרָ הַחָמִי וְלָא חָמֵי. וְקָרָיוּן, הוּרְמָנֵי דְכַעָּמָא, וְלָא יָרְעֵי עַל מַה זְיָבָרוֹן, עַל מַה יְקוּמוּוּן, בְּלָא מְשְׁרֵיוּן הָנָרָן וּוּים לוֹן הָלָא יִבָּרוֹן, עַל מַה יְקוּמוּוּן, בְּלָא מְמָתִיהוּן בָּרָשְׁרָיהוּן יְמָבוּגוּנוּים יִבָּרוֹן יוֹמֵי דְרַעַעַים מָטוּמָאוּן, בְּלָא מִירְנָאָא מָבָנוּוּן הָבָאָרָים אוֹים יִבְרוֹן, יוֹמֵי דְרַע עְלַיִיהוּוּן בְּעָלִיהָשׁוֹים בְּרָא מִיקוּמָן הָאוֹים בָּרָא זִים בּלוֹן הָיָרָם

239. מַאן אִיוּן יוֹמִין דְּרַע, אִי סַלְקָא דַעְתָּךָ דְּאִינוּן יוֹמִין דְסִיבוּ, לָאו הָכֵי, דְהָא יוֹמֵי דְסִיבוּ, אִי זָכָה בִּכְנִין, וּבְנֵי בְנִין, יוֹמֵי דְטַב אִינוּן, מַאן אִינוּן יוֹמִין הָרַע.

240. אַלָא אִינוּן, כַּמָה רָאָתָמָר, דְּכָתִיב וּזָכוֹר אָת בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה, לאו אינון יומין רסיבו, אלא רוא דמלה, כד ברא בריר קורשא באתוון ליה עלמא. הוא קמיה, עאלת את ראורייתא, ואת וכל וכל אינוּן אלפא ראתקיימו כלהו אתוון באת בי״ת. דאתגלגלו אתוון, בלהו ביתות. קוומו עלמא.

241. בֵּיוָן דְּאִתְגַלְגְּלוּ, וְאִתְחַבָּרוּ הְרֵין אַתְוָון אַלֵּין ט״ר בַּחֲדָא, סַלְקָא טי״ת, וְלָא אִתְיַישְׁבַת, עַר דְּגָעַר בָּה קוּרְשָׁא בְּרִיך הוּא, וַאֲמַר לָה טי״ת טי״ת, עַל מָה אַתְ סָלְקָא, וְלָא אִתְיַישְׁבַת בְּרוּכְתֵיךָ, אָמְרָה קַמֵּיהּ, וְכִי עָבְדַת לִי לְמֶהֶוֵי אָת בְּרוּכְתֵיךָ, אָמְרָה קַמֵּיהּ, אוֹרַיִיתָא פְּתַח בִּי כּי טוֹב, הֵיךָ אֲנָא מִתְחַבְּרָא לָאִתְיַישָׁבָא בְּאַת רַע.

242. אֲמַר לָהּ, תּוּב לְאַתְרֵיךָ, דְּהָא אַתְּ צָרִיךָ לָהּ, דְּהָאבַר נָשׁ דַאֲנָא בָּעֵי לְמִבְרֵי בְּכוֹן, תַּרְוויִיכוּ אָתְכְּלֵיל כַּחֲדָא, וְיִתְבְּרֵי, אֲבָל אַתְ לִימִינָא, וְאִיהִי לְשִׂמָאלָא. וּכִרֵין, תַּבוּ וְאָתִיֵישָׁבוּ דָא בְּדָא בַּחֲדָא. 243. בְּהַהוּא שַׁעְתָּא פָּרֵישׁ לוֹן קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, וּבָרָא לוֹן לְכָל חֵד וְחַד, יוֹמִין וּשְׁנִין יְרִיעָן, אִלֵין לִימִינָא וְאַלֵּין לְשְׁמָאלָא. אַלֵּין דְיָמִינָא, אַתְקֶרוּן יְמֵי הַטּוֹב, וְאַלֵּין דִּשְׂמָאלָא אַתְקְרוּן יְמֵי הָרָעָה, וְע״ד אַמַר שְׁלֹמה, עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה, דְּאַלֵּין מְסַחֲרִין לֵיה לְבַר נָשׁ, בְּחוֹבוֹי דְאִיהוּ עָבֵיד. בֵּיוָן הְאַתְבְּרוּן יוֹמִין דְטוֹב, וְיוֹמִין דְרַע, בְּבֵין תָּבוּ וְאַתְנִישְׁבוּ, לְאַתְבְּלָלָא בְּהוֹ בְּבַר נָשׁ.

244. וּבְגִינֵי כָךְ אֲמֵר דָּוִד, לָמָה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן. עֲקַבַי יְסֻבֵּנִי, יְמֵי רָע וַדַּאי, וְרָזָא דָא, אִלֵּין אִקְרוּן יְמֵי רָעָב, שְׁנִין דְּרָעָב, וְאִלֵּין אִקְרוּן יְמֵי שָׁבָע, שְׁנֵי שָׂבָע.

245. וְרָזָא דְמִלָּה, דְּלָא לַאֲפָקָא מַבּוּעָא הִבְרִית קַהִּישָׁא, בְּיוֹמֵי רָעָב, בִּשְׁנַת הָרָעָב, וּבְגִין כָּךְ יוֹסֵף הְאִיהוּ רָזָא דִבְרִית, סָתֵים מַבּוּעֵיה בִּשְׁנַת הָרָעָב, וְלָא יְהַב לֵיה הּוּכְתָּא לְאַסְגָּאָה בְּעַלְמָא, וְדָא בָּעֵי לֵיה לְבַּר נָשׁ, דְכַר שָׁלְטָא שְׁנַת הָרָעָב, הְיַסְתֵים מַבּוּעָא הְבָרִית קַהִּישָׁא דִילֵיה, בְּגִין הְלָא יְהַב לֵיה הוּכְתָּא לְאַסְגָאָה בְּעַלְמָא.

246. רִבּּי שָׁמְעוֹן אֲמַר, רָזָא דָא אִיהוּ רָזָא עָלָאָה, בְּהַהִיא שְׁנַת הָרָעָב, בֵּיוָן הְאִיהִי שָׁלְטָא, בָּעֵי לְאַסְתָּמָא מַבּוּעֵיה, בְּגִין הְאִי לָא סָתֵים לֵיה, גָרֵים לְאַמְשָׁכָא רוּחָא לְהַהוּא וַלְדָא מֵהַהוּא סְטְרָא, וְיָהֵיב הוּכְתָּא לְהַהוּא סִטְרָא, לְמִפְשֵׁי בְּעַלְמָא, סְטְרָא הַמְסָאֲבָא בְּסִטְרָא הְקוּרְשָׁא, וְתוּ רָזָא, הִכְתִיב תַּחַת שָׁלשׁ רָגָזָה אֶרֵץ וּגו׳.

247. וּבְגִין כָּךָ, יוֹסֵף צַהִיקָא, רָזָא דִבְרִית, סָלֵיק וְסָתֵים מַבּוּעֵיה, בִּשְׁנַת הָרָעָב, הְּלָא לְאִתְעָרְבָא בַּהֲדָה בְּלַל, וּלְמֵיהַב לָה הּוּכְתָּא, וּמַאן הְאַפְתַח מַבּוּעֵיה בְּהַהוּא זִמְנָא, עֲלֵיה בְּהִיב בַּה׳ בָּגָרוּ כִּי כְּנִים זָרִים יָלָדוּ עַתָּה יֹאכְלֵם וּגו׳. דְהָא אַלֵין אַקְרוּן בְּנִים זָרִים וַדָּאי. בַּה׳ בָּגָרוּ וַדָּאי. וּבְגִין כָּךָ, זַבָּאָה בְּנִים זָרִים וַדָּאי. בָּה׳ בָּגָרוּ וַדָּאי. וּבְגִין כָּךָ, זַבָּאָה חוּלַקְהוֹן הְיִשְׂרָאֵל קַהִישִׁין, דְּלָא אָתְחַלְפוּ הוּכְתָּא קַרִישָׁא, בּדוּכִתָּא מסַאָבַא.

243. The Holy One, blessed be He, then divided them, AND SEPARATED THEIR ILLUMINATION, THE ONE BEING WHOLLY GOOD AND THE OTHER WHOLLY EVIL. And He created for each certain days and years, THE SECRET OF THE 28 TIMES IN KOHELET, the ones to the right and the others to the left, fourteen TIMES FOR GOOD AND FOURTEEN FOR EVIL. The ones to the right are called days of good, and the ones to the left are called days of evil. Solomon said: "before the evil days come" and encompass man on account of the sins he committed. Once the days of good and days of evil were created, TET AND RESH settled together again to be included within man.

244. David therefore asked: "Why should I fear in the days of evil, when the iniquity of my persecutors compasses me about" (Tehilim 49:6), the days of evil assuredly. There is a mystery in that THE ILLUMINATION OF THE LEFT is called days of famine and years of famine, and THE ILLUMINATION OF THE RIGHT is called days of plenty and years of plenty.

245. The secret is that one should not draw forth the source of the holy covenant, THAT IS, NOT PERFORM MARITAL DUTY, in days or years of famine. Yosef, therefore, the secret of the covenant, closed his spring in the year of famine and did not allow it to multiply in the world. HENCE THE WORDS, "AND TO YOSEF WERE BORN... BEFORE THE YEARS OF FAMINE CAME" (BERESHEET 41:50). When the year of famine reigns, it behooves man to withhold the spring of his holy covenant and not enable THE LEFT to multiply in the world.

246. Rabbi Shimon said: It is a very deep mystery that when the year of famine, THE ILLUMINATION OF THE LEFT, has sway, it behooves man to stop his source FROM BEGETTING CHILDREN FOR TWO REASONS: (1) If he does not stop his source, he would draw upon the baby a spirit from the LEFT side, and (2) He would thus give a place to that side, thereby strengthening the side of defilement in this world at the expense of the side of holiness. Regarding this secret, the scripture also reads, "For three things the earth quakes" (Mishlei 30:21).

247. For that reason, Yosef the Righteous, who is the secret of the Covenant, ascended to stop his source during the year of famine, so as not to mingle at all WITH THE LEFT and prevent it from ruling OVER THE RIGHT. Of whoever lets his source flow at that time, it is written, "They have dealt treacherously against Hashem: for they have begotten strange children" (Hoshea 5:7), for the children HE BEGETS DURING THE YEARS OF FAMINE are by necessity strange children. ACCORDING TO THE FIRST REASON GIVEN BY RABBI SHIMON, HE DRAWS UPON THE BABY A SPIRIT OF THAT SIDE. Assuredly, "They have dealt treacherously against Hashem" BECAUSE, ACCORDING TO THE SECOND REASON, THEY LET THE LEFT BE STRONGER THAN THE RIGHT AND THUS BETRAYED THE NAME OF HASHEM. Therefore, happy is the portion of holy Yisrael, who did not replace a place of holiness with that of impurity. 248. וְע״ד בְּתִיב, וּלְיוֹסֵף יֻלָּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב, דְּהָא מֵהַהוּא זִמְנָא דְשָׁלְטָא שְׁנַת הָרָעָב, אַסְתֵּים מַבּוּעֵיה, וְסָלֵיק מְקוֹרֵיה, דְּלָא לְמֵיהַב בְּנִין לְסְטְרָא מְסָאֲבָא, וְסָלֵיק מְקוֹרֵיה, דְלָא לְמֵיהַב בְּנִין בְּרוּכְתָּא הְמָסָאֲבָא, וּבָעֵיבַר נָשׁ לְחַבָּאָה לְמָארֵיה בְּרוּכְתָּא הַמְסָאֲבָא, וּבָעֵיבַר נָשׁ לְחַבָּאָה לְמָארֵיה הַמְסָתִּיר פָּנָיו מִבֵּית וַעֵּלָב וְקָוִּיתִי לוֹ.

249. זַבָּאִין אִינוּן צַהִיקַיָּא, הְיָרְאִין אוֹרְחוֹי הְקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנָטְרֵי פִּקוּרֵי הְאוֹרַיְיתָא, לְמֵיהַך בְּהוֹ, הְכְתִיב, בִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי ה׳ וְצַהִיקִים יֵלְכוּ בָוֹ וּפשְׁעִים יִבְּשְׁלוּ בָם. וּכְתִיב וְאַתֶּם הַהְבֵקִים בַּה׳ אֱלהֵיכֶם חַיִּים כַּלְכֵם הַיּוֹם.

250. וּבְגִיןדָּא, קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא אַזְהַר לְהוֹ לְיִשְׂרָאֵל לְאִתְקַדָּשָׁא, דִּכְתִיב וְהְיִיתֶם קְרוֹשִׁים כִּי קָרוֹשׁ אָנִי. מַאן אָנִי. דָּא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא, מַלְכות שָׁמַיִם קַדִּישָׁא. מַלְכוּתָא אַחֲרָא דְעעכו״ם, אִקְרֵי אַחֵר, דִּכְתִיב כִּי לא תִשְׁתַחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי ה׳ קַנָּא שָׁמוֹ.

251. וְתָּא חֲזֵי, אֲנִי: שָׁלְטָנוּ דְּעַלְמָא בֵין, וְעַלְמָא דְאָתֵי, וְכֹלָא בֵּיה תַּלְיָא. אַחֵר: סִטְרָא מְסָאֲבָא, אַחֵר, סִטְרָא אָחֲרָא בְּסִטְרָא מְסָאֲבָא, וְשׁוּלְטָנוּ דִּיֹלֵיה בְּהַאי עַלְמָא, וְלֵית לֵיה בְּעַלְמָא דְאָתֵי בְּלוּם, וּבְגִיןדָאמַאן דְאָתְדַבַּק בְּהַאי אֲנִי, אִית לֵיה חוּלָקָא בְּעַלְמָא בֵין, וּבַעַלְמַא דָאֲתֵי.

252. וּמַאן דְאָתְדַּבַּק בְּהַאי אַחֵר, אָתְאֲבֵיר מֵהַהוּא עַלְמָא, וְלֵית לֵיה חוּלָקָא בְּעַלְמָא דְאָתֵי, וְאִית לֵיה עַלְמָא, וְלֵית לֵיה חוּלָקָא בְּעַלְמָא דְאָתֵי, וְאִית לֵיה חוּלָקָא בְּעַלְמָא דְאָתֵי, וְאִית לֵיה חוּלָקָא בְּתַלְמָא דְאָתֵי, וְאִית לֵיה אוּלָקָא בְּתַלְמָא דְאָתֵי, וְאָית לֵיה אוּלָקָא בְּהַאי עַלְמָא, בְּמָסָאֲבוּ, בְּתָסין גַּרְהִינִין מְמַנָּן בַּהָהוּא בִיה, לְשָׁלְטָאָה בִּהַאי עַלָמָא.

253. וּבְגִינֵי כָּךָ, אֱלִישָׁע אַחֵר, דְּנָחַת וְאִתְדַבַּק בְּהַאי דַרְגָא, אִתְטְרֵיד מֵהַהוּא עַלְמָא דְאָתֵי, וְלָא אִתְיְיהֵיב לֵיה רְשׁוּ לְמֶהֶדַר בִּתְיוּבְתָּא, וְאִתְטְרֵיד מֵהַהוּא עַלְמָא, וְעַל דָּא אִקְרֵי אַחֵר.

248. Another explanation of the verse, "And to Yosef were born two sons before the years of famine came" is that ever since the year of famine came to rule, WHICH IS LEFT WITHOUT RIGHT, he closed his spring and raised up his source, so as not to give children to the side of defilement or exchange a holy place for an impure one, THEREBY INCREASING DEFILEMENT AT THE EXPENSE OF HOLINESS. A man should await for his Master to come and rule over the world, as it is written, "And I will wait upon Hashem, that hides His face from the house of Ya'akov, and I will hope for Him" (Yeshayah 8:17).

249. Happy are the righteous who know the ways of the Holy One, blessed be He, observe the precepts of the Torah, and follow their course, as "the ways of Hashem are right, and the just do walk in them: but the transgressors shall stumble in them" (Hoshea 14:10) and "But you that did cleave of Hashem your Elohim are alive every one of you this day" (Devarim 4:4).

250. The Holy One, blessed be He, therefore admonished Yisrael to sanctify themselves, as it is written, "You shall be holy: for I Hashem your Elohim am holy" (Vayikra 19, 2). HE ASKS: Who is "I?" HE ANSWERS, It is the Holy One, blessed be He, the sacred kingdom of heaven, NAMELY THE NUKVA, while the kingdom of the idolatrous nations is called other, as it is written, "For you shall worship no other El, for Hashem, whose name is Jealous, is a jealous EI" (Shemot 34:14).

251. Come and behold: "I" is the government of this world and of the world to come, and everything depends upon it, AS EVERYTHING DEPENDS ON THE NUKVA. Whoever cleaves to the "I", NAMELY TO THE NUKVA, has a portion in this world and the world to come.

252. Whoever cleaves to the other one, THE NUKVA OF THE HEATHEN, perishes from the world of truth, has no part in the world to come and takes part in the impurity of this world. Yet he takes part in the defilement of this world, for the kingdom of the heathen has numerous legions of accusers through whom it rules over this world.

253. Therefore Elisha, the other who descended and clove to that grade, THE KINGDOM OF THE HEATHEN CALLED OTHER, was driven from the world to come. He was not given permission to repent, but was expelled from the world of truth, for which reason he was named other.

254. Thus, a man should separate himself from all these sides in order not to be defiled by that side and thereby merit this world and the world to come. Thus, THIS NUKVA OF HOLINESS is a blessing and that NUKVA OF THE HEATHEN is a curse. The one is plenty and the other famine. They are direct opposites, as has already been explained.

255. At the time of the year of famine, WHEN THE NUKVA OF THE HEATHEN REIGNED, no man should have been seen in the marketplace or let flow his source to beget children to another EI, as has already been explained.

256. Happy is the man who is careful to walk the way of truth and constantly cleaves to his Master. It is written, "To Him shall you hold fast, and by His name shall you swear" (Devarim 10:20). Note that it is not written, "in Him shall you swear," but rather "in His name," WHICH IS THE NUKVA CALLED NAME. What then is the meaning of the words, "you swear?" HE REPLIED: As we have explained, "YOU SWEAR (HEB. TISHAVE'A)" MEANS cleaving to the secret of faith, THE NUKVA CALLED SHEVA (SEVEN) SO NAMED AFTER THE SEVEN SFIROT-CHESED, GVURAH, TIFERET, NETZACH, HOD, YESOD, AND MALCHUT-WHICH SHE RECEIVES FROM BINAH, AS WILL BE EXPLAINED PRESENTLY.

257. There are seven grades above IN BINAH THAT ARE superior to all and constitute the secret of the wholeness of faith. THE ULTIMATE PERFECTION OF THE NUKVA IS TO ASCEND AND CLOTHE THESE SEVEN GRADES-CHESED, GVURAH, TIFERET, NETZACH, HOD, YESOD, AND MALCHUT OF BINAH. The secret of the seven grades below, IN THE NUKVA HERSELF, is their union and connection with the SEVEN UPPER ONES, so they become one. It is therefore written, "Seven days and seven days, namely, fourteen days" (I Melachim 8:65). All is one, bound as one, FOR THE SEVEN OF THE NUKVA, WHEN THEY ARE WHOLE, ASCEND AND CLOTHE THE SEVEN OF BINAH, AND THEY ARE BOUND AS ONE. And "by His name shall you swear" (Devarim 6:13) ALLUDES TO THE SEVEN above and below-THE JOINING OF THE SEVEN OF BINAH WITH THE SEVEN OF THE NUKVA INTO ONE.

258. Of whoever joins these SEVEN LOWER ONES with the SEVEN UPPER ONES, it is written, "Hashem shall open to you His good treasure, the heaven" (Devarim 28:12), those treasures THE SEVEN OF BINAH above and THE SEVEN OF THE NUKVA below. The seven days OF BINAH and the seven days OF THE NUKVA are as one, and it is written, "His good treasure, the heaven" and "and seven...to the seven which were upon the top of it" (Zecharyah 4:2). All of them are one.

259. Rabbi Chiya and Rabbi Yosi were walking together when they saw an armed man wearing fringes, THE TZITZIT. Rabbi Chiya said: This man is either a completely righteous man WHO WEARS A FRINGED TALIT EVEN WHILE TRAVELING or is a deceiver of men WHO CARRIES ARMS AND MIGHT BE A ROBBER, YET WEARS THE TALIT TO DECEIVE PEOPLE AND CAPTURE THEM. 254. וּבְגִין כָּךָ, כָּעֵיבַּר נָשׁ לְאִתְפְּרָשָׁא מִכָּל סְטְרִין, דְּלָא לְאִסְתָּאֲבָא, בְּהַהוּא סִטְרָא, לְמִזְבֵי בְּהַאי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא רְאָתֵי, וְע״ר, דָּא בְּרָכָה, וְדָא קְלָלָה, דָּא שֶׁבַע, וְדָא רָעָב, כֹּלָא בְּהַפּוּכָא דָּא מִן דָּא. וְהָא אוֹקַימְנָא.

255. וּבְגִין כָּךָ, כְּהַהוּא זְמְנָא הַשְׁנַת הָרָעָב, לֵית לֵיה לְבַּר נָשׁ, לְאִתְחֲזָאָה בְּשׁוּקָא, וְלָא לְאִתְפַּתְּחָא מַבּוּעֵיה לְאוֹלָדָא, לְמֵיהַב בְּנִין לְאֵל אַחֵר, וְהָא אָתְּמָר.

256. זַבָּאָה אִיהוּבַּר נָשׁ, דְּאִסְתַּמַר לְמֵיהַךָ בְּאֹרַח קְשׁוֹט, וּלְאִתְהַבְּקָא בְּמָארֵיה מָדִיר, הִכְתִיב וּבוֹ תִדְבָּק. וּבִשְׁמוֹ תִּשְׁבֵעַ, וּבוֹ תִשְׁבֵעַ לָא כְתִיב, אֶלָא וּבִשְׁמוֹ, מַאי תִשְׁבֵעַ. כְּמָה רְאוֹקִימְנָא, לְמֶהֶוֵי מִתְהַבֵּק בְּרָזָא רִמְהֵימְנוּתָא.

257. שָׁבְעָה הַּרְגִּין לְעֵילָא עָלָאִין עַל כּלָא, רָזָא הִשְׁבְעָה הַמְהֵימְנוּתָא, וְרָזָא הְשִׁבְעָה הַרְגִין הִלְתַתָּא מִנַּיְיהוּ, הְאִינוּן חִבּוּרָא חַד, וְקָשׁוּרָא חַד, אִלֵּין בְּאַלֵּין, לְמֶהֶוֵי כֵּלְהוּ חַד, וּבְגִין כָּךְ בְּתִיב, שְׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים, י״ד יוֹם, וְכֹלָא חַד, וְקָשׁוּרָא חַד, וְע״ד בְּתִיב וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבֵעַ, מִלְעֵילָא וּמִתַּתָּא.

258. וּמַאן הַמְיַיחֵר אָלֵין בָּאָלֵין, עֲלֵיהּ בְּתִיב יִפְתַח ה׳ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם, אָלֵין אוֹצָרִין הִּלְעֵילָא וְתַתָּא. שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים כָּלְהוּ חַר, הִּכְתִיב אֶת אוֹצָרוֹ הַטוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם, אוֹצָרוֹ חַר, וְאִיהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת, וְאִינוּן חַר.

259. רָבִּי חִיָּיא וְרָבִּי יוֹסֵי, הֲווֹ אָזְלֵי בְאָרְחָא, אַדְּהָכֵי חָמוּ חַד בַּר נָשׁ, דַהֲוָה אָתֵי, מִתְעַטֵּף בְּעָטוּפָא דְמִצְוָה, וּכְלֵי זַיְינִין קָטוֹרִין תְּחוֹתוֹי, אֲמַר רָבִּי חִיָּיא,בַר נָשׁ דֵין, חַד מִתְרֵין אִית בֵּיה, אוֹ זַבָּאָה שָׁלִים אִיהוּ, אוֹ לְרַמֵּאָה בְּנֵי עַלָמָא אִיהוּ. 260. אֲמַר לֵיהּ רִבִּי יוֹסֵי, הָא חֲסִידֵי עֶלְיוֹנִין אָמְרוּ, הֲוֵי דָן לְכָל בַּר נָשׁ לִזְכוּ. הָא תְּנִינָן, בַּר נָשׁ דְּנָפֵיק לְאָרְחָא, יִתְבַּוֵּין לִתְלַת מִלִין, לְרוֹרוֹן, לִקְרָבָא, וְזְרֵיז גַּרְמֵיהּ לְרוֹרוֹן, לְקָרָבָא, לִצְלוֹתָא. וְהַאיבַר נָשׁ אְזֵיל בְּאָרְחָא אִיהוּ, הָא בֵּיה עִטוּפָא דְמִצְוָה, לְצְלוֹתָא. וְהָא בֵיה בְּלֵי זַיְינִין, לִקְרָבָא, בַּיוָן הָתְרֵין אַזֵּיל בְּאָרְחָא אִיהוּ, הָא בֵּיה עִטוּפָא דְמִצְוָה,

261. פַּר קָרֵיב לְגַפַּיִיהוּ, יַהֲבוּ לֵיהּ שְׁלָם, וְלָא אָתֵי לוֹן. אֲמַר רִפִּי חִיָּיא, הָא חַר מֵאִינוּן תְּלַת, דְּאִתְחַזְיָין לְמֶהֶוֵי בֵיהּ, לֵית בֵּיה, דְהָא לָא אַתְקֵין גַּרְמֵיה לְכוֹרוֹן, וּבְרוֹרוֹת שְׁלָמָא כָּלֵיל בֵּיה. אֲמַר רִבִּי יוֹסֵי, הִילְמָא אִיהוּ מִשְׁתַּרֵל בִּצְלוֹתֵיה, אוֹ מַרְחֵישׁ תַּלְמוּרֵיה. בָּגִין דָלָא יִעָקַר לֵיה.

262. אַזְלֵי פַחֲדָא, וְלָא מַלֵּיל הַהוּא פַּר נָשׁ, פַּהֲרַיְיהוּ. לְבָתַר אִשְׁתְּמִיטוּ רִבִּי חִיָּיא וְרִבִּי יוֹסֵי, וְאִשְׁתַּדְלוּ בְּאוֹרַיְיתָא. בֵּיוָן דְחָמָא הַהוּאבַר נָשׁ, דַהֲווֹ מִשְׁתַּדְלֵי בְּאוֹרַיְיתָא, קֵרֵיב לְגַבַּיִיהוּ, וְיָהֵיב לוֹן שְׁלָם.

263. אֲמַר לוֹן, רַבּוֹתַי, בַּמֶה חֲשֵׁדְתּוּן לִי, בַּד יַהֲבִיתּוּ לִי שְׁלָם, וְלָא אֲתִיבְנָא לְכוֹ, אָמַר לוֹ ר׳ יוֹסֵי, הִילְמָא צְלוֹתָא הֲוֵית אֲמַר, אוֹ מַרְחֵישׁ בְּתַלְמוּדָךֶ. אֲמַר לוֹ, קוּרְשָׁא בִּרִיךָ הוּא יָרִין לְכוֹ לְכַף זְכוּ.

264. אֲבָל אֵימָא לְכוֹ, יוֹמָא חֵד הֲוֵינָא אָזֵיל בְּאָרְחָא, אַשְׁבַּחְנָא חֵד בַּר נָשׁ, וְאַקְרִימְנָא לֵיה שְׁלָם, וְהַהוּא גַבְרָא הֲוָה לִסְטִים, וְקֵם עָלַי, וְצִעֵר לִי, וְאִלְמָלֵא דְאְתְתַּקַפְנָא בֵּיה אִצְטָעַרְנָא. מֵהַהוּא יוֹמָא נְדַרְנָא, דְאָתְתַּקַפְנָא בֵּיה אִצְטָעַרְנָא. מֵהַהוּא יוֹמָא נְדַרְנָא, דְאָתְתַּקַפְנָא בֵּיה אָצְטָעַרְנָא. מֵהַהוּא יוֹמָא נְדַרְנָא, דְאָתְתַּקַפְנָא בֵּיה בְּקַדְמֵיתָא, בְּגִין דְיָכֵיל לְצַעֲרָא לִי וְיַתַעַנָא בֵּיה בְּקַדְמֵיתָא, בְּגִין דְיָכֵיל לְצַעֲרָא לִי וְיִתַתַּקַף בִּי בְּחֵילָא, בְּגִין דְאָסִיר לְאַקְדָמָא שְׁלָם לְבַר נַשׁ חַיַּיבָא, דְכָתִיב אֵין שָׁלום אַמַר ה׳ לַרְשָׁעִים.

265. וְהַהִיא שַׁעְתָּא דְּחָמֵינָא לְכוֹ, וְיַהֲבִיתּוּ לִי שָׁלָם, וְלָא אֲתֵיבְנָא לְכוֹ, חֲשִׁירְנָא לְכוֹ, בְּגִין דְּלָא חָמֵינָא בְּכוֹ מִצְוָה דְּאִתְחֵזֵי לְבַר, וַהֲוֵינָא בְּמוֹ כֵן מְהַדַּר תַּלְמוּדָאי, אֲבָל הַשְׁתָּא דְּחָמֵינָא בְכוֹ, דְאַתּוּן זַכָּאִין, הָא אָרְחָא מִתְתַקְנָא קֵדָמִי.

260. Rabbi Yosi said: The pious have said to judge every man in a favorable sense. We have learned that when a man who sets out on a journey is afraid of robbers, he should meditate upon three things: a present, a war, and a prayer. How do we know this? From Ya'akov, who prepared himself for these three things, and was provisioned for presents, a war, and a prayer, AS IT IS WRITTEN THAT HE "SENT" (BERESHEET 32:4) ESAV A PRESENT, HE DIVIDED THE PEOPLE WITH HIM INTO TWO CAMPS LEST "ESAV COME...AND SMITE IT" IN WAR, AND HE PRAYED TO HASHEM, "DELIVER ME, I PRAY YOU, FROM THE HAND OF MY BROTHER." This man who is walking is wearing the Talit to pray and has arms for war. If he has these two, it is not necessary to look to see if he has the third, THE PRESENT. IF HE HAS THE FIRST TWO, HE MUST HAVE THE THIRD.

261. When he approached them, they greeted him but he did not answer. Rabbi Chiya said: It seems as if one of the three THINGS which should be upon him is absent. BECAUSE HE DOES NOT RESPOND TO OUR GREETINGS OF PEACE. THIS MEANS THAT he did not prepare a present, as a present comprises peace. Rabbi Yosi said: It may be that he is praying or reciting his study so as not to forget it.

262. They walked with him, yet he did not talk to them. Later Rabbi Chiya and Rabbi Yosi stepped aside to study the Torah. When the man saw they were studying the Torah, he approached them and gave them greetings of peace.

263. He said: Gentlemen, what did you think of when you greeted me but I did not answer. Rabbi Yosi said: WE THOUGHT you were engaged in prayer or study. He replied: May the Holy One, blessed be He, judge you favorably.

264. This I shall tell you. I met a man one day when I was walking along the road. I greeted him, but he turned out to be a robber, who fell upon me and grieved me. Had I not overcome him, I would have come to harm. Since that day, I vowed to greet only a man whom I knew was RIGHTEOUS, lest he might otherwise molest and overcome me. Moreover, it is forbidden to greet an evil man, as it is written, "There is no peace, says Hashem, for the wicked" (Yeshayah 48:22).

265. When you greeted me, I did not respond for I suspected that YOU WERE NOT RIGHTEOUS. WHY? Because I did not see any tzitzit on you. I THEREFORE DID NOT RETURN YOUR GREETING. Besides, I was repeating my studies AND THUS COULD NOT ANSWER YOU ANYWAY. But now that I see you are righteous, the way is clear before me. 266. He then quoted the verse, "A psalm of Asaf. Truly Elohim is good to Yisrael, to such as are of a clean heart" (Tehilim 73:1). Come and behold: The Holy One, blessed be He, made right and left in order to rule over the world. The one, RIGHT, is called good, and the other, LEFT, is called evil. Man includes them both, and in all THINGS comes closer TO HASHEM, AS THE SAGES SAID, 'WITH YOUR TWO INCLINATIONS, THE GOOD INCLINATIONAND THE EVIL INCLINATION.'

267. The idolatrous nations are included within evil, the left, which was created for the defilement of their side, as they are uncircumcised of heart and uncircumcised of flesh. But of Yisrael, it is written, "Truly Elohim is good to Yisrael."

268. You may say He is good for all Yisrael, but that is not true. He is good only to those who were not defiled with evil, as it is written, "To such as are of a clean heart." For of good and evil, good is for Yisrael alone, and evil is for the idolatrous nations alone. "Truly" He is "good to Yisrael", so they cleave to THE HOLY ONE, BLESSED BE HE. Thus, Yisrael cleaves to the supreme mystery, ZEIR ANPIN, in the secret of faith, THE NUKVA, so that all shall become one. THAT IS, BY ACHIEVING GOOD, THEY SUCCEED IN UNITING ZEIR ANPIN AND THE NUKVA AS ONE AND THEN CLEAVE TO THEM.

269. Rabbi Yosi said: Happy are we not to have mistaken you, for it is the Holy One, blessed be He, who sent you to us. He continued, Since good is meant for Yisrael, it will then have a portion in this world and the world to come to see the sight of glory eye to eye. It is written, "For they shall see eye to eye, Hashem returning to Tzion" (Yeshayah 52:8).

Blessed be Hashem forever. Amen and amen.

266. פְּתַח וַאֲמַר, מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב. תָּא חֲזֵי, קוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבַד יְמִינָא, וְעָבַר שְׂמָאלָא, לְאַנְהָגָא עַלְמָא, חַר אִקְרֵי טוֹב, וְחַר אִקְרֵי רָע, וּבִתְרֵין אִלֵין אִתְכְּלֵיל בַּר נָשׁ, וְאִתְקְרֵיב בְּכֹלָא.

267. וְהַהוּא רַע דְּאִיהוּ שְׂמָאלָא, אִתְבְּלִילוּ בֵיהּ עַמִּין עעכו״ם, וְאִתְיְהֵב בְּסִטְרָא רִלְהוֹן, בְּגִין דְאִינוּן עַרְלֵי לִבָּא, וְעַרְלֵי בִּשְׁרָא, וּלְאִתְחַלְלָא בֵּיהּ. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל מַה בְּתִיב, אַךָ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

268. וְאִי תֵימָא לְכֵלְהוּ, לָאו, אֶלָּא לְאִינוּן דְּלָא אִתְחַלְלֵי בַּהֲרֵי הַהוּא רָע, דִּכְתִיב לְבָרֵי לֵבָב, בְּגִין אִתְחַלְלֵי בַּהֲרֵי הַהוּא רָע, טוֹב לְיִשְׂרָאֵל בְּלְחוֹרַיְיהוּ, וְרַע דְּרָא טוֹב, וְדָא רַע, טוֹב לְיִשְׁרָאֵל בְּלְחוֹרַיְיהוּ, וְרַע לְעַמִין עעבו״ם. אַך טוֹב לְיִשְׁרָאֵל, בְּרָזָא עָלָאָה, בְּרָזָא בֵּיה, וּבְהַאי אִתְדַבָּקוּ יִשְׁרָאֵל, בְּרָזָא עָלָאָה, בְּרָזָא דִמְהֵימְנוּתָא, לְמֶהֲוֵי בֹּלָא חַד. אֲמַר רִבִּי יוֹסֵי זַבָּאִין אַנַן, דְּלָא שַׁבַּשְׁנָא בָּךֶ, חְהָא קוּרְשָׁא בְּרִיךָ הוּא שַׁרָרָ לְגַבָּן.

269. אֲמַר רָבִּי יוֹסֵי, בְּגִין הְּטוֹב הוּא לְיִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל אִית לוֹן חוּלָקָא בְּעַלְמָא דֵין, וּבְעַלְמָא דְאָתֵי לְמֶחֲמֵי עֵינָא בְּעֵינָא חֵיזוּ יְקָרָא, בְּמָה דִכְתִיב, בִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב ה׳ צִיוֹן. בָּרוּך ה׳ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.